

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

DEPARTAMENT DE FRANCÉS

**EOI GANDIA
CURS 2025-26**

Índex

A. Aspectes organitzatius

1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat. **(pàgina 2)**
2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats **(pàgina 3)**
3. Calendari de reunions **(pàgina 5)**
4. Calendari de recollida de notes **(pàgina 5)**
5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic **(pàgina 5)**
6. Sessions d'estandardització departamental **(pàgina 6)**
 - 6.1. Responsables de les sessions
 - 6.2. Calendari de les sessions
7. Proves Unificades de Certificació (PUC) **(pàgina 6)**
 - 7.1. Administració de les proves escrites. Organització dels tribunals en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita
 - 7.2. Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

B. Aspectes curriculars

1. Introducció **(pàgina 8)**
 - a) Marc legislatiu
 - b) Justificació de la programació
 - c) Contextualització
2. Currículum dels diferents nivells **(pàgina 10)**
3. Distribució temporal de les unitats didàctiques **(pàgina 86)**
4. Orientacions didàctiques **(pàgina 90)**
 - a) Metodologia general i específica de l'idioma
 - b) Activitats i estratègies d'ensenyança i aprenentatge
5. Avaluació **(pàgina 96)**
 - a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació
 - b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.
6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials **(pàgina 102)**
7. Foment de la lectura **(pàgina 102)**
8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació **(pàgina 106)**
9. Recursos didàctics **(pàgina 109)**
10. Activitats culturals complementàries **(pàgina 110)**

A. Aspectes organitzatius

1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat.

El Departament de Francés en el present curs està compost pels següents membres:

- **Kike Servà Espí** (cap de departament)
- **Elena Morell Ortiz**
- **Juanma Nadal Granell**
- **Raquel Navarro Valero**
- **Estelle Vilaplana Vilaplana**
- **Farah Jabli Doukch** (plaça itinerant Xàtiva + Gandia)

Segons el **Decret 167/2017** i l'**Ordre 87/2013**, el cap de departament didàctic en una Escola Oficial d'Idiomes (EOI) de la Generalitat Valenciana ha d'exercir les següents funcions:

- **Direcció i representació**
 - Dirigeix i coordina totes les activitats del departament.
 - Representa el departament davant l'equip directiu i la resta d'òrgans del centre.
 - Convoca i presideix les reunions del departament.
- **Planificació i programació**
 - Coordina l'elaboració de la programació didàctica abans d'iniciar el curs.
 - Supervisa la seua aplicació i redacta la memòria final al final del curs.
 - Assegura que les programacions incloguen objectius, continguts, metodologia i criteris d'avaluació coherents.
- **Coordinació del professorat**
 - Garanteix la coherència metodològica i l'homogeneïtat dels criteris d'avaluació.
 - Promou la col·laboració, la formació i la innovació del professorat del departament.
- **Avaluació i proves oficials**
 - Vetla per l'objectivitat en l'avaluació i certificació de l'alumnat.
 - Coordina l'elaboració i revisió de les proves de certificació oficials.
 - Organitza les sessions d'estandardització (avaluació escrita i oral).

- Gestió i comunicació
 - Manté actualitzada la documentació del departament (actes, programacions, informes).
 - Transmet la informació entre el departament i l'equip directiu.
 - Supervisa l'ús i manteniment dels materials i recursos didàctics.
- Activitats complementàries
 - Coordina les activitats culturals i de promoció de l'idioma.
 - Fomenta la participació del professorat i de l'alumnat en accions culturals i lingüístiques.

Pel que fa a les funcions del professorat:

- Impartir l'oferta educativa corresponent al seu idioma, segons la programació didàctica del departament.
- Col·laborar en el departament: seguir les programacions, participar en reunions, en activitats de formació i en l'ús de TIC.
- Contribuir a l'orientació de l'alumnat i al bon desenvolupament del procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Participar en la tasca de cooperació amb l'entorn, activitats de promoció de l'idioma i d'innovació didàctica.

2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats

La EOI de Gandia compta aquest curs amb els següents grups de francès:

- **1A2:** 6 grups (1 de matí, 3 de vesprada, 1 a Oliva i 1 en línia)
- **2A2:** 5 grups (1 de matí, 2 de vesprada, 1 a Oliva i 1 en línia)
- **1B1:** 3 grups de vesprada (1 de matí, 2 de vesprada)
- **2B1:** 3 grups (2 de vesprada i 1 en línia)
- **1B2:** 1 grup (de vesprada)
- **2B2:** 1 grup (de vesprada)
- **1C1:** 1 grup (de vesprada)
- **2C1:** 1 grup (de vesprada)
- **C1 integrat:** 1 grup en línia
- Grup formatiu de destresa oral 1A2 (60 hores)
- Grup formatiu de destresa oral 2A2 (60 hores)
- Grup formatiu de destresa oral B1 (60 hores)

- Grup formatiu de destresa oral B2 (60 hores)
- Grup formatiu de destresa oral C1 (60 hores)

Distribució de grups i professors:

Professor	Nivell	Horari
Kike Servà Espí	• 1B1 • 1B1 • 2B1 online • 2B2	Dilluns i dimecres de 17.00 a 19.00 Dilluns i dimecres de 19.00 a 21.00 Dimarts i dijous de 19.00 a 21.00 Dimarts i dijous de 17.00 a 19.00
Elena Morell Ortiz	• 1A2 Oliva • 2A2 Oliva • 1A2 • 2B1 • Destresa oral 1A2	Dilluns i dimecres de 17.00 a 19.00 Dilluns i dimecres de 19.00 a 21.00 Dimarts i dijous de 17.00 a 19.00 Dimarts i dijous de 19.00 a 21.00 Dimarts i dijous de 16.00 a 17.00
Juanma Nadal Granell	• 2A2 • 2A2 • 1C1 • 2C1 • Destresa oral C1	Dimarts i dijous de 17.00 a 19.00 Dimarts i dijous de 19.00 a 21.00 Dilluns i dimecres de 19.00 a 21.00 Dilluns i dimecres de 17.00 a 19.00 Dilluns i dimecres de 16.00 a 17.00
Raquel Navarro Valero	• 1A2 • 1A2 • 1A2 online • C1 integrat online • Destresa oral 2A2	Dilluns i dimecres de 17.00 a 19.00 Dimarts i dijous de 9.00 a 11.00 Dimarts i dijous de 11.00 a 13.00 Dilluns i dimecres de 19.00 a 21.00 Dilluns i dimecres de 16.00 a 17.00
Estelle Vilaplana Vilaplana	• 2A2 • 2A2 online • 1B1 • 2B1 • Destresa oral B1	Dimarts i dijous de 9.00 a 11.00 Dilluns i dimecres de 19.00 a 21.00 Dimarts i Dijous de 11.00 a 13.00 Dilluns i Dimecres de 17.00 a 19.00 Dilluns i dimecres de 16.00 a 17.00

Farah Jabli Doukch	• 1A2 • 1B2 • Destreza oral B2	Dilluns i dimecres de 19.00 a 21.00 Dilluns i dimecres de 17.00 a 19.00 Dilluns i dimecres de 16.00 a 17.00

3. Calendari de reunions

El departament es reunirà una vegada al mes. Les dates estan marcades en el calendari oficial de l'escola, encara que poden variar. La convocatòria amb els punts a tractar serà enviada amb almenys 48 hores d'antelació. Aquestes es fan amb l'objectiu de millorar la nostra tasca docent, ja que fem un seguiment de la programació didàctica de tot el professorat, compartim material, ens retroalimentem amb idees, s'explica allò que hem parlat durant les reunions de COCOPE, organitzem activitats extraescolars (concurs d'ortografia, xerrades, presentacions de llibres, etc.).

En els mesos de setembre, maig i juny poden ser necessàries diverses reunions segons les necessitats del departament.

4. Calendari de recollida de notes

El període de realització de les proves ordinàries i extraordinàries dels cursos no conduents a la prova de certificació s'hauran de realitzar entre el 18 i el 26 de maig de 2026. Les proves corresponents a la prova extraordinària es faran entre el 22 i 30 de juny. A finals de gener farem una primera recollida de notes, perquè l'alumnat pugui saber com duu el curs i quines destreses cal reforçar. Al professorat ens serveix per a prendre el pols i veure com va l'aprenentatge de cadascú/-na.

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic

Tenim diferents canals de comunicació entre el professorat: el correu corporatiu i Teams. Amb l'alumnat però, utilitzem el correu corporatiu, la Web família i Aules.

6. Sessions d'estandardització departamental

Cada curs organitzem unes sessions d'estandardització, amb l'objectiu d'aplicar els mateixos criteris de correcció durant les PUC. Amb més motiu, cal

fer-les ja que cada any arriba professorat nou amb el que no hem treballat i cal unificar criteris.

6.1. Responsables de les sessions

El cap de departament prepara unes proves d'anys anteriors, on no apareixen ni el nom del candidat ni les correccions del professorat. Es trien proves amb notes al voltant del 5, puix són les que fan dubtar al docent entre l'apte i el no apte.

6.2. Calendari de les sessions

Aquest curs 2025-2026 en realitzarem un parell; una primera a febrer i una altra a les acaballes d'abril. Durant eixes sessions unificarem criteris de correcció de les produccions escrites i orals, així com de les mediacions, també escrites i orals, dels tres nivells que impartim (B1, B2 i C1).

7. Proves Unificades de Certificació (PUC).

Els instruments de l'avaluació final són les **Proves de Certificació** de la Comunitat Valenciana que realitzen tots els alumnes dels segons cursos de les Escoles Oficials d'Idiomes: al nostre centre, alumnes de **2B1, 2B2 i 2C1**. Per a poder promocionar al nivell següent, els alumnes han de superar la Prova Unificada de Certificació corresponent. Es tracta de cinc proves que avaluen les cinc destreses: Comprensió Escrita, Comprensió Oral, Expressió Escrita, Expressió Oral i Mediació (oral i escrita). Cal superar les CINC destreses amb un 65% com a mínim de mitjana, i amb un mínim del 50% en cada destresa. Aquella destresa que no obté la mitjana requerida es pot tornar a avaluar a setembre. L'alumnat matriculat oficial, ha realitzat un entrenament en aquest tipus de proves al llarg de tot el curs escolar. Els alumnes dels primers cursos de cada nivell (**1A2, 1B1, 1B2 i 1C1**) que no han obtingut una mitjana del 60 % en alguna de les destreses es podran avaluar en la prova extraordinària en les dates fixades per Conselleria, i esmentades a l'inici d'este document, per tal de recuperar i poder promocionar al curs següent. Com ja s'ha comentat abans, les proves realitzades al final de cada quadrimestre també contemplen el mateix format de les Proves de Certificació.

7.1. Administració de les proves escrites. Organització dels tribunals en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita

Les proves escrites es reben dins de caixes precintades a l'hora i el dia que Conselleria ho decideix. Eixe dia els membres del departament han d'estar disponibles immediatament per a rebre les PUC. Es fa un recompte de totes les proves, per assegurar-nos de que hi estan totes. Seguidament passen a una caixa forta, on hi romanen fins el dia de les proves. En finalitzar les PUC, disposem d'una setmana més o menys per corregir-les i publicar les notes provisionals. Els exàmens són repartits equitativament entre tots els membres del departament, i els dubtes que poden anar sorgint es van comentant a mesura que realitzem les correccions. La convocatòria de les PUC es publica anualment en el DOGV. Igualment, ens arriba la guia de la cap de departament, la del professor i la del candidat. Els i les candidat.es poden consultar a la web del centre el dia i l'hora així com l'aula on es realitzaran les diferents proves.

7.2. Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals

Al nostre departament organitzem dos tribunals per poder anar examinant a mínim quatre persones a l'hora. Enguany som sis membres al departament, així que podríem fer un tribunal més, però com que un dels docents està itinerant amb una altra EOI pot ser coincideixen les dues proves i aleshores faríem dos tribunals i un ensenyant es quedaria a l'aula de preparació entregant les fitxes i controlant el temps que cada nivell disposa per a preparar-se. Anem tornant-nos perquè els que estan examinant passen a l'aula de preparació, cadascú en el seu torn. A més, els candidats disposen a la web del centre les rúbriques d'avaluació de la producció oral i de la mediació. A principi de la prova els recordem que van a ser gravats, això es fa a nivell intern i no com a instrument d'avaluació, amb la finalitat de poder tornar a escoltar la gravació, en cas de dubtes.

B. Aspectes curriculars

1. Introducció

Les Escoles Oficials d'Idiomes són centres públics dependents de la **Conselleria d'Educació, Cultura i Esport**, dedicats exclusivament a l'ensenyament especialitzat d'idiomes moderns. La seua finalitat és capacitar l'alumnat per a l'ús adequat i efectiu de diferents llengües, d'acord amb els nivells del **Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües** (MCERL).

Les **EOI** imparteixen ensenyaments fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu, organitzats en tres grans nivells:

- Nivell bàsic (A2)
- Nivell intermedi (B1 i B2)
- Nivell avançat (C1 i C2)

Cada nivell pot estar dividit en un o dos cursos acadèmics, segons la llengua i el decret de currículum corresponent (**Decret 242/2019, de 25 d'octubre**).

a) Marc legislatiu

La present programació didàctica es basa en les següents lleis i decrets.

- La **Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig**, d'Educació, que regula en els seus articles del 59 al 62 les ensenyances d'idiomes de règim especial i les organitza en els nivells Bàsic, Intermedi i Avançat.

- La **Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre**, que modifica el nom i els certificats de les ensenyances d'idiomes de règim especial.

- El **Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre** que fixa les exigències mínimes del nivell Bàsic a l'efecte de certificació i estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.

- L'esborrany del **Decret 242/2019**, pel qual s'estableixen els ensenyaments i el currículum d'idiomes de règim especial de la Comunitat Valenciana i desenvolupa la normativa bàsica estatal sobre la matèria curricular de conformitat amb el que es disposa per l'article 6.4 de la **Llei orgànica 2/2006**, el qual dictamina que les Administracions educatives establiran el currículum dels nivells Bàsic, Intermedi i Avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a partir dels aspectes bàsics fixats en el **Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre**.

- **Resolució de 30 de juliol de 2024**, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2024- 2025.

b) Justificació de la programació

Aquesta programació es redacta amb la finalitat de servir com a instrument de planificació, desenvolupament i avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge.

Així mateix, servirà de guia tant per al professorat en la seua pràctica docent com per a l'alumnat, ja que en aquesta es detalla el currículum dels diferents nivells impartits en aquesta escola.

c) Contextualització

S'impartiran els nivells A2, B1, B2 i C1, que consten de dos cursos cadascun. Aquests cursos són equivalents als següents nivells en el Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües (MCER). Els cursos presencials tenen una duració d'unes 120 hores.

• Nivell A2

1r Curs (1A2)

2n Curs (2A2) Certificat de Nivell A2

• Nivell B1

1r Curs (1B1)

2n Curs (2B1) Certificat de Nivell B1

• Nivell B2

1r Curs (1B2)

2n Curs (2B2) Certificat de Nivell B2

• Nivell C1

1r curs (1C1)

2n curs (2C1) Certificat de Nivell C1

Al final de tots els nivells (excepte al nivell d'A2) es farà una prova de certificació. Aquestes proves de certificació vindran donades des de Conselleria i seran úniques. Això vol dir que la mateixa prova es farà indistintament en totes les escoles de la Comunitat Valenciana el mateix dia i estarà dirigida a tot tipus d'alumnes: oficials i lliures.

L'EOI de Gandia ofereix **cursos d'oferta formativa complementària** per a la pràctica de destreses orals. Aquests cursos anomenats cursos complementaris tindran una durada de 60 hores lectives anuals, distribuïdes en dos dies a la setmana d'una hora cada dia, o de 30 hores lectives anuals un

dia a la setmana. Aquestes classes tenen una duració de 55 minuts. Aquests cursos estan destinats específicament als alumnes que vullguen reforçar les seues competències orals o bé completar els seus estudis de francès en un determinat nivell per tal de revisar, reforçar i consolidar la seua preparació a nivell acadèmic i/o professional. La ràtio d'aquestes classes serà de 16 alumnes màxim per destreses orals i 20 per a la resta d'específics.

Assistència i puntualitat: Tant l'assistència a classe com la puntualitat de l'alumnat oficial presencial és obligatòria (Decret 39/2008 de 4 d'abril i Resolució de 10 de juny de 2014).

Pèrdua d'escolaritat: La Resolució de 10 de juny de 2014 ha establert que les faltes d'assistència no justificades no poden superar el 15% de la duració del curs, és a dir 9 classes de 2 hores. Quan esta situació es produïska, el professor o professora entregarà a la Direcció d'Estudis una llista amb el nom i número d'expedient d'aquelles persones que per faltar a classe poden perdre l'escolaritat. La pèrdua d'escolaritat comportarà la pèrdua del dret a l'avaluació contínua, encara que l'alumne/a conserve sempre el dret a les proves finals de maig/juny i setembre.

Renúncia: Segons l'Ordre de 31 de gener de 2008 l'alumnat podrà sol·licitar al centre la renúncia de matrícula.

Repetició de curs: L'alumnat disposa de 4 anys per a completar els seus estudis en cada nivell. En els nivells C1 i C2 disposen de 2 anys en cada nivell.

2. Currículum dels diferents nivells

NIVELL A2

El Nivell Bàsic presentarà les característiques del nivell de competència A2, segons es defineix aquest nivell en el *Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües*. Aquest nivell té com objectiu principal capacitar l'alumne per a utilitzar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, tant en la parla com en l'escriptura, així com per a mediar entre parlants de distintes llengües, en situacions quotidianes i d'immediata necessitat que requereixen comprendre i produir textos breus, en diversos registres i en llengües estàndar, que versen sobre assumptes quotidians i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Objectius generals i específics del nivell A2 per destreses

COMPREENSIÓ ORAL

Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, ben estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per assimilar el significat. La llengua serà estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques hauran de ser òptimes i la comunicació directa. Els textos versaran principalment sobre l'àmbit personal i assumptes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat, i podran ser transmesos de viva veu o per mig tècnics (telèfon, megafonia, TV, etc.)

- Comprendre l'essencial d'instruccions i indicacions breus i senzilles amb una articulació molt clara.

- Comprendre l'essencial del que es diu en transaccions i gestions quotidianes bàsiques cara a cara sempre que es puga demanar confirmació i repetició.

- Comprendre la informació essencial del que es diu en converses breus en les quals participa, sempre que puga demanar confirmació i repetició i l'interlocutor parli amb claredat. Aquestes converses versaran principalment sobre l'àmbit personal i assumptes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat.

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica senzilla de converses breus i clares que tenen lloc en la seva presència. Aquestes converses versaran principalment sobre l'àmbit personal i assumptes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat.

- Identificar el tema i comprendre informació específica molt senzilla d'extractes breus de televisió o audiovisuals, quan els comentaris compten amb suport de la imatge, i tracten sobre assumptes quotidians.

- Utilitzar el context lingüístic i extralingüístic com a mitjà per incrementar la comprensió.

- Comprendre de manera apropiada els matisos més bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.

- Comprendre els punts principals i informació específica en missatges i anuncis públics clars i senzills que continguin instruccions, indicacions o una altra informació.

- Comprendre el que es diu en transaccions i gestions senzilles.

- Comprendre la informació essencial i els punts principals del que es diu en converses en les quals participa.

- Comprendre el sentit general i informació específica de converses clares i pausades que tenen lloc en la seva presència, i identificar un canvi de tema.

- Comprendre el sentit general i informació específica senzilla de programes de televisió o altres mitjans audiovisuals.

- Utilitzar el context lingüístic i extralingüístic com a mitjà per incrementar la comprensió.

- Comprendre de manera apropiada els matisos bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tractaran sobre aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar amb freqüència mitjans no verbals per mantenir la comunicació, així com moltes pauses per buscar expressions, i la repetició i cooperació dels interlocutors.

- Fer un comunicat breu i prèviament assajat (presentar-se a si mateix o a una altra persona).

- Parlar breument d'un mateix i dels aspectes més rellevants de la seva experiència (família, vida quotidiana, etc.) i descriure de forma bàsica els aspectes més rellevants del seu entorn (família, casa, etc.) i experiència (activitats habituals, la qual cosa li agrada i no li agrada, l'essencial de vivències i esdeveniments, etc.)

- Respondre a preguntes breus i senzilles referides a aspectes personals o situacions quotidianes, demanant aclariment o repetició quan siga necessari.

- Desembolicar-se de manera molt bàsica en transaccions i gestions senzilles que tinguen a veure amb informació personal, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com en la comunicació essencial de béns i serveis quotidians (per exemple restaurant, transport, etc.).

- Participar en intercanvis socials breus i bàsics (salutacions i comiats; agraïments i disculpes; invitacions i respostes; interessar-se per l'estat dels altres i reaccionar de manera apropiada), així com en converses breus en les quals s'intercanvia informació molt bàsica sobre aspectes personals, assumptes quotidians o d'immediata necessitat, i s'expressen opinions i sentiments molt senzills, sempre que es compte amb la repetició i la cooperació dels interlocutors.

- Reproduir de manera apropiada els matisos més bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.

- Utilitzar estratègies comunicatives bàsiques, tant lingüístiques com extralingüístiques.

- Fer, davant una audiència, anuncis públics i presentacions breus i assajades sobre temes habituals, donant explicacions sobre opinions, plans i accions, així com responent a preguntes breus i senzilles dels oïdors.

- Narrar experiències o esdeveniments i descriure aspectes quotidians del seu entorn (persones, llocs, una experiència de treball o d'estudi, objectes i

possessions), així com activitats habituals, plans, comparacions i el que li agrada i no li agrada, mitjançant una relació senzilla d'elements.

- Desembolicar-se en els aspectes més comuns de transaccions i gestions de béns i serveis quotidians (transport, tendes, bancs, restaurants, etc.).

- Participar de forma senzilla en una entrevista -per exemple, de treball- i poder donar informació, reaccionar davant comentaris o expressar idees sobre qüestions habituals, sempre que puga demanar de tant en tant que li aclarisquen o repetisquen el que s'ha dit.

- Participar en converses en les quals s'establisca contacte social, s'intercanvie informació sobre temes senzills i habituals; es demane, oferisca o suggerisca; es donen i es demanen instruccions; s'expressen sentiments, opinions, acord i desacord; amb la possibilitat de demanar que es repetisca o reformule el que s'ha dit.

- Reproduir de manera apropiada els matisos bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.

- Utilitzar major varietat d'estratègies comunicatives lingüístiques i extralingüístiques.

COMPRENSIÓ LECTORA

Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica, de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari haurà de ser d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos aniran preferiblement acompanyats d'imatges o il·lustracions i es referiran a la vida quotidiana.

- Comprendre indicacions bàsiques per a emplenar fitxes i impresos.

- Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques, breus i usuals contingudes en rètols i cartells en carrers, tendes, restaurants, mitjans de transport i altres serveis i llocs públics.

- Comprendre, en notes personals i anuncis públics, el sentit essencial de missatges breus, de gramàtica senzilla i lèxic freqüent, i que continguén informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

- Comprendre la informació essencial de correspondència personal breu, amb gramàtica senzilla i vocabulari freqüent (postals, correus electrònics, missatges de text).

- Formar-se una idea clara del contingut general i localitzar informació específica senzilla en material informatiu comú i d'ús quotidià (horaris, menús, mapes, directoris, guies telefòniques, i pàgines web d'estructura clara i tema familiar), preferentment acompanyat d'il·lustracions o imatges.

- Comprendre el sentit general i informació específica senzilla en articles breus d'estructura simple i clara, gramàtica senzilla, lèxic freqüent, i referits a temes habituals.

- Comprendre instruccions, indicacions i informació bàsica en rètols i cartells en carrers, tendes, restaurants, mitjans de transport i altres serveis i llocs públics.

- Comprendre, en notes personals i anuncis públics, missatges breus que continguen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

- Comprendre correspondència personal (cartes, correus electrònics, postals).

- Comprendre correspondència formal senzilla (cartes, correus electrònics, faxos) sobre qüestions pràctiques tals com la confirmació d'una comanda o concessió d'una beca.

- Comprendre informació essencial i localitzar informació específica en fullets il·lustrats i un altre material informatiu d'ús quotidià com a prospectes, menús, llistats, horaris, plànols i pàgines web d'estructura clara i tema familiar.

6. Identificar els punts principals i informació específica en textos periodístics breus i senzills, tals com a resums de notícies que descriuen fets o esdeveniments amb vocabulari en la seua major part freqüent.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es referiran principalment a assumptes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat.

- Emplenar amb informació personal impresos i formularis senzills.

- Escriure anuncis i notes amb informació, instruccions i indicacions bàsiques relacionades amb activitats quotidianes o d'immediata necessitat.

- Escriure correspondència personal molt senzilla, per exemple, postals o missatges electrònics en els quals es parla d'aspectes elementals d'un mateix o del seu entorn (per exemple informació personal, activitats i hàbits quotidians, família, gustos, etc.).

- Redactar instruccions senzilles, relatives a aspectes quotidians, tals com una recepta, o les indicacions necessàries per a arribar a un lloc.

- Narrar, de forma breu i elemental, històries imaginades o activitats i experiències personals passades; utilitzant, de manera senzilla però correcta i coherent, els recursos lèxics i estructurals bàsics per a articular la narració.

- Escriure notes i anuncis i prendre missatges senzills amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

- Escriure correspondència personal simple en la qual es donen les gràcies, es demanen disculpes o es parle d'un mateix o del seu entorn (família, condicions de vida, treball, amics, diversions, descripció elemental de persones, vivències, plans i projectes, gustos i preferències, etc.).

- Escriure correspondència formal senzilla i breu en la qual se sol·licite un servei o es demane informació.

- Redactar instruccions senzilles, relatives a aspectes quotidians, tals com una recepta, o les indicacions necessàries per a arribar a un lloc.

- Narrar, de forma breu i elemental, històries imaginades o activitats i experiències personals passades; utilitzant, de manera correcta i coherent, els recursos lèxics i estructurals necessaris per a articular la narració.

NIVELL B1

El Nivell intermedi presentarà les característiques del nivell de competència B1, segons aquest nivell es defineix en el *Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües*. Aquest nivell té com a objectiu principal capacitar l'alumne per a utilitzar l'idioma amb certa seguretat i flexibilitat, receptiva i productivament, tant en forma parlada com escrita, així com per a intervenir entre parlants de diferents llengües, en situacions quotidianes i menys corrents que requereixen comprendre i produir textos en una varietat de llengua estàndard, amb estructures habituals i un repertori lèxic comú en llengua estàndard, que podrà incloure expressions idiomàtiques d'ús habitual i generalitzat, i que versen sobre temes generals, quotidians o en els quals es té un interès personal.

En el **Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre**, queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

COMPENSIÓ ORAL

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals clarament estructurats i en llengua estàndard, articulats a velocitat relativament lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics, sempre que les condicions acústiques siguin raonablement bones o es puga tornar a escoltar el que s'ha dit.

- Deduir pel context el significat d'algunes paraules desconegudes i entendre el significat de la frase, si es coneix el tema.

- Seguir converses quotidianes sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic i pronuncien amb claredat, encara que en una situació real haja de demanar de tant en tant que se li repetisquen algunes paraules i frases concretes.

- Entendre informació senzilla sobre fets relacionats amb temes quotidians o amb el treball, identificant tant els missatges generals com els detalls específics, sempre que es parle amb claredat i amb un accent que li resulte conegut.

- Entendre les idees principals d'un discurs clar en llengua estàndard sobre qüestions familiars i que ocorren habitualment.

- Entendre el contingut de quasi tot el material d'àudio gravat o retransmès sobre temes quotidians, si el discurs és lent i clar.

- Captar les idees principals de programes retransmesos sobre temes coneguts o d'interès personal, si el discurs és lent i clar.

- Captar les idees principals de converses perllongades, sempre que la dicció siga clara i s'utilitze un nivell de llengua estàndard.

- Entendre conferències o xerrades que tracten assumptes de la seua especialitat, sempre que el tema li resulte conegut i la presentació siga clara i estiga ben organitzada.

- Comprendre informació senzilla de caràcter tècnic, com per exemple les instruccions d'ús de qualsevol aparell corrent.

- Seguir instruccions detallades, fins i tot transmeses per mitjans tècnics (p. ex., informadors telefònics).

- Seguir moltes pel·lícules en les quals la part visual i l'acció il·lustren bona part de l'argument i en les quals la història és senzilla i el llenguatge és clar.

- Comprendre una narració curta fins al punt de poder fer prediccions sobre el seu desenvolupament posterior.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Produir textos orals ben organitzats i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu. Desembolicar-se amb una correcció, fluïdesa i espontaneïtat que permeten mantenir la interacció, sent capaç de reaccionar, qüestionar o repetir l'enunciat per a garantir la comprensió mútua. A voltes resultaran evidents l'accent estranger, les pauses per a planificar el discurs o corregir errors i serà necessària certa cooperació per part dels interlocutors.

- Poder participar en converses amb intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, encara que a voltes resulte difícil entendre-li quan intenta expressar el que vol dir.

- Dur a terme, amb raonable fluïdesa, una descripció senzilla d'una varietat de temes que siguen del seu interès, presentant-los com una seqüència lineal d'elements.

- Realitzar amb raonable fluïdesa narracions i descripcions senzilles seguint una seqüència lineal d'elements.

- Relatar arguments de llibres o pel·lícules i descriure reaccions als mateixos.

- Formular somnis, esperances i ambicions, fets reals o imaginats.

- Narrar històries senzilles.

- Fer breus declaracions assajades sobre un tema pertinent dins de la seua especialitat que són clarament intel·ligibles, malgrat anar acompanyades d'un accent i entonació inconfusiblement estrangers.

- Realitzar descripcions senzilles sobre una varietat d'assumptes habituals dins de la seua especialitat.

- Realitzar relacions detallades d'experiències descrivint sentiments i reaccions.

- Relatar els detalls d'esdeveniments impredecibles, com, per exemple, un accident.

- Descriure somnis, esperances i ambicions, fets reals o imaginats.

- Narrar històries.

- Desenvolupar arguments bastant bé com perquè es puguin comprendre sense dificultat la major part del temps.

- Fer una presentació breu i preparada sobre un tema dins de la seua especialitat amb la suficient claredat com perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estan explicades amb una raonable precisió.

- Resumir i donar opinió sobre relats, articles, xerrades, discussions, entrevistes o documentals breus i respondre a preguntes complementàries que requereixen detalls.

- Argumentar i explicar les seues opinions, plans i accions.

- Expressar i respondre adequadament a sentiments tals com a tristesa, interès o indiferència.

- Expressar i respondre adequadament a sentiments tals com tristesa, interès o indiferència

- Contrastar i comparar alternatives per a triar una línia d'acció.

COMPRENSIÓ LECTORA

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos escrits clars i ben organitzats en llengua estàndard i sobre temes generals, actuals, relacionats amb la pròpia especialitat, o en els quals té un interès especial.

- Entendre textos clars sobre temes relacionats amb els seus camps d'interès.

- Trobar i entendre la informació general necessària en materials quotidians, com a cartes, fullets i documents oficials breus.

- Reconèixer els punts més importants en articles clars de periòdics que tracten sobre temes familiars.

- Entendre instruccions senzilles i escrites amb claredat sobre el maneig d'un aparell.

- Cercar en textos extensos o en diversos textos breus la informació específica necessària per a realitzar una tasca.

- Identificar les conclusions principals de textos argumentatius escrits amb claredat.

- Entendre la descripció d'esdeveniments, sentiments i desitjos en cartes personals, el bastant ben com per a mantenir correspondència amb amics o coneguts.

- Reconèixer la línia argumental general d'un text, sense arribar a entendre-ho tot amb detall.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Escriure textos senzills i cohesionats, de caràcter públic o privat, sobre temes quotidians o en els quals es té un interès personal, i en els quals es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen experiències o esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans.

- Escriure informes molt breus per a transmetre informació sobre fets quotidians i indicar els motius d'una actuació determinada.

- Relatar les seues experiències, descrivint els seus sentiments i reaccions en un text cohesionat senzill.

- Descriure detalls bàsics de successos imprevisibles com per exemple un accident.

- Formular somnis, esperances i ambicions.

- Prendre notes sobre problemes, peticions d'informació.

- Exposar breument les raons i donar explicacions sobre les seues opinions, plans i accions.

- Escriure cartes personals descrivint experiències, sentiments i esdeveniments amb tot detall.

- Escriure cartes per a donar o sol·licitar informació específica (p. ex., un curs o un itinerari de viatge).

- Descriure somnis, esperances i ambicions.

- Descriure a persones conegudes utilitzant el llenguatge adequat.

- Descriure l'argument d'un llibre o una pel·lícula i descriure també les seues reaccions.

- Narrar històries senzilles utilitzant una varietat de temps verbals.
- Exposar les raons i argumentar les seues opinions, plans i accions.

NIVELL B2

El nivell avançat presenta les característiques del nivell de competència B2, segons es defineix en el *Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües*. Aquest nivell suposa utilitzar la llengua amb fluïdesa i eficàcia en situacions habituals i més específiques que requereixen comprendre i produir textos orals i escrits conceptual i lingüísticament complexos, en una varietat estàndard, amb un repertori lèxic ample encara que no gaire idiomàtic i que tracten temes generals, actuals o pertanyents a l'àmbit d'especialització del parlant.

En el **Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre**, queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

COMPRENSIÓ ORAL

És capaç de comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls específics i les opinions i actituds tant implícites com a explícites dels parlants, en una àmplia gamma de textos orals extensos ben organitzats i lingüísticament complexos, en una varietat de llengua estàndard, que tracten de temes tant concrets com a abstractes, fins i tot si són de caràcter tècnic, sempre que estiguen dins del propi camp d'especialització, articulats a velocitat normal, directament o per mitjans tècnics, fins i tot quan les condicions acústiques no siguen bones.

Comprèn informació concreta relativa a temes quotidians o de treball i identifica tant el missatge com els detalls específics, sempre que el discurs estiga articulat i amb claredat.

- Pot seguir converses animades entre parlants nadius.
- Capta amb algun esforç gran part del que es diu en el seu entorn, però pot resultar-li difícil participar amb eficàcia en una discussió amb diversos parlants nadius si no modifiquen el seu discurs d'alguna manera.
- Comprèn una conferència o una xerrada de la seua especialitat, sempre que el tema li resulte familiar i la presentació siga senzilla i estiga estructurada amb claredat.

- Comprèn declaracions i missatges sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.
- Comprèn la majoria dels documentals radiofònics i un altre material gravat o retransmès pronunciat en llengua estàndard i és capaç d'identificar l'estat d'ànim i el to del parlant.
- Comprèn la majoria dels programes de televisió que tracten temes d'interès personal com, per exemple entrevistes, conferències i informatius breus quan s'articulen de forma relativament lenta i clara.
- Comprèn les idees principals d'un discurs complex lingüísticament que tracte tant temes concrets com abstractes, pronunciats en un nivell de llengua estàndard, incloent debats tècnics dins de la seua especialitat.
- Comprèn discursos extensos i línies complexes d'argumentació sempre que el tema siga raonablement conegut i el desenvolupament del discurs es facilite amb marcadors explícits.
- Pot seguir converses animades entre parlants nadius
- Comprèn una conferència o una xerrada de la seua especialitat.
- Comprèn declaracions i missatges sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.
- Comprèn informació tècnica complexa com, per exemple, instruccions de funcionament, especificacions de productes i serveis quotidians.
- Comprèn enregistraments en llengua estàndard com les quals pot trobar-se en la vida social professional o acadèmica i identifica els punts de vista i les actituds del parlant així com el contingut de la informació.
- Comprèn la majoria dels programes de televisió que tracten temes d'interès personal com, per exemple, entrevistes, breus conferències i informatius.

COMPRESIÓ LECTORA

És capaç de llegir amb un alt grau d'independència captant el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls específics i les opinions i actituds tant implícites com explícites dels autors, en una àmplia gamma de textos escrits extensos, ben organitzats, conceptual i lingüísticament complexos que tracten de temes tant concrets com a abstractes, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i utilitzant fonts de referència apropiades de forma selectiva, i compta amb un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents.

· Llig amb independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura a diferents textos i finalitats i utilitzant fonts de referència apropiades de forma selectiva. Té un vocabulari passiu de lectura ampla, però pot tenir alguna dificultat amb modismes poc freqüents.

- Comprèn qualsevol tipus de correspondència fent un ús esporàdic del diccionari.

- És capaç de consultar textos extensos amb la finalitat de trobar la informació desitjada i sap arreplegar informació procedent de les diferents parts d'un text o de diferents textos amb la finalitat de realitzar una tasca específica.

- Comprèn articles i informes relatius a problemes actuals que els autors adopten postures o punts de vista concrets.

- Comprèn instruccions extenses i complexes que estiguen dins de la seua especialitat, inclosos detalls sobre condicions i advertiments sempre puga tornar a llegir els fragments difícils

- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura a diferents textos i finalitats i sense necessitat d'utilitzar fonts de referència.

Té un vocabulari actiu de lectura ampla i sap resoldre les dificultats plantejades per modismes poc freqüents mitjançant diferents recursos.

- Comprèn qualsevol tipus de correspondència sense necessitat de fer ús del diccionari.

- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar detalls rellevants.

- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie extensa de temes professionals i decideix si és oportú una anàlisi més profunda.

- Aconsegueix informació, idees i opinions procedents de fonts especialitzades dins del seu camp d'interès.

- Comprèn articles especialitzats que no són de la seua especialitat sempre que puga utilitzar un diccionari de tant en tant per confirmar-la seua interpretació de la terminologia.

- Comprèn instruccions extenses i complexes que estiguen dins de la seua especialitat, incloent detalls sobre condicions i advertiments.

- Comprèn textos extensius en versió original.

EXPRESSIÓ ORAL

És capaç de produir textos orals extensos, cohesionats, ben organitzats, clars i detallats, i adequats a l'interlocutor, a la situació i al propòsit comunicatiu, sobre una àmplia varietat de temes tant concrets com a abstractes, així com defensar un punt de vista sobre temes generals o relacionats amb la pròpia especialitat, indicant els pros i els contres de les diverses opcions, i prendre part activa en converses extenses encara que les condicions acústiques no siguen bones, comprenent les intencions i actituds tant implícites com a explícites dels interlocutors, sempre que no s'use un llenguatge molt idiomàtic, interactuant

amb un grau de correcció, fluïdesa i naturalitat que permeta que la comunicació es realitze sense esforç per part del parlant i els seus interlocutors, encara que encara cometa errors esporàdics

· Realitza descripcions i presentacions clares i detallades sobre una àmplia sèrie d'assumptes relacionats amb la seua especialitat, ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants.

- Realitza descripcions clares i detallades sobre una gamma extensa de temes d'interès general, desenvolupant idees subjacents amb punts secundaris i exemples rellevants.

- Desenvolupa arguments amb claredat, ampliant amb certa extensió i defensa els seus punts de vista amb idees complementàries i exemples adequats fins a cert punt.

- Construeix cadenes argumentals bastant ben raonades.

- Explica punts de vista sobre un tema, analitzant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions.

- És capaç de fer una presentació breu sense preparació sobre un tema d'interès general amb la suficient claredat com perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals estan explicades amb una raonable precisió.

· Realitza descripcions i presentacions clares i sistemàticament desenvolupades, ressaltant adequadament els aspectes significatius i els detalls rellevants que servisquen de suport.

- Realitza descripcions clares i detallades sobre una gamma extensa de temes d'interès general i relacionats amb la seua especialitat, assenyalant de manera convenient punts rellevants i els detalls de suport necessaris.

- Desenvolupa arguments sistemàticament, donant una èmfasi apropiada als aspectes importants i recolzant-se en detalls adequats.

- És capaç d'explicar un argument de manera sistemàtica ressaltant adequadament els punts rellevants i els detalls de suport.

- És capaç de fer una presentació sense preparació sobre un tema dins de la seua especialitat amb la suficient claredat com perquè es puga seguir sense dificultat i les idees principals estan explicades amb precisió.

- És capaç de desviar-se de manera espontània d'un text preparat i reflexionar aspectes interessants, demostrant fluïdesa i facilitat d'expressió.

És capaç de produir textos orals extensos, cohesionats, ben organitzats, clars i detallats, i adequats a l'interlocutor, a la situació i al propòsit comunicatiu, sobre una àmplia varietat de temes tant concrets com a abstractes, així com defensar un punt de vista sobre temes generals o relacionats amb la pròpia especialitat,

indicant els pros i els contres de les diverses opcions, i prendre part activa en converses extenses encara que les condicions acústiques no siguen bones, comprenent les intencions i actituds tant implícites com a explícites dels interlocutors, sempre que no s'use un llenguatge molt idiomàtic, interactuant amb un grau de correcció, fluïdesa i naturalitat que permeta que la comunicació es realitze sense esforç per part del parlant i els seus interlocutors.

- Pot participar en una conversa amb certa fluïdesa i espontaneïtat, la qual cosa possibilita la comunicació normal amb parlants nadius. Pot prendre part activa en debats desenvolupats en situacions quotidianes explicant i defensant els seus punts de vista.

- Comprèn el discurs articulat amb claredat dirigit a ell en converses corrents.

- Transmet certa emoció i ressalta la importància personal de fets i experiències.

- Aborda d'una forma clarament participativa converses extenses sobre la majoria de temes generals, fins i tot en un ambient amb sorolls.

- Manté xerrades amb parlants nadius, encara que a voltes hagen d'adaptar el seu comportament lingüístic.

- Pren part activa en discussions informals que calmen en situacions quotidianes.

- Capta amb algun esforç gran part del que es diu en discussions que es donen en el seu entorn, però li pot resultar difícil participar amb eficàcia en discussions amb diversos parlants nadius si estos no modifiquen el seu discurs d'alguna manera.

- Expressa i sosté les seues opinions en discussions. Sol comprendre el que es diu i, quan és necessari, repeteix part del que algú ha dit per a confirmar la comprensió.

- És capaç d'utilitzar l'idioma amb fluïdesa i claredat sobre temes generals, acadèmics, de treball o d'oci, relacionant les idees desenvolupades. És capaç d'expressar-se amb un alt grau d'espontaneïtat i amb un alt grau de correcció gramatical sense que es noten amb prou faenes les vacil·lacions a l'hora de cercar l'expressió més adequada, amb un nivell de formalitat adaptat a la situació.

- Comprèn fil per randa el que se li diu en llengua estàndard, fins i tot en un ambient amb soroll de fons.

- Transmet emocions i ressalta la importància personal de fets i experiències.

- Aborda d'una forma clarament participativa converses extenses sobre temes generals i el seu àmbit professional, fins i tot en un ambient amb sorolls.
- Manté xerrades amb parlants nadius, sense divertir-los o molestar-los involuntàriament, i sense exigir d'ells un comportament diferent del que tindrien amb un parlant natiu.
- Pren part activa en discussions informals que calmen en situacions quotidianes fent comentaris, expressant amb claredat els seus punts de vista, avaluant propostes alternatives, realitzant hipòtesis i responent.
- Capta sense esforç gran part del que es diu en discussions que es donen en el seu entorn.
- Expressa i sosté les seues opinions en discussions, proporcionant explicacions, arguments i comentaris.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

És capaç d'escriure textos clars i detallats, lingüísticament complexos en què es dona, transmet i intercanvia informació i idees sobre una gran varietat de temes relacionats, o no, amb els propis interessos i especialitat, així com defensar un punt de vista sobre temes generals, indicant els pros i els contres de les diferents opcions, o sintetitzant i avaluant informació i arguments procedents de diverses fonts, adequant el registre i l'estil al destinatari, a la intenció i al propòsit comunicatiu.

· Escriu textos clars i detallats sobre una varietat de temes relacionats amb la seua especialitat, sintetitzant i avaluant informació i arguments procedents de diverses fonts.

- Escriu textos clars i ben estructurats sobre temes complexos, ressaltant les idees principals, ampliant amb certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada.

- És capaç de descriure de manera clara i detallada una gamma de temes relacionats amb el seu camp d'interès.

- És capaç d'escriure una ressenya d'una pel·lícula, un llibre o una obra de teatre.

- Pot resumir l'argument i la seqüència de fets d'una pel·lícula o una obra de teatre.

- És capaç de resumir informació i arguments procedents de diferents fonts.

- Pot comprendre una conferència clarament estructurada sobre un tema familiar i prendre anotacions sobre punts que considera importants, fins i tot si tendeix a concentrar-se en les paraules i per tant perd alguna informació.

- Escriu redaccions, informes i cartes que desenvolupen un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret i explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions. Sap sintetitzar informació i arguments procedents de diverses fonts.

- Escriu descripcions clares i detallades de fets i experiències reals o imaginàries en textos clars i estructurats, marcant la relació existent entre les idees i seguint les normes establides del gènere literari triat.

- Escriu redaccions o informes que desenvolupen sistemàticament un argument, destacant els aspectes significatius i oferint detalls rellevants que servisquen de suport.

- Sap avaluar les diferents idees o solucions que es pugen aplicar a un problema.

- Escriu cartes que transmeten certa emoció i ressalta la importància personal de fets i experiències; comenta les notícies i els punts de vista de la persona amb qui s'escriu.

- És capaç d'avaluar idees diferents o solucions d'un problema.

- Pot resumir extractes de notícies, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i discussions.

NIVELL C1

Aquest nivell es caracteritza per una comunicació fluïda i espontània i un bon repertori lingüístic. Les estratègies d'evitació quasi no s'utilitzen, llevat que la complexitat del tema obstaculitze la fluïdesa natural en la comunicació. L'alumne és capaç de seleccionar la frase més apropiada d'entre un major repertori de funcions discursives per a prendre la paraula, mantenir el discurs i guanyar temps mentre pensa. Fa gala d'un discurs fluid, amb connectors apropiats, coherent i ben estructurada.

En el Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

COMPRESIÓ LECTORA

Comprendre amb tot detall textos extensos i complexos, tant si es relacionen amb la seua especialitat com si no, sempre que puga tornar a llegir les seccions difícils. Reconeix sentits implícits.

- Comprèn textos complexos amb instruccions sobre aparells o processos drevisar els apartats més difícils i fer ús del diccionari en moment específic.

- Comprèn textos de tots els àmbits de la vida: acadèmic, social, professional i és capaç d'entendre significats que no estan expressats de manera explícita en ells.
- Sap llegir i seleccionar la informació que li interessa, inferint les claus con permet inferir l'actitud, predisposició mental i intencions.
- Comprèn la correspondència de tot tipus fent un ús ocasional del diccionari.
- Pot llegir textos literaris amb facilitat.
- Comprèn textos referits a anuncis d'allotjament i les abreviatures.
- Llig ràpidament textos per a extraure la informació rellevant.
- Maneja la majoria de llibres de text, articles, relatius al seu camp professional.
- Comprèn la majoria d'articles/ opinions expressades en la premsa formal.
- Extrau opinions, idees i informació de textos especialitzats.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORAL

Realitza descripcions i presentacions clares i detallades sobre temes complexos, integrant altres temes, desenvolupant-los i acabant-los amb una conclusió adequada.

- Realitza descripcions clares i detallades de temes complexos, defensant el seu punt de vista.
- Realitza descripcions i narracions complexes integrant altres temes, acabant amb una conclusió adequada.
- Desenvolupa arguments sistemàticament, donant èmfasis als aspectes inadequats.
- Pot fer declaracions amb fluïdesa, quasi sense esforç, usant certa entonació subtil de significat.
- Pot fer declaracions amb facilitat i fluïdesa, i transmetre matisos de significat.
- Pot guiar a visitants i donar descripcions detallades dels llocs.
- Sap fer ús de l'entonació per a donar matisos de significat.

EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITA

Escriu textos clars i ben estructurats sobre temes complexos ressaltant les idees principals, ampliant amb certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada. És capaç d'escriure textos de certa complexitat amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç, i una estructura lògica.

- Escriu textos creatius de forma clara, detallada i estructurada, amb un estil apropiat per als lectors als quals van dirigits.
- Escriu exposicions de forma clara i estructurada, defensant els seus punts complementaris.
- És capaç d'utilitzar el circumloqui i la paràfrasis per a compensar les mancances.
- Escriu adaptant-se al públic al que es dirigeix, regulant el to de forma adequat.
- És capaç de reformular el que vol expressar sense interrompre el normal discurs.
- És capaç de descriure de forma precisa un producte o servei.
- Pot crear impactes positius en el lector variant l'estil de l'expressió i fent ús d'altres mecanismes.

Competència sociolingüística Nivell A2

- a) Conèixer els aspectes socioculturals i les convencions socials que incideixen més en la vida diària, així com els que es referisquen al propi àmbit, per a plasmar-los en el seu comportament i comunicació.
- b) Reconèixer i utilitzar les formes de salutació, de cortesia i de tractament més habituals.
- c) Utilitzar, en general, un registre de llengua estàndard de formalitat i informalitat bàsic però amb cura. Reconèixer algunes expressions col·loquials molt freqüents, així com referències culturals elementals relacionades amb la vida quotidiana.
- d) Comprendre els gestos, comportaments i valors diferents als propis, que subjauen en els aspectes socioculturals més quotidians i evidents.

Competència sociolingüística Nivell B1

Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa necessàriament la seua dimensió social. Els alumnes hauran d'adquirir les competències sociolingüístiques que els permeten comunicar-se amb efectivitat al nivell especificat.

a) Relacions socials

Ús i elecció de la salutació: en arribar a un lloc, presentacions, comiats; ús i elecció de les formes de tractament; realitzacions lingüístiques per a presentar a algú i respondre a la presentació formal i informalment; fórmules de salutació segons els moments del dia; fórmules de salutació per al retrobament després d'un llarg temps; recursos per a parlar de la salut; convencions gràfiques en la correspondència personal i formal; convencions per als torns de paraula; recursos per a parlar del temps climàtic; recursos per a concertar una cita de

manera formal i informal; fórmules a l'hora de pagar; realitzacions lingüístiques per a cridar l'atenció d'algú; ús i elecció d'interjeccions i frases interjectives.

b) Normes de cortesia

Fórmules de cortesia per a sol·licitar permís, ajuda, un servei, un producte; fórmules per a expressar agraïment; fórmules per a disculpar-se; fórmules per a fer compliments; expressions per a reaccionar davant situacions inesperades, agradables; de felicitació; fórmules per a expressar acord i desacord; convencions i tabús relatius al llenguatge; expressar admiració, afecte, gratitud; expressar penediment i disculpes; descortesia deliberada: queixa, ira; utilització d'enunciats evasius, etc...

c) Expressions de saviesa popular:

Refranys i proverbis més comuns

Valors, creences i supersticions més comunes.

d) Diferències de registre

Registre estàndard en situacions formals i informals

e) Dialecte i accent

Variacions diatòpiques més comunes.

Competència sociolingüística Nivell B2

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no forme part de l'experiència prèvia de l'estudiant o que el seu coneixement estiga deformat per estereotips. Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles, configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeta fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb que es trobarà en els seus intercanvis interculturals. A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia.

1. Vida quotidiana:

- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament en la taula, etc.
- Horaris i hàbits de treball; vacances i festes; activitats d'oci.

2. Condicions de vida:

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social).
- Habitatge; prestacions socials(educació, sanitat, pensions,...).
- Paisatge i clima; trets socioeconòmics (agricultura, ramaderia, pesca, indústria, comerç, turisme, banca, noves tecnologies...).

3. Relacions interpersonals:

- Estructura familiar i relacions de parentiu.
- Relacions entre generacions; entre homes i dones; en el treball; entre diferents comunitats.
- Estructura de la societat (grups socials, partits polítics, institucions religioses...); relacions entre grups polítics i religiosos.

4. Valors i creences:

- Cultura i tradicions; Història i identitat nacional; estructura social i canvis que es produïsquen; institucions, política i seguretat; religió.
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turisme, immigració).
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques...).
- Sentit de l'humor.

5. Llenguatge corporal: - Gestos i postures; expressions facials; contacte visual ; contacte físic.

6. Convencions socials (normes de cortesia):

- Puntualitat, indumentària; regals.
- Celebracions familiars i tradicionals...
- Visites(durada, acomiadament...).
- Conversa (actituds, convencions i tabús).
- Actes de caràcter social(aniversaris, núpcies, soterraments...).

7. Comportaments rituals:

- Pràctiques religioses i ritus(naixements, noces, soterraments...)
- Actitud de l'audiència en espectacles i cerimònies.
- Celebracions, festivals, balls i tradicions paganes.

8. Saviesa popular:

- Refranys i expressions idiomàtiques.
- Cites d'autors famosos.
- Eslògans publicitaris.
- Expressions de manera.

9. Diferències de registre en contextos diferents:

- Formal, estàndard, informal, col·loquial.

10. Dialectologia:

- Accent, aspectes paralingüístics i llenguatge corporal.

Competència sociolingüística i sociocultural del nivell C1

Els marcadors lingüístics de relacions socials que es contemplen són:

a) Marcadors lingüístics

- a.1) Ús i elecció del salutació
- a.2) Nivells de formalitat
- a.3) Formes de tractament
- a.4) Ús de les interjeccions
- a.5) Valors, creences i actituds

b) Normes de Cortesia

- b.1) Cortesia positiva
- b.2) Cortesia negativa

c) El llenguatge no verbal

- c.1) El parallenguatge: – El to, el volum, etc.
- c.2) La cinèsica – Els gestos, maneres, postures, etc.

d) La variació lingüística

- d.1) Els dialectes i l'accent – La classe social – La procedència regional – L'origen nacional – El grup ètnic – El grup professional

e) El registre i l'argot

- e.1) Registre formal, informal, neutre, solemne, familiar, íntim, col·loquial.

f) L'humor i la ironia.

COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA NIVELL A2

a) COMPETÈNCIA FUNCIONAL

En el nivell bàsic, el mínim de funcions que l'alumne haurà de poder expressar són:

-Actes assertius(donar i sol·licitar informació general, opinió, creença i conjectura)

Afirmar, anunciar, assentir, classificar, descriure, expressar acord/desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesi, identificar/es, presentar-se, informar, rectificar i expressar dubte. Inclouen funcions com: demanar/donar informació sobre persones i llocs; descriure accions habituals; parlar del clima; localitzar i situar en l'espai; enumerar en una explicació; descriure persones de forma bàsica; referir-se a accions

habituals o del moment present; referir-se a accions i situacions del passat; parlar d'accions futures i possibles; mostrar acord total o parcial.

-Actes compromisius (expressar oferiment, intenció, voluntat i decisió)

Expressar la intenció, el desig o la voluntat de fer alguna cosa; convidar, oferir alguna cosa/ajuda; oferir-se a fer alguna cosa. Inclouen funcions com: demanar i oferir ajuda, acceptar-la i rebutjar-la; convidar a fer alguna cosa, acceptar o rebutjar la invitació.

-Actes expressius (expressar actituds i sentiments davant determinades situacions)

Expressar alegria/felicitat, estima/simpatia, decepció, interès, desinterès, esperança, preferència, satisfacció i tristesa. Inclouen funcions com: expressar preferència, expressar estats de salut/estats d'ànim, reaccionar davant els sentiments dels altres.

-Actes directius (persuadir, convèncer, propòsit d'acció)

Alertar, donar instruccions, donar permís; demanar alguna cosa/ajuda, confirmació, informació, opinió, instruccions, permís, que algú faça alguna cosa; prohibir o denegar, proposar o sol·licitar i recordar alguna cosa a algú. Inclouen funcions com: sol·licitar/donar instruccions per a arribar a un lloc; preguntar i expressar el significat o la traducció d'una paraula o expressió; sol·licitar que es lletrege una paraula; animar a algú a fer una cosa; sol·licitar una repetició o que es parle més a poc a poc.

-Actes fàtics i solidaris (socialitzar, establir o mantenir el contacte social)

Convidar, acceptar o declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; donar la benvinguda, acomiadar-se; expressar aprovació, felicitar; interessar-se per algú/alguna cosa; lamentar; demanar disculpes; refusar i saludar. Inclouen funcions com: dirigir-se a algú; saludar, respondre a una salutació i acomiadar-se; atraure l'atenció; demanar la paraula; intervenir breument en un debat; reaccionar i cooperar en la interacció; iniciar, organitzar, emfatitzar i tancar el discurs de forma senzilla.

b) COMPETÈNCIA DISCURSIVA

Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa considerar el text com la unitat mínima de comunicació. Perquè un text siga comunicativament vàlid, deu ser coherent pel que fa al context en el qual es produeix o s'interpreta i ha de presentar una cohesió o organització interna que facilite la seua comprensió i que reflectisca així mateix la dinàmica de comunicació en la qual es desenvolupa.

GRAMÀTICA TEXTUAL: PROPIETATS DEL TEXT

a) Adequació al propòsit funcional.

Intencionalitat comunicativa;

Context i situació;

Registre i nivell de llengua;

Mitjà: llenguatge oral i escrit.

b) Coherència textual

Tipus i format de text; varietat de llengua; registre: esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral; quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació; tema: enfocament i contingut, selecció lèxica i d'estructures sintàctiques.

c) Cohesió textual

Estructuració del discurs, divisió en parts: inici del discurs, desenvolupament del discurs i conclusió del discurs; la puntuació com a recurs de cohesió del text escrit; l'entonació com a recurs de cohesió del text oral; ús de marcadors del discurs: espacials, temporals, connectors textuais entre oracions coordinades i subordinades, marcadors o connectors textuais d'enllaç i relació lògica entre oracions o paràgrafs i marcadors per a mantenir el discurs oral, falques.

COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA NIVELL B1

a) COMPETÈNCIA FUNCIONAL

En el nivell intermedi, el mínim de funcions que el alumne haurà de saber expressar, a més de les ja assenyalades en el nivell bàsic, són:

- Actes assertius (funcions relacionades amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura)

Afirmar, anunciar, assentir, dissentir, classificar, descriure, expressar acord/desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesi, identificar/es, presentar-se, informar, predir, rectificar, recordar alguna cosa a algú i expressar dubte. Inclouen funcions com: descriure persones, objectes i llocs; repetir o transmetre informació en la mateixa o una altra situació; plantejar hipòtesis i graus de probabilitat; comparar idees, persones, llocs, situacions i accions.

- Actes compromisius (funcions relacionades amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió)

Expressar la intenció, el desig o la voluntat de fer alguna cosa; oferir alguna cosa (també ajuda); oferir-se a fer alguna cosa; prometre; comprometre's; jurar; acceptar fer alguna cosa o un oferiment; refusar fer alguna cosa o un oferiment;

accedir a un prec, petició, proposta, amenaça; negar-se a un prec, petició, proposta, amenaça; expressar decisió de fer alguna cosa; titubejar.

- Actes expressius (funcions amb les quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions)

Expressar alegria/felicitat, apreciació/simpatia, emipament, decepció, interès, desinterès, avorriment, incredulitat, resignació, esperança, preferència, satisfacció, sorpresa, temor, disgust, dolor i tristesa. Inclouen funcions com: interessar-se per algú o algo; compartir sentiments; expressar una queixa o reclamació; disculpar/s'hi acceptar disculpes.

- Actes directius (funcions que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si açò és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole)

Alertar/ advertir; donar instruccions; donar permís; demanar alguna cosa/ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa, prohibir o denegar; proposar o sol·licitar; recordar alguna cosa a algú; aconsellar, suggerir. Inclouen funcions com: demanar amb caràcter immediat i amb cortesia; declinar o rebutjar justificant; aconsellar, animar i persuadir a algú que faça alguna cosa; suggerir activitats, i reaccionar davant suggeriments; planificar una activitat.

- Actes fàtics i solidaris (funcions que es realitzen per a mantenir el contacte social i expressar actituds pel que fa als altres)

Convidar, acceptar o declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; donar la benvinguda; saludar i acomiadar-se utilitzant diversos registres; expressar aprovació; felicitar; interessar-se per algú/alguna cosa; lamentar; demanar disculpes; expressar condolença, lamentar; dirigir-se a algú correctament; reaccionar adequadament quan es dirigeixen a un; cedir la paraula; indicar que alguna cosa no s'ha entès; reaccionar al telèfon; mantenir el buit amb paraules buides(mm, aha); finalitzar adequadament les converses o les cartes; intervenir. Inclouen funcions com: demanar, prendre i cedir la paraula; reaccionar i cooperar en la interacció d'acord amb la situació; anunciar el tancament d'un discurs i tancar-ho; enumerar, exemplificar, aclarir aspectes, contrastar, emfatitzar, canviar de tema, resumir.

b) COMPETÈNCIA DISCURSIVA

Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa considerar el text com la unitat mínima de comunicació. Perquè un text siga comunicativament vàlid, ha de ser coherent pel que fa al context en què es produeix o s'interpreta i ha de presentar una cohesió o organització interna que facilite la seua comprensió i que reflectisca, així mateix, la dinàmica de comunicació en la qual es desenvolupa. Els alumnes hauran d'adquirir, per tant, les competències discursives que els permeten produir i comprendre textos, atenent a la seua coherència i a la seua cohesió, adequats a aquest nivell.

GRAMÀTICA TEXTUAL: PROPIETATS DEL TEXT

a) Adequació al propòsit funcional

Intencionalitat comunicativa.

Context, cotexto i situació.

Registre i nivell de llengua.

Mitjà: llenguatge oral i escrit.

b) Coherència textual

Tipus i format de text: narratius, descriptius, dialogats, expositius i argumentatius (orals i escrits). Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (en situacions convencionals com comprar menjar o reservar una habitació en un hotel).

Quantitat, qualitat, rellevància, ordre i claredat de la informació.

Tema: enfocament i contingut.

Selecció: lèxic, estructures sintàctiques i contingut rellevant.

Context espai-temporal.

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, adverbis i expressions temporals.

c) Cohesió textual

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació. Recursos de cohesió del text oral: entonació, pauses, mitjans paralingüístics. Ús de marcadors del discurs

- Marcadors espacials(d'ubicació).

- Marcadors temporals(per a expressar accions successives).

- Marcadors o connectors textuais entre oracions coordinades i subordinades.

- Marcadors o connectors textuais d'enllaç i relació lògica entre oracions o paràgrafs

- Marcadors per a mantenir el discurs. Estructuració del discurs, divisió en parts:

- Inici del discurs. Iniciadores: introducció del tema. Tematització i focalització: ordre de paraules, ús de partícules, etc. Enumeració.

- Desenvolupament del discurs. Desenvolupament temàtic. Manteniment del tema-referència, substitució, repetició. Sinonímia, camps semàntiques. Expansió temàtica: exemplificació, reforç, contrast i introducció de subtemes. Canvi de tema. Manteniment i seguiment del discurs oral. Presa, manteniment i cessió del torn de paraula. Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.

- Conclusió del discurs. Resum i recapitulació. Indicació de tancament textual. Tancament textual.

COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA NIVELL B2

a) COMPETÈNCIA FUNCIONAL

En el nivell avançat, en el **Decret 119/2008**, es detalla el mínim de funcions que l'alumne haurà de saber expressar, a més de les assenyalades en els nivells bàsic i intermedi. Es tracta de desenvolupar, en major mesura, la capacitat de comunicar i de saber reaccionar correcta i adequadament. En aquest apartat, només s'arreglen algunes funcions de les moltes detallades en el Decret:

1. Funcions o actes de parla assertius:

- Saber constatar, afirmar, generalitzar, atraure l'atenció sobre alguna cosa, insistir, expressar records, expressar opinions d'uns altres, donar notícies,
- Saber formular hipòtesis: parlar de fets possibles o irreal.
- Saber informar-se i assegurar-se, respondre i respondre donant informació.
- Saber expressar que no se sap, negar-se a contestar, dir que no.
- Saber preguntar per l'opinió de l'altre, per la qual cosa l'altre sap, creu, suposa o del que està convençut.

2. Funcions o actes de parla valoratius:

- Saber expressar opinions i punts de vista; prendre partit; emetre judicis de valor.
- Saber valorar positivament i negativament, criticar, reconèixer amb agraïment.
- Saber llevar importància, admetre, reprovar, retraure, culpar a l'altre, lamentar.
- Saber donar raons i justificar, admetre i reconèixer, disculpar-se.
- Saber demanar a l'un altre que prenga una postura, buscar corroboració, exigir una justificació.
- Saber expressar l'acord i el desacord, contradir, corregir, concedir, objectar, reafirmar-se o persistir en el seu semblar, revocar una opinió o retractar-se.
- Saber defensar la pròpia postura, expressar indiferència, desdeny, menyspreu o desinterès
- Saber preguntar pels interessos de l'altre, per estimacions, per desitjos hipotètics i per preferències.

3. Funcions o actes de parla expressius:

- Saber expressar sentiments i emocions com: simpatia i antipatia, compassió, decepció, consternació, desconcert, etc...

4. Funcions o actes de parla directius i compromisos

- Saber convidar, proposar realitzar alguna cosa conjuntament, demanar ajuda, expressar desitjos, exigir.
- Saber donar una ordre i instruccions: prohibir, reclamar, instar, advertir, amenaçar, etc...
- Saber donar un consell i desaconsellar, donar i denegar permís, llicència.
- Saber reaccionar davant de requeriments en general, peticions o desitjos, requeriments d'una acció conjunta, davant peticions d'ajuda, ordres, instruccions, advertiments, amenaces, ànims, propostes.
- Saber arribar a acords. Saber acceptar i refusar oferiments.
- Saber negar-se. Saber titubejar.
- Saber expressar intencions i manca d'elles, decisions i indecisions.
- Saber expressar que es prescindeix d'alguna cosa, desitjos i intencions d'accions, preferències.
- Saber expressar capacitat i incapacitat, competència i la falta de competència, capacitat o incapacitat de maniobra, impediment i inhibició.
- Saber fer al·lusió a obligacions, prohibicions i permisos.
- Saber preguntar per intencions i manca d'elles, per decisions i indecisions.
- Saber preguntar per desitjos i intencions d'accions, per preferències.
- Saber preguntar per la capacitat i la incapacitat, per la competència i la falta de competència, per la disponibilitat, per la capacitat o la incapacitat de maniobra, per l'impediment i la inhibició.

5. Funcions o actes de parla fàctics i solidaris

- Saber dirigir-se a algú, demanar i donar permís per a entrar.
- Saber preguntar per l'estat d'ànim i saber reaccionar adequadament.
- Saber reaccionar al telèfon, tant el que realitza la trucada telefònica, com el qual la rep.
- Saber encapçalar i finalitzar correctament les cartes formals.
- Saber acomiadar i acomiadar-se, acabar adequadament converses telefòniques. disculpar-se i reaccionar - donar les gràcies i reaccionar - fer un compliment i reaccionar felicitar i reaccionar - saber donar la condolença i reaccionar

6. Funcions o actes de parla discursius

- Saber donar a entendre que es vol continuar el discurs.
- Saber suscitar l'atenció de l'oïdor.
- Donar a entendre a algú que escolte - donar a entendre a algú que carrer.
- Saber tornar la pregunta.
- Expressar que ha entès el que escolta.
- Comprovar si el contingut del que ha dit ha sigut entès.
- Saber donar exemples o comentaris del que un mateix diu.
- Saber introduir una conversa.

- En cas de dificultat per a expressar-se, saber usar fórmules de titubeig, preguntar per paraules o expressions, reformular, autocorregir-se.
- Saber enumerar, donar exemples, canviar de tema; resumir; ressaltar; concloure.

7. Funcions o actes de parla referents als aspectes culturals específics

- Presa de contacte i finalització de la presa de contacte.
- Saber participar activament en una conversació com oïdora actiu.
- Saber reaccionar a una petició: acceptar o declinar una invitació.
- Saber atenuar afirmacions, emprant expressions atenuants introductòries i preguntes de confirmació
- Saber felicitar i fer compliments.
- Saber confirmar un oferiment, sabent preguntar per la disposició de l'altre i per la seua factibilitat.
- Saber donar-li a condolença i males notícies adequadament.
- Saber autocorregir-se o expressar dubte.
- Saber corregir l'interlocutor adequadament i amb cortesia: - preguntant pels seus coneixements - expressant dubte – expressant semblar, opinió - objectant o argumentant - refusant.
- Saber autocorregir-se per mitjà de comodins.
- Saber expressar diferències d'opinió.
- Saber evitar malentesos i aclarir-los: . preguntant i sabent contestar enfront d'un possible malentès. . aclarint el propi discurs, opinió o valoració.
- Saber incitar a una acció: - fent un oferiment o convidant adequadament - - revocant un permís o prohibint de manera cortesa - requerint una acció de l'interlocutor.
- Saber expressar sentiments positius i/o negatius.

b) COMPETÈNCIA DISCURSIVA

Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa considerar el text com la unitat mínima de comunicació. Perquè un text siga comunicativament vàlid, ha de ser coherent quant al context en què es produeix o s'interpreta i ha de presentar una cohesió o organització interna que facilite la comprensió i que reflectisca la dinàmica de comunicació en què es desenvolupa. Els alumnes hauran d'adquirir, per tant, les competències discursives que els permeten produir i comprendre textos coherents, cohesionats i adequats al nivell avançat. A continuació, es detallen els trets que els textos han de posseir:

1. Adequació a l'objectiu funcional:

- Intenció comunicativa.
- Context, context i situació: lloc, canal, interlocutors i relació entre ells.
- Registre i varietat de llengua.
- Tipologia textual i format.

- Mitjà: llenguatge oral i escrit.

2. Coherència textual:

- Pertinència del contingut: selecció de contingut rellevant.
- Estructuració del contingut: ordenació lògica de les idees.
- Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic convenients.
- Context espacial i temporal.

3. Cohesió textual:

3.1 Inici del discurs

- Mecanismes iniciadors(presa de contacte)
- Introducció del tema
- Tematització

3.2 Desenvolupament del discurs:

- Desenvolupament temàtic i manteniment del tema.
- Deixis.
- El·lipsi.
- Repetició.
- Reformulació. Paràfrasis aclariments.
- Èmfasi.
- Expansió temàtica.
- Enumeració, seqüenciació temporal.
- Exemplificació.
- Al·lusions, referències, cites i evocacions.
- Definicions.
- Reforç: precisió i matisació.
- Contrast.
- Introducció de subtemes.
- Personalització.
- Canvi temàtic.
- Digressió.
- Recuperació del tema.
- Connectors textuais: · Addició · Contrast · Finalitat · Exclusió, excepció · Causa · Condició · Comparació

3.3 Conclusió del discurs.

- Resum/recapitulació.
- Indicació de tancament textual i tancament textual.

3.4 Discurs oral: iniciació i manteniment(recursos específics).

- Torn de paraula: presa, manteniment i cessió.
- Paper de l'interlocutor.
- Demostració de comprensió.
- Petició d'aclariments, interrupció...
- Exemplificació

- Recursos dilatoris: ús de paraules encunya.
- Autocorrecció, rectificació, expressió de dubte.
- Entonació com a recurs de cohesió oral.

3.5 Puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: Ús dels signes de puntuació:

- Ordenació de paràgrafs. Punt i seguit i punt i a part.
- Signes d'interrogació i exclamació.
- Guions i cometes en la transcripció de diàlegs.
- Comes entre oracions subordinades i en enumeracions.
- Punts suspensius.
- Guions o parèntesis per a informacions addicionals o aclaridores.

COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA NIVELL C1

a) COMPETÈNCIA FUNCIONAL

En el nivell C1, en el **Decret 138/2014**, es detalla el mínim de funcions que l'alumne haurà de saber expressar, a més de les assenyalades en els nivells bàsic i intermedi i avançat. Els objectius primordials en aquest nivell C1 seran:

- Aconseguir un major repertori de frases declaratives i un major domini de les nocions generals i específiques.
- Aconseguir un més ampli domini dels exponents nociònals a l'hora d'expressar diferents tonalitats de significat.
- Les funcions de persuasió cobren rellevància a causa d'una major flexibilitat en l'ús del llenguatge i de les - pautes prosòdiques: ritme i entonació.
- Una major capacitat per a organitzar els recursos lingüístics a la seua disposició i per a recórrer a les estratègies comunicatives.
- Major capacitat a l'hora d'associar les funcions amb els seus exponents gramaticals.

En aquest apartat, només s'arreglen algunes funcions de les moltes detallades en el Decret:

1.Funcions o actes de parla assertius: relacionats amb l'expressió del coneixement, la creença, l'opinió i la conjectura:

- Expressar acord i desacord – Afirmar – Anunciar – Assentir – Postil·lar – Atribuir – Classificar i distribuir, – Confirmar – Conjecturar – Desmentir – Expressar certesa – Expressar desconeixement, etc

2. Funcions o actes de parla compromisius, relacionats amb l'expressió de l'oferiment, intenció, voluntat i decisió:

– Expressar la intenció i la voluntat – Oferir alguna cosa – Oferir ajuda – Oferir-se a fer alguna cosa – Prometre – Negar-se a fer alguna cosa – Retractar-se, etc

3. Funcions o actes de parla directius que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa:

– Aconsellar – Advertir – Animar – Autoritzar – Donar instruccions – Denegar – Desafiar – Dissuadir – Dispensar – Exigir – Intimidar – Ordenar – Donar permís – Demanar ajuda – Demanar confirmació – Persuadir – Prohibir, etc

4. Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres:

Acceptar i declinar una invitació – Agrair – Atraure l'atenció – Compadir-se – Declinar – Donar la benvinguda – Acomiadar-se – Donar l'aprovació – Felicitar – Respondre a una felicitació – Invitar – Demanar disculpes – Formular bons desitjos, etc

5. Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades circumstàncies.

– Expressar admiració, alegria o felicitat – Expressar estima o simpatia – Expressar aprovació i desaprovació – Expressar interès, desinterès – Excusar-se per un temps – Expressar empatia – Expressar ansietat i nerviosisme – Expressar penediment, etc

6. Funcions contrastives

– Justificar i argumentar opinions – Donar respostes extenses i argumentatives – Contrastar anades i fotografies – Expressar contrast d'opinions i d'idees – Discutir el comportament apropiat i inapropiat – Establir orde de prioritats amb referència a un llibre, un article, etc. – Presentar i debatre un projecte convencent – Descriure aspectes tecnològics amb els seus avantatges i desavantatges – Presentar la cara i la creu d'un assumpte – Discutir sobre experiències i possessions – Explicar l'elecció adequada, etc.

b) COMPETÈNCIA DISCURSIVA

Es posarà especial èmfasi en:

1. Construcció i interpretació del discurs

1.1. Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicó-semàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores...).

1.2. Marcadors del discurs.

- a) Connectors (additiu, consecutiu, contra argumentatiu, justificatiu...).
- b) Estructuradors de la informació d'inici, de continuïtat, de tancament i comentadors.
- c) Reformuladors (explicatiu, recapitulatiu, disgressors, rectificatiu, de distanciament)
- d) Operadors discursius (de reforç argumentatiu, de reforç conclusiu, localitzadors de concreció...).

1.3 Dixi personal, espacial i textual amb valors propis del nivell; fórmules fixes d'identificació.

1.4 Procediments de rematització i tematització: a través de l'orde de paraules, de marcadors discursius, d'estructures sintàctiques pròpies.

1.5. Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

1.6 Valor il·locutiu dels enunciats (per ex. Per què sempre arribes tard? > Crítica: sempre arribes tard).

1.7. Expressió de la negació.

- a) Tipus de negacions: vetlades, diluïdes, obviades, iròniques...
- b) Expressió de la negació amb reforç, frases fetes, modismes.

1.8 Significats interpretats.

- a) Procediments metafòrics.
- b) Procediment de creació de la ironia.
- c) Procediments de cortesia verbal.
- d) L'opinió del parlant i la modalitat dels enunciats

2. Gèneres discursius i productes textuais

2.1 Gèneres de transmissió oral:

– Anuncis publicitaris de ràdio i televisió – Acudits – Conferències – Conversacions cara a cara (formals, informals i transaccionals) – Debats i discussions públiques – Conversacions telefòniques – Documentals radiofònics i televisats – Entrevistes (periodístiques, laborals, acadèmiques, mèdiques...) – Instruccions – Intervencions en reunions formals, etc

2.2. Gèneres de transmissió escrita:

Actes – Anuncis publicitaris: en tanques, premsa escrita, propaganda... – Articles d'opinió – Articles científics i de divulgació – Cartes al director en periòdics i revistes – Cartes, faxos, correus electrònics formals – Xats – Acudits – Contractes comercials, laborals i administratius – Convenis – Contes – Qüestionaris, etc

3. Macrofuncions:

3.1. Macro-funció descriptiva (persones, objectes i llocs).

3.2 Macro-funció narrativa.

- a) Situació inicial, complicació, acció, resolució i situació final
- b) Inserció de seqüències(descriptiva, dialogal).
- c) Elements lingüístics.

3.3 Macro-funció expositiva.

- Presentar un tema o subtema nou (definició, afirmació general, pregunta retòrica, exemplificació...). – Desenrotllar o concloure un tema o subtema (definició, classificació, exemplificació, analogia, citació...).

3.4 Macro-funció argumentativa.

- a) Presentació de la qüestió polèmica, opinió o tesi, arguments, contra-arguments, fonts, conclusió.
- b) Recursos per a desenrotllar l'argumentació

4. La coherència

- Adaptació a l'interlocutor o audiència: format, to, registre.
- Exposició lògica i estructurada de les idees: connectors, mecanismes referencials, reformulació d'idees, paràfrasi, repetició, recapitulació.
- Tipus de text: narració, descripció, exposició, argumentació.
- Varietat de llengua i de registre: formal, informal, neutre, semi-formal.
- Adequació del tema: rellevància, contingut rellevant/ accessori, selecció lèxica i gramatical apropiada al tema.
- Referència espacio-temporal: el·lipsi, repetició, substitució, variants lèxiques.
- Seqüenciació relacions causa-efecte: adequació estructures sintàctiques.

5. Cohesió

- Introducció, desenrotllament, conclusió: marcadors referencials apropiats.
- Organització dels textos: exposició, argumentació, conclusió...
- Desenrotllament temàtic: introducció, argumentació, reformulació, èmfasi, contrast, evitació de la repetició...
- Estructuració de la informació amb referència a les macro-funcions: descripció, narració, exposició, argumentació.
- Marcadors del discurs: enumeració de les idees, ampliació i reafirmació d'idees, unió d'idees semblants, contrast d'idees, causa i resultat, generalització, reformulació i explicació, conclusió i recapitulació.
- Adequació d'estructures sintàctiques per a matisar el text: estructures passives per a donar objectivitat.

COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA NIVELL A2

TEMES

- a) Identificació personal:** Lèxic bàsic relacionat amb la informació personal: nom, cognom, edat, professió, sexe, estat civil, nacionalitat, adreça, adreça electrònica, dates i llocs de naixement, estudis, família, religió. Lèxic propi dels documents més habituals de la informació personal: passaport, documents

identificatius. Els nombres. L'alfabet. Lèxic bàsic relacionat amb el caràcter, les habilitats i la descripció física de les persones. Lèxic relacionat amb la vestimenta i accessoris.

b) L'habitatge, llar i entorn: L'habitatge: tipus, ubicació, parts i distribució. Mobiliari, objectes i utensilis bàsics. La ciutat :situació, parts, carrers, edificis, espais verds i monuments, mobiliari urbà.

c) Activitats de la vida diària: Lèxic relacionat amb les fraccions del temps: anys, mesos, setmanes, dies, parts del dia i l'hora. Lèxic bàsic relacionat amb les activitats en la casa, en el treball o en centres escolars i en la ciutat.

d) Temps lliure i oci: Lèxic bàsic relacionat amb les activitats: esports, activitats culturals. Llocs d'oci: teatre, museu, platja, cine. Aficions i interessos. Festes.

e) Mitjans de comunicació: Ràdio, Televisió, Internet, Premsa

f) Viatges: Lèxic relacionat amb els mitjans de transport més comuns, preus dels trajectes, allotjament. Vacances.

g) Relacions humanes i socials: Lèxic relacionat amb els membres d'una família, amistats i coneguts. Lèxic relacionat amb el món laboral, escolar i d'oci.

h) Salut i cures físiques: Parts del cos. Estat físic i anímic. Lèxic relacionat amb el món sanitari. Higiene personal.

i) Educació: Lèxic relacionat amb l'educació: centres educatius, assignatures. Lèxic relacionat amb les activitats de l'aula i material escolar.

j) Compres i activitats comercials: Noms d'objectes d'ús personal més usuals (roba i accessoris, menjar, objectes per al calderer i de neteja, objectes d'oci). Establiments i operacions comercials bàsiques. Preu, monedes, formes de pagament.

k) Alimentació: Noms de les diferents menjars del dia. Noms d'utensilis relacionats amb el menjar. Preparació de menjars. Establiments de restauració.

l) Béns i servicis: Servicis privats i públics: bancs, correus, telèfons.

m) Llengua i comunicació: Lèxic bàsic relacionat amb l'aprenentatge d'un idioma. Diferents idiomes del món. Llenguatge usat en l'entorn de l'aula.

n) Medi físic i clima: Medi físic: accidents geogràfics i els punts cardinals. Fenòmens atmosfèrics i climàtics. Les estacions de l'any. Lèxic bàsic relacionat amb la flora i la fauna.

o) Ciència i tecnologia: Lèxic relacionat amb aparells elèctrics i electrònics més comuns i el seu ús bàsic.

COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA NIVELL B1

TEMES

a) Identificació personal: Lèxic relacionat amb la informació personal. Dades personals necessàries per a moure's en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes, amb amics i coneguts, i en visites turístiques a països

estrangers, passaport, carnet d'estudiant, abonament de transport i documents identificatius. Lèxic relacionat amb el caràcter, les emocions, les habilitats i la descripció física i psíquica de les persones, lèxic relacionat amb la vestimenta i els accessoris.

b) Habitatge, llar i entorn: L'habitatge: ampliació de tipus, ubicació, parts i distribució; lèxic propi del mobiliari, objectes i utensilis de l'habitatge: ampliació relacionada amb les distintes parts de les casa; la ciutat: situar-se en plànols, distingir les distintes parts; el camp: vida rural.

c) Activitats de la vida diària: Lèxic relacionat amb la rutina diària i les activitats en la casa, en el treball o en centres escolars en la ciutat i en el camp. Horaris.

d) Temps lliure i oci: Lèxic relacionat amb les activitats de temps lliure i oci: esports, jocs, activitats culturals, excursions, música, lectura; llocs d'oci: lèxic relacionat amb elements d'un teatre, un museu, la platja, el cine, espectacles, etc. la ràdio i la televisió, premsa escrita, Internet i les noves tecnologies: aficions i interessos; festes.

e) Mitjans de comunicació: Ràdio, televisió, internet, premsa, telefonia

f) Viatges: Lèxic relacionat amb el turisme i l'emigració, mitjans de transport, vacances: naturalesa, turisme rural, platja, balnearis, muntanya, esports, viatges alternatius: vacances amb una ONG, camps de treball, allotjament: tipus.

g) Relacions humanes i socials: Lèxic relacionat amb els membres d'una família: ampliació; lèxic relacionat amb l'amistat, els sentiments, relacions amoroses; lèxic relacionat amb el món laboral, escolar i d'oci; convencions i tabús del comportament i de les conversacions; correspondència privada (família, amics); correspondència comercial senzilla (banc, publicitat, factures, etc.); correspondència formal senzilla (reclamacions, sol·licitud d'informació, de treball)

h) Salut i cures físiques: Parts del cos (ampliació); estat físic i anímic; símptomes i malalties comunes, tractaments i consells (ampliació); lèxic relacionat amb el món sanitari: malalties, consultes; estètica; higiene personal; consulta mèdica, accidents i urgències.

i) Educació i formació: Lèxic relacionat amb l'educació: distints nivells educatius, assignatures, informació i matrícula, qualificacions, certificats; lèxic relacionat amb les activitats de l'aula i material escolar; lèxic relacionat amb el món universitari i les seues distintes opcions; estudis en l'estranger: intercanvis, beques, programes europeus, allotjament.; la importància de conèixer altres llengües estrangeres.

j) Compres i activitats comercials: Noms d'objectes d'ús personal (ampliació del lèxic de la roba i accessoris, menjar, objectes per a la llar i de neteja, objectes d'oci, regals, etc); selecció i comparació de productes; lèxic per a descriure estos objectes d'ús personal (color, grandària); establiments i

operacions comercials i bancàries bàsiques; preu, monedes, formes de pagament, targetes; correu comercial (banc, publicitat, factures, etc.)

k) Alimentació: Hàbits alimentaris en el país objecte d'estudi: menjar, plats i productes típics; lèxic relacionat amb els aliments, tipus d'envasos i porcions.; quantitats, pesos i mesures; preparació de menjars; establiments de restauració; tipus d'alimentació, avantatges i inconvenients: dietes, menjars típics, menjar sa, menjar fem.

l) Béns i servicis: Servicis privats i públics: bancs, correus, arplegada de fem, policia, hospitals, etc.

m) Llengua i comunicació: Lèxic relacionat amb l'aprenentatge d'un idioma; metallenguatge; diferents idiomes del món; mitjans de comunicació aplicats a la formació; llenguatge usat en l'entorn de l'aula; El llenguatge gestual; el llenguatge juvenil

n) Medi físic i clima: Medi físic: accidents geogràfics; fenòmens atmosfèrics i climàtics; lèxic relacionat amb la flora i la fauna; lèxic relacionat amb la protecció del medi ambient (Reciclatge, energies alternatives, etc.); el canvi climàtic

o) Ciència i tecnologia: Lèxic bàsic relacionat amb aparells elèctrics i electrònics: instruccions d'ús bàsiques; lèxic bàsic relacionat amb el món científic i tecnològic (ordinadors, televisió, Internet).

p) Política i societat: Sistema polític del país (Institucions més conegudes, partits polítics i govern); entitats regionals i autonòmiques; administració i institucions públiques; altres organitzacions públiques i privades; religió.

COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA NIVELL B2

• Ampliació del lèxic relacionat amb activitats de la vida diària:

1 El treball i l'activitat professional: - Professions i activitats professionals - Caracterització del treball i de la professió - Lloc de treball i sector productiu - Remuneració i drets laborals - Funcions de l'ordinador - Condicions laborals - Acomiadaments i indemnitzacions

• Ampliació del vocabulari relacionat amb el temps lliure:

1 Aficions: - Activitats de temps lliure - Jocs de taula - Música

2 Esport: - Llocs on es practica - Material necessari - Persones que hi participen - Tipus d'esport i activitats físiques

3 Activitats culturals: - Llocs on se celebren - Lèxic relacionat - Professions relacionades - Accions relacionades

4 Vacances i viatges: - Tipologia - Llocs d'interès - Professions relacionades - Allotjament - Instal·lacions - Serveis

5 Anar de compres: - Tipus de botigues - Productes - Activitats relacionades - Mitjans de pagament i descomptes - Reclamacions

6 Roba: - Penyores- Descripció - Materials- Accessoris

7 Mitjans de comunicació: - Televisió i ràdio - Tipus de programes - Aparells i accessoris - Professions relacionades- Premsa i literatura – Tipologia textual

8 Actes Socials: - Expressions comunes - Activitats relacionades - Llocs on se celebren

- **Ampliació del lèxic relacionat amb l'alimentació:** - Aliments - Components alimentaris i dieta sana - Trastorns alimentaris - Denominacions d'establiments d'hoteleria - Adjectius per a caracteritzar aliments - Sensacions i desitjos

- **Ampliació del lèxic relacionat amb l'habitatge:** - Tasques de la llar - Tipus d'habitatge - Arrendament - Parts de la casa - Restauració d'un habitatge - Mobles i complements de la casa - Electrodomèstics i utensilis més comuns - Instal·lacions- Caracterització d'objectes de la llar

- **Ampliació del lèxic relacionat amb l'entorn:** - Denominacions de llocs - Paisatges - Zones urbanes

1 Orientació i desplaçament: - Punts cardinals i adjectius corresponents - Desplaçament – Accions relacionades amb els mitjans de transport públics - Equipatge - Professions

2 Serveis: - Correus- Telefonia - Administració – Banca

3 Mitjà de locomoció privat: - Automòbil - Motocicleta - Bicicleta

4 Medi ambient: - Conceptes generals - Catàstrofes mediambientals - Fenòmens atmosfèrics - Reciclatge

- **Ampliació del lèxic relacionat amb el cos humà, salut i higiene:** - Parts del cos i òrgans - Activitats físiques - Estats corporals determinats - Estats d'ànim - Activitats motrius, manuals i corporals - Higiene i atenció corporal - Cura de la roba - Salut - Malalties i simptomatologia - Accidents i lesions - Drogodependències i rehabilitació - Assistència sanitària - Personal sanitari - Proves mèdiques - Assegurança mèdica - Medicaments - Percepció dels sentits i moviments corporals - Minusvalideses

- **Ampliació del lèxic relacionat amb la formació:** - Personal d'institucions educatives - Sistema educatiu - Universitat - Assignatures - Activitats acadèmiques - Tipus d'examen, notes i certificacions - Titulacions

- **Ampliació del lèxic relacionat amb la ciència i tecnologia:** - TIC - Avanços tecnològics

- **Ampliació del lèxic relacionat amb les relacions personals i socials** - Persones - Activitats - Qualificació

- **Ampliació del lèxic relacionat amb la política i societat:** - Formes de govern - Partits polítics del país de la llengua - Qualificació d'un sistema polític o d'un partit - Estructura política del país de la llengua - Càrrecs polítics - Esdeveniments rellevants de la història recent del país - Classes socials - Ajudes socials
- **Institucions públiques :** - Tipus d'institucions - Sol·licituds i concessions - Infraccions i multes.

COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA NIVELL C1

L'alumne posseeix un lèxic molt ampli que li permet superar els problemes per mitjà de circumloquis. Té un domini acceptable d'expressions i vocabulari amb errors esporàdics.

- 1. Identitat personal: dimensió física i anímica**
1.1. Individu: dimensió física - Parts del cos - Característiques físiques - Accions i posicions que es realitzen amb el cos - Cicle de vida i reproducció
1.2. Individu: dimensió perceptiva i anímica - Caràcter i personalitat - Sentiments i estats d'ànim - Sensacions i percepcions físiques - Estats mentals - Modals i comportament - Valors personals - Sort
1.3. Identitat personal - Dades personals - Nom - Adreça - Lloc i data de naixement - Edat - Sexe - Estat civil - Professió - Documentació
- 2. Vivenda, llar i entorn**
2.1 Accions relacionades amb la vivenda - Construcció - Compra i lloguer - Ocupació
2.2 Característiques de la vivenda - Tipus - Persones - Condicions
2.3. Activitats domèstiques - Neteja de la casa - Decoració de la casa
2.4. Objectes domèstics - Mobles i objectes domèstics - Electrodomèstics
- 3. Alimentació**
3.1. Dieta i nutrició
3.2. Beguda
3.3. Aliments
3.4. Receptes
3.5. Plats
3.6. Utensilis de cuina i taula
3.7. Restaurant
- 4. Salut, higiene, cures físiques**
4.1. Salut i malalties
4.2. Ferides i traumatismes
4.3. Síntoma
4.4. Centres d'assistència sanitària
4.5. Medicina i medicaments
4.6. Higiene
4.7. Estètica
- 5. Relacions personals i socials**
5.1. Relacions familiars
5.2. Relacions socials
5.3. Celebracions i actes familiars, socials i religiosos
- 6. Treball i activitats professionals**
6.1. Professions i càrrecs
6.2. Activitat laboral
6.3. Desocupació i busca de treball
6.4. Drets i obligacions laborals
6.5. Característiques d'un treballador

7. Educació i activitats acadèmiques 7.1. Centres i institucions educatives 7.2. Professorat i alumnat 7.3. Sistema educatiu 7.4. Aprenentatge i ensenyança 7.5. Exàmens i titulacions 7.6. Material educatiu i mobiliari d'aula

8. Oci 8.1. Temps lliure i entreteniment 8.2. Espectacles i exposicions 8.3. Esports 8.4. Jocs

9. Viatges, allotjament i transport 9.1. Viatges - Objectes i documents relacionats amb els viatges - Tipus de viatges - La platja -. La muntanya 9.2. Allotjament 9.3. Sistema de transport - Xarxa de transports - Tipus de transport - Transport per terra - Transport marítim i fluvial - Transport aeri - La conducció - Normes de circulació - Incidents relacionats amb la conducció - Reparació i manteniment - Assegurances

10. Compres i activitats comercials 10.1. Transaccions comercials i mercats 10.2. Comerç exterior 10.3. Publicitat, màrqueting 10.4. Compres, botigues i establiments - Llocs, persones i activitats - Roba, calçat i complements - Alimentació - Pagaments

11. Béns i servicis 11.1. Servici postal 11.2. Servicis de transport 11.3. Servicis financers 11.4. Servicis sanitaris 11.5. Servicis educatius 11.6. Servicis de protecció i seguretat 11.7. Servicis socials 11.8. Servicis d'abastiment públic

12. Economia i indústria 12.1 Finances i bossa - Economia i diners - Mercat financer - Organismes i institucions financers i mercantils 12.2. Entitats i empreses - Tipus d'empresa i organització - Situació de l'empresa

13. Indústria i energia 13.1. Construcció, indústria pesada i lleugera 13.2. Sector agropecuari 13.3 Pesca

14. Govern, política i societat 14.1. Societat - Vida en comunitat -. Conducta social 14.2. Política i govern - Institucions polítiques i òrgans de govern 14.3. Llei i justícia 14.4. Exèrcit

15. Informació i mitjans de comunicació 15.1. Informació i comunicació 15.2. Correspondència escrita 15.3. Telèfon 15.4. Premsa escrita 15.5. Televisió i àudio 15.6. Internet

16. Cultura i activitats artístiques 16.1. Disciplines i qualitats artístiques 16.2. Música i dansa 16.3. Arquitectura, escultura i pintura 16.4. Literatura 16.5. Fotografia 16.6. Cine i teatre

17. Religió i filosofia 17.1. Religió 17.2. Filosofia

18. Geografia i naturalesa 18.1. Univers i espai -. Geografia - Geografia física, humana i política - Paisatge i accidents geogràfics 18.2. Espais urbans o rústics - Ciutat - Camp 18.3. Clima i temps atmosfèric 18.4. Fauna 18.5. Flora 18.6. Problemes mediambientals i desastres naturals

19. Ciència i tecnologia 19.1. Qüestions generals 19.2. Biologia 19.3. Matemàtiques 19.4. Informàtica i noves tecnologies 19.5. Física i química

Nivell A2

Els continguts que marca la normativa per al nivell A2, es distribuïran com segueix per als nivells 1A2 i 2A2.

Continguts del Nivell 1A2

COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

1. L'ORACIÓ SIMPLE

Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.

1.1. Oració declarativa.

1.1.1. Suj. (+neg.) + V (+Neg.) (+ OD/*OI)

1.1.2. Formes el·líptiques (oui, si, moi aussi, non, moi non plus).

1.1.3. Altres construccions: els presentatius. Oposició c'est/il est

1.2. Oració interrogativa.

1.2.1. (Est-ce que +) oració declarativa amb marques interrogatives.

1.2.2. Element interrogatiu en posició inicial.

1.2.3. Interrogació mitjançant entonació.

1.2.4. Interrogació mitjançant inversió (excepte amb doble subjecte)

1.2.5. Formes el·líptiques (Qui? Quoi? Combien? Pourquoi? Quand ? Comment?).

1.3. Oració exclamativa.

1.3.1. Oració declarativa amb marques exclamatives p.e.: N'est-ce pas!

1.3.2. Element exclamatiu Quel+ nom!

1.3.3. Formes el·líptiques: p. e. désolé!, félicitations!.

1.3.4. Interjeccions ; p. e. oui!, non!, si!.

1.4. Oració imperativa.

1.2. Fenòmens de concordança: entre Subjecte i Verb / On i Verb / Subjecte i Atribut/ Subjecte i Participi Passat en temps verbals compostos amb auxiliar être.

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

2.1. Expressió de relacions lògiques

2.1.1. Conjunció: et.

2.1.2. Disjunció: ou.

2.1.3. Oposició: mais.

- 2.1.4. Causa : parce que.
- 2.1.5. Conseqüència: alors
- 2.1.6. Relacions temporals: oracions compostes amb quand.

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli.

3.1.1. Substantiu.

3.1.1.1. Classes: comuns i propis.

3.1.1.2. Gènere

3.1.1.2.1. Cas general: -e.

3.1.1.2.2. Amb oposició (regular/ irregular): -er>ère, -en>enne, -eur>euse, -teur>trice, -on>onne

3.1.1.2.3. Sense oposició: médecin, souris.

3.1.1.2.4. Lexemes diferents: garçon>fille

3.1.1.3. Nombre

3.1.1.3.1. Amb oposició (regular / irregular): livre>livres ; - al>-aux, -eu>-eux, -ail>aux, eau>eaux, au>aux.

3.1.1.3.2. Sense oposició: nez, puits.

3.1.1.3.3. Lexemes diferents: yeux.

3.1.1.4. Grau: positiu.

3.1.2. Pronoms.

3.1.2.1. Personals: tòpics i àtons

3.1.2.2. Indefinit: ON.

3.1.2.3. Reflexius.

3.1.2.4. Interrogatius invariables.

3.2. Modificació del nucli:

3.2.1. Determinants.

3.2.1.1. Articles determinats i indeterminats(gènere i nombre); partitius i contractes.

3.2.1.2. Demonstratius: gènere i nombre de les formes simples.

3.2.1.3. Possessius: gènere i nombre.

3.2.1.4. Quantificadors: numerals(cardinals i ordinals), indefinits (peu de, beaucoup de, tout, assez de, trop de) i interrogatius (combien de).

3.2.2. Aposició.

3.2.3. Modificació mitjançant SAdj., SPrep.

3.3. Fenòmens de concordança.

3.3.1. Mon, ton, son + Nucli femení.

3.4. Funcions sintàctiques del sintagma: subjecte, atribut, OD, OI, CC.

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1. Nucli: adjectiu.

4.1.1. Gènere.

4.1.1.1. Flexió regular.

- 4.1.1.1.1. Cas general: -e.
- 4.1.1.1.2. Casos particulars: -er>-ère, -en>-enne, -on>-onne, -el>-elle, -t>-tte, -s>-sse, -eur>-euse, -eux>-euse, -f>-ve, -teur>-trice, -s,-c>-che.
- 4.1.1.2. Flexió irregular.
- 4.1.1.2.1. Casos particulars sobre el mateix radical; p.e.: fou>folle, roux>rousse, vieux>vieille, beau>belle.
- 4.1.1.2.2. Flexió invariable ; p.e.: facile, difficile.
- 4.1.2. Nombre.
- 4.1.2.1. Flexió regular.
- 4.1.2.1.1. Cas general : -s.
- 4.1.2.1.2. Casos particulars: -al>aux, -ail>-aux, -eu /-eau>-x.
- 4.1.2.2. Flexió irregular. Formes invariables; p.e.: gris, heureux.
- 4.1.3. Grau: positiu.
- 4.2. Modificació del nucli mitjançant Sintagma Adverbial i Sintagma preposicional
- 4.3. Funcions dels elements del sintagma: Atribut i Complement predicatiu.

5. EL SINTAGMA VERBAL

- 5.1. Nucli: verb.
- 5.1.1. Classes
- 5.1.1.1. Verbs regulars en -er (amb i sense canvis en el radical) i -ir
- 5.1.1.2. Verbs irregulars
- 5.1.2. Temps.
- 5.1.2.1. Expressió del present: present d'indicatiu; present continu (être en train de + infinitiu)
- 5.1.2.2. Expressió del passat: present i « passé composé »; passat recent (venir de + infinitiu).
- 5.1.2.3. Expressió del futur: present, futur pròxim (aller + infinitiu).
- 5.1.3. Aspecte.
- 5.1.3.1. Contrast duratiu / habitual: être en train de + infinitiu; present.
- 5.1.3.2. Contrast incoatiu / terminatiu: commencer à / finir de i venir de + infinitiu; passat perfecte compost d'indicatiu.
- 5.1.4. Modalitat.
- 5.1.4.1. Factualitat: indicatiu.
- 5.1.4.2. Necessitat : devoir / il faut / avoir besoin de + infinitiu.
- 5.1.4.3. Obligació: devoir / il faut + infinitiu; imperatiu.
- 5.1.4.4. Capacitat: pouvoir / savoir + infinitiu.
- 5.1.4.5. Permís: pouvoir + infinitiu ; imperatiu.
- 5.1.4.6. Possibilitat : pouvoir + infinitiu.
- 5.1.4.7. Prohibició: Ne pas pouvoir / devoir / il ne faut pas + infinitiu
- 5.1.4.8. Temps verbal: imperatiu negatiu
- 5.1.4.9. Intenció: vouloir + infinitiu; condicional de cortesia.
- 5.1.5. Veu activa.

- 5.2. Modificació del nucli mitjançant negació.
- 5.3. Posició dels elements del sintagma.
 - 5.3.1. (Neg.+) (Pron. +) Nucli (+ Neg.) (+SPrep.).
 - 5.3.2. (Neg.+) (Pron. +) VAux. (+ Neg) + Part. Pas. (+ SPrep.).
 - 5.3.3. (Neg. +) + (Neg.+) Infinitiu (+ SPrep.).
- 5.4. Funcions dels elements del sintagma: Verb, Subjecte, OD, Atribut i CC

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

- 6.1. Nucli: Adverbi i locucions adverbials.
 - 6.1.1. Classes.
 - 6.1.1.1. Quantitat; p.e.: beaucoup, peu, très, trop, assez, bien, presque
 - 6.1.1.2. Temps; p.e.: aujourd'hui, tard, souvent, toujours, maintenant, avant, d'abord, tout de suite, en retard, d'habitude.
 - 6.1.1.3. Manera: formes simples(bien, mal, ensemble, vite, comme ça)
 - 6.1.1.4. Lloc: p.e.: ici, là, devant, derrière, près, loin, au milieu, au nord, à droite, au-dessus, en haut, là-bas
 - 6.1.1.5. Causa: (Pourquoi ? Parce que).
 - 6.1.2. Grau
 - 6.1.2.1. Positiu
- 6.2. Modificació del nucli mitjançant sintagma adverbial (très lentement, presque rien) i mitjançant sintagma preposicional (pour toujours)
- 6.3. Posició dels elements del sintagma (SAdv. +) N.
- 6.4. Funcions sintàctiques del sintagma: CC.

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

- 7.1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals.
 - 7.1.1. Preposicions, p. ex.: à, après, avant, avec, chez, dans, de, derrière, devant, entre, par, pendant, pour, près, sans, sous, sur, vers...
 - 7.1.2. Locucions preposicionals, p. ex.: à côté de, avant de, en face de, jusqu'à, près de...
- 7.2. Funcions sintàctiques del sintagma preposicional: OI, CC, CN.

FONÈTICA I FONOLOGIA

- 1.1 Sons i fonemes vocàlics
 - 1.1.1 Sistema vocàlic: fonemes o arxifonemes de les vocals orals bàsiques. /A/ Salut / Appelles /OE/ Monsieur/ Leroi /E/ Appelle / Claire [i] Aussi / Merci /O/ Au / Rousseau [U] Vous/ Bonjour [Y] Vu / DI.
 - 1.1.1.1 Oposició vocals orals /i/, /u/ i /y/; oposició /OE/ i /O/; oposició /OE/ i /E/
 - 1.1.2 Sistema vocàlic: vocals nasals.
 - 1.1.2.1 Oposició de vocals nasals i vocals orals ç
 - 1.1.2.2. Oposició vocals nasals: "a nasal", "e nasal" i "o nasal" oposades entre si.
- 1.2 Sons i fonemes consonàntics

- 1.2.1 Sistema consonàntic: oposició orals/nasals. Pe.: /b / i/m/, /t/ i/n/; oposició sordes/sonores. Pe.: /p/ i /b/, / / i / /.
- 1.2.2 Oposicions consonàntiques: Producció de les oposicions /b / i/v/, /g/ i/r/
- 1.2.3 Consonants finals. Producció de les oclusives finals /t/, /d/, /m/, /n/, /p/, /b / /k/, /g/
- 1.2.4 Les consonants nasals /m/, /n/ i / / : mère, nuit, agneau, employer
- 1.2.5. Discriminació auditiva de l'oposició /s/ i/z/.
- 1.3 Processos fonològics
- 1.3.1 El grup fònic.
- 1.3.2 Liaisons obligatoires
- 1.3.2.1 Liaisons: Pron. Subjecte + Verb, Determinant + Nom, Verb Être 3^a p + Complement, Verb Être 3^a p + Participe passé.
- 1.3.3 Elisió de la vocal e en els monosíl·labs. Pe.: l'ami, qu'il, d'yeux.
- 1.4 Accent de les paraules aïllades.
- 1.5 Accent i atonicitat: patrons tonals del sintagma
- 1.5.1 Elements àtons del sintagma: determinant, adjectiu anteposat, Pron. Àton i preposició.
- 1.5.2 Elements tòncics del sintagma: N de sintagma, adjectiu posposat, pronom tònic, adverbi i "pas"
- 1.6 Esquemes entonadors.
- 1.6.1 L'entonació asseverativa.
- 1.6.2 L'entonació interrogativa
- 1.6.3 L'entonació exclamativa

CONTINGUTS ORTOGRÀFICS

L'alfabet francès.

- 1. Els signes de puntuació.
- 2. Els signes d'interrogació i d'exclamació.
- 3. L'ús de les majúscules i de les minúscules.
- 4. Signes ortogràfics auxiliars: l'apòstrof, la ce trencada i el guió curt: "trait d'union"
- 4.1 L'ús de l'apòstrof en relació amb el fenomen de l'elisió, posicions, negació
- 4.2. Paraules que s'apostrofen: articles, preposicions, negacions,...
- 5. L'accent ortogràfic francès i els seus valors.
- 5.1 Reconeixement del valor de l'accent ortogràfic en la diferenciació dels diversos sons vocàlics. Pe.: élégant, très, forêt.
- 5.2. L'accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística. Pe.: "à" i "a", "ou" i "où".
- 6. L'associació del so amb la grafia.
- 6.1 Representació gràfica dels sons consonàntics.
- 6.1.1 La "h" muda i la "h" aspirada.
- 6.1.2 Les consonants finals que no es pronuncien.

6.1.3 Casos generals de grafies de les consonants.. Sons representats sempre per la mateixa lletra, simple o doble. P.e.: /v/ « v » venir; /p/ « p » père, appeler ; /b/ « b » beurre, abbaye, crabe; /d/ « d » dire, addition; / « gn » agneau, ...

6.1.4 Casos particulars de grafies de les consonants. Sons representats per diverses grafies. P.e.: /s/ cerise, simple, passer; garçon; /f/ force, philosophie; / /general, adjectif.

6.2 Representació gràfica dels sons vocàlics.

6.2.1 Casos generals. Sons o arxifonemes representats sempre per la mateixa lletra. P.e.: /y/ "U" salut; /A/ "a" base

6.2.2 Casos específics. Sons o arxifonemes representats amb múltiples grafies ("diptongues" i "triptongues"). P.e.: /O/ "o" l'or, "au" l'aube, "eau" beau.

6.2.3 L'ortografia de les vocals nasals en oposició a les vocals orals. P.e.: bon, bonne; copain, copine; prend, prennent ...

Continguts del Nivell 2A2

1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1. Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.

1.1.1. Oració declarativa: afirmativa i negativa.

1.1.2. Oració interrogativa.

1.1.2.1. Interrogatives totals (revisió).

1.1.2.1.1. Interrogativa amb doble subjecte; p.e.: Paul a-t-il...?

1.1.2.2. Interrogatives parcials

1.1.2.2.1. Amb pronomsinterrogatius: lequel, lesquels, laquelle, lesquelles

1.1.2.2.2. Qui est-ce que ? Qui est-ce qui ? Qu'est-ce que ? Qu'est-ce qui ?

1.1.2.2.3. Amb preposicions; p.e.: à quoi?, avec qui?, par où?

1.1.3. Oració imperativa

1.1.3.1. Neg. + OD / OI pron. + V +Neg.

1.1.3.2.. V + OD / OI pron. 1.2. Fenòmens de concordança.

1.2.1. Entre On i V.

1.2.2. Entre Suj. i V. en veu passiva .

1.2.3. Entre Suj. i Part. Pas. en temps verbals compostos amb auxiliar être.

1.2.4. Entre Part. Pas. i OD anteposat al verb en temps verbal compost amb auxiliar avoir.

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

2.1. Expressió de relacions lògiques.

2.1.1. Causa: comme.

2.1.2. Oposició: au contraire.

2.1.3. Comparació: comme.

2.1.4. Conseqüència: donc.

2.1.5. Condició: Si+ présent indicatif + present/futur/imperatiu, Si + imperfecte d'indicatiu +condicional simple

2.1.6. Relacions temporals: avant, après, depuis, depuis que, quand, pendant, pendant que, il ya...que, ça fait...que.

2.2. Fenòmens de concordança.- En oracions de relatiu: p.e.: Les photos que j'ai prises...

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli.

3.1.1. Substantiu.

3.1.1.1. Gènere: amb oposició (regular / irregular) i sense oposició .

3.1.1.2. Nombre: amb oposició (regular / irregular) i sense oposició.

3.1.1.3. Grau: comparatiu d'igualtat (autant de), inferioritat (moins de) i superioritat (plus de).

3.1.2. Determinants

3.1.2.1. Quantificadors indefinits: quelques, plusieurs, chaque.

3.1.3. Pronoms.

3.1.3.1. Possessius.

3.1.3.2. Demostratius.

3.1.3.3. Indefinits. Formes invariables: personne, plusieurs, quelqu'un, quelque chose, rien.

3.1.3.4. Pronom en.

3.1.3.5. Pronom y.

3.1.3.6. Relatius. Formes invariables : qui, que, où.

3.1.3.7. Interrogatius. Formes variables (lequel?, laquelle ?, lesquels ?, lesquelles ?).

3.2. Modificació del nucli.

3.2.1. Modificació mitjançant l'estructura c'est...qui/ que.

3.2.2. Modificació mitjançant proposició relativa.

3.3. Posició dels elements en la frase.

3.3.1. Posició de l'adjectiu

3.4. Fenòmens de concordança

3.4.1. Beau, nouveau, vieux> bel, nouvel, vieil.

3.5. Funcions sintàctiques del sintagma: Suj., Atrib., OD i CC

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1 Nucli: Adjectiu.

4.1.1. Gènere: revisió i ampliació.

4.1.2. Nombre: revisió i ampliació.

4.1.3. Grau.

4.1.3.1. Comparatiu: d'igualtat, inferioritat i superioritat.

4.1.3.2. Superlatiu: absolut i relatiu.

4.2. Funcions sintàctiques del sintagma: Atribut

5 EL SINTAGMA VERBAL

5.1. Nucli: verb.

5.1.1. Classes.

5.1.1.1. Regulars(revisió).

5.1.1.2. Irregulars(revisió).

5.1.2. Temps.

5.1.2.1. Present d'indicatiu (revisió).

5.1.2.2. Futur d'indicatiu

5.1.2.3. « Passé composé » (revisió).

5.1.2.4. Imperfecte d'indicatiu.

5.1.2.5. Condicional simple.

5.1.3. Aspecte.

5.1.3.1. Incoatiu/terminatiu: se mettre à i commencer à / finir de i venir de + infinitiu.

5.1.3.2. Contrast iteratiu / puntual: re- + infinitiu

5.1.3.3. Puntual: « passé composé ».

5.1.4. Modalitat.

5.1.4.1. Condicional.

5.1.4.1.1. Expressió de la condició.

5.1.4.1.2. Expressió de la hipòtesi.

5.2. Posició dels elements del sintagma.

5.2.1. Ne (+ Pron.) + VAux. + Part. Pas. + personne (SPrep.).

5.2.2. Rien / personne + ne (+ Pron.) + Nucli (+SPrep.).

5.3. Modificació del nucli.

5.3.1. Mitjançant pronoms personals.

5.3.2. Mitjançant complement de règim; p.e.: servir à, profiter de.

5.3.3. Mitjançant proposició subordinada.

5.3.3.1. Proposició substantiva.

5.3.3.2. Proposició adverbial: de temps(depuis que, pendant que), condició (si).

Nivell B1

Els continguts que marca la normativa per al nivell B1, es distribuïran com segueix per als nivells 1B1 i 2B1.

Continguts del Nivell 1B1

1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1. Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició

1.1.1. Oració declarativa: afirmativa i negativa. Revisió i ampliació.

1.1.1.1. Simple:

1.1.1.1.1. Suj. + Pron. (OI + OD/*OD + OI) / en / i + V (+ CC)

1.1.1.1.2. Restricció "ne ...que"

1.1.1.2. Complexa

1.1.1.2.1. (ni +) Suj. + (ni + frase) (ne +) V (+ Atrib.) (+ OD) (+ OI) (+ CC)

1.1.1.2.2. Mise en relief: C'est...qui/que

1.1.2. Oració interrogativa: afirmativa i negativa. Revisió i ampliació.

1.1.2.1. Interrogatives totals

1.1.2.1.1. (Suj. +) V + Suj. (+ Atrib.) (+ OD) (+ OI) (+ CC)

1.1.2.1.2. (Suj. +) Pron. (OI + OD/*OD + OI) / en / y + V + Suj. (+ CC) (S'inclouen les variants amb els elements interrogatius posposats)

1.1.3. Oració exclamativa: afirmativa i negativa. Revisió i ampliació.

1.1.3.1. Formes el·líptiques: interjeccions i proforma oracional; p.e. jamais de la vie!

1.1.4. Oració imperativa

1.1.4.1. V + OD + OI / en / y (+ CC)

1.1.4.2. Neg. + OD + OI / OI + OD / en / i + V + Neg. (+ CC)

1.1.4.3. (Neg.+) V (+ Neg.) + Frase

1.2. Fenòmens de concordança

1.2.1. Suj. amb V

1.2.1.1. Suj. impersonal; p.e. il manque deux euros, il faut, il y a, etc.

1.2.1.2. Suj. amb V en veu passiva (ampliació)

1.2.1.3. Suj. coordinats o juxtaposats; p.e. la maison, le jardin, tout se vend; ni la maison ni le jardin se vendent

1.2.1.4. Suj. + V pronominal + OD; p.e. Elle s'est lavé les mains

1.2.1.5. Mise en relief : Pron. tònic subjecte amb V de la prop. relativa introduïda per qui. P. ex. : C'est moi qui ai perdu els clés.

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

2.1. Expressió de relacions lògiques. Coordinació i subordinació

2.1.1. Oposició: alors que, tandis que, en revanche, par contre.

2.1.2. Concessió: bien que, même si, pourtant, mais, cependant.

2.1.3. Comparació: aussi que, autant que, plus que, moins que.

2.1.4. Condició: si + imparfait → conditionnel présent ; si+ passé composé _présent/futur/impératif ; si + plus-que-parfait _ conditionnel présent.

2.1.5. Causa: en effet; car, puisque.

2.1.6. Finalitat: pour (+ infinitif), afin de, de crainte de, de peur de, de manière à, de façon à.

2.1.7. Conseqüència: en effet, c'est pourquoi, ainsi.

2.1.8. Relacions temporals: avant que, après que, avant de (+infinitif), après (+infinitif passé), lorsque, alors que, tandis que.

2.1.9. Adjectives de relatiu.

2.1.9.1. Amb pron. relatiu invariable precedit o no de prep.

2.1.9.2. Amb pron. relatiu variable precedit de preposició.

2.1.10. L'estil indirecte

2.1.10.1. Amb verb introductor en present.

2.1.10.1.1. En la frase declarativa

- 2.1.10.1.2. En la frase interrogativa i exclamativa.
- 2.1.10.1.3. En la frase imperativa
- 2.2. Ordre de les oracions.
- 2.2.1. Subordinada + Principal.
- 2.2.2. Principal + Subordinada.
- 2.2.3. Principal (1ª part) + Subordinada + Principal (2ª part)

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1 Gènere

3.1.1.1.1. Amb oposició masc/fem.

3.1.1.1.1.1. Addició, supressió i substitució; p.e. comtesse, compagne, épouse

3.1.1.2. Nombre

3.1.1.2.1. Amb oposició sg/pl

3.1.1.2.1.1. Flexió regular i irregular dels substantius més usuals; p.e. tuyaux, éventails

3.1.1.2.2. Sense oposició: noms propis i elements sustantivats; p.e. deux "e".

3.1.1.3. Grau

3.1.1.3.2. Comparatiu: superioritat, inferioritat i igualtat

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Determinants

3.2.1.1. Articles: determinats amb noms propis i vocatius la Marianne, la Seine, les Pyrénées, Venez, les filles!

3.2.1.2. Modificació en l'estil indirecte.

3.2.1.3. Quantificadors: indefinits.

3.2.2. Mitjançant SAdj. ; p.e. le dernier, quel...(+ que), le garçon le plus beau

3.2.3. Mitjançant SAdv.; p.e. une fille bien, ni le parc ni le jardin

3.2.4. Mitjançant aposició; p.e. comme psychologue

3.2.5. Mitjançant frase; p.e. les gens qui s'aiment

3.2.6. Pronoms.

3.2.6.1. Personals. Reflexius tòpics.

3.2.6.2. Pronoms en / y. Revisió.

3.2.6.3. Demostratius: partícules de reforç (-ci, -là)

3.2.6.4. Indefinits: invariables.

3.2.6.5. Interrogatius (que? quoi?, combien?, qui / que + est-ce qui / que?)

3.2.6.6. Relatius invariables: Revisió de qui, que, où. Estudi de dont. Invariables precedits de preposició.

3.2.6.7. Semi determinants amb funció pronominal; p.e. je préfère le dernier

3.2.6.8. Modificació en l'estil indirecte (subjecte, complement, possessius, etc.)

3.3. Fenòmens de concordança

3.3.1. N múltiple amb Pron. tòpic; p.e. Jean et moi, nous.../ on...

3.3.2. Funcions sintàctiques del sintagma. Revisió i ampliació.

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1. Nucli

4.1.1. Classes: adjectius i participis (passat)

4.1.2. Nombre

4.1.2.1. Sense oposició. Casos particulars; p.e. bleu clair

4.1.3. Grau

4.1.3.1. Comparatius irregulars

4.2. Modificació del nucli

4.2.1. Mitjançant SAdj.; p.e. bleu clair

4.2.2. Mitjançant SN; p.e. rouge cerise

4.3. Fenòmens de concordança.

4.3.1. Avoir l'air + SAdj.; p.e. ils ont l'air stupide / ils ont l'air stupides.

4.3.2. Ne...que + SAdj. / Ne + SAdj. + que; p.e. Elle n'a que la figure de plaisante / Elle n'a de plaisant que la figure.

4.4. Funcions sintàctiques del sintagma: Suj. p.e. l'important, le bleu.

5. EL SINTAGMA VERBAL

5.1. Nucli del sintagma. Verb.

5.1.1. Classes

5.1.1.1. Regulars i irregulars: revisió i ampliació. Defectius.

5.1.1.2. Transitius i intransitius: introducció.

5.1.2. Temps

5.1.2.1. Expressió del passat: interacció imperfecte/passat compost (revisió), plusquamperfet, participi passat.

5.1.2.2. Expressió del futur: futur simple (revisió), present, condicional present.

5.1.2.3. Subjuntiu present.

5.1.3. Aspecte

5.1.3.1. Duratiu. Temps verbals: futur

5.1.3.2. Habitual. Temps verbals: plusquamperfet

5.1.3.3. Iteratiu

5.1.3.3.1. Temps verbals

5.1.3.3.2. Prefixos: re-, r-, ré-, res-,ra-, etc.

5.1.3.4. Puntual

5.1.3.4.1. Temps verbals

5.1.3.4.2. Prefix: r(e)-

5.1.3.5. Terminatiu. Temps verbals

5.1.4. Modalitat

5.1.4.1. Condicional

5.1.4.1.1. Expressió de la condició.

5.1.4.1.2. Expressió de la hipòtesi.

5.1.4.2. Necessitat i obligació

5.1.4.2.1. Perífrasis verbals: être obligé de + infinitiu, il faut que + subjuntiu.

5.1.4.2.2. Temps verbals.

5.1.4.3. Permís i prohibició.

5.1.4.3.1. Verbs que expressen permís(permettre), prohibició (interdire, défendre) cy forma negativa d'aquests (je ne et permets pas).

5.1.4.3.2. Temps verbals: futur, imperatiu.

5.1.4.4. Possibilitat

5.1.4.4.1. Temps verbals

5.1.4.4.2. Expressions. P.e.: je doute que, je ne crois pas que, il est possible que + subjontif

5.1.4.5. Intenció, voluntat i desig

5.1.4.5.1. Temps verbals

5.1.4.5.2. Expressions. P.e.: je veux que, je voudrais que, je désire que, j'exige que + subjontif.

5.2. Modificació i complementació del nucli.

5.2.1. Règim verbal: construccions dels verbs d'ús més freqüent.

5.2.2. Ne...que i ne expletiu.

5.3. Posició dels elements del sintagma

5.3.1. Negació amb infinitiu

5.4. Funcions sintàctiques del sintagma: S, OD, CC.

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

6.1. Nucli

6.1.1. Formes: adverbis i locucions adverbials

6.1.2. Classes

6.1.2.1. Quantitat. P.e.: beaucoup, peu, assez, plus, moins, très, trop, tellement, etc.

6.1.2.2. Temps.P.e.: toujours, tout de suite, ensuite, jamais, maintenant, tard, tôt, après, avant, bientôt, déjà, encore, etc.

6.1.2.3. Manera: casos particulars d'adverbis en -ment (p.e. couramment, énormément)

6.1.2.4. Lloc: dedans, dehors, au dessous/dessus, etc.

6.1.2.5. Exclamació. P.e.: qu'est-ce que, que, comme.

6.1.2.6. Afirmació/Negació/Restricció. P.e.: absolument (pas), tout à fait, plus jamais, ne...que

6.1.2.7. Probabilitat. P.e.: bien sûr, sans doute, peut-être, probablement, etc.

6.1.2.8. Cohesió textual

6.1.3. Grau

6.1.3.1. Comparatiu: superioritat i comparatius irregulars

6.1.3.2. Superlatiu

6.2. Posició dels elements del sintagma

6.2.1. Amb un verb en temps compost

6.3. Funcions sintàctiques del sintagma: Subjecte. (p.e. demain viendra.)

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

7.1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals;

7.1.1. Temps: depuis, dès.

7.1.2. Causa-Origen: pour, à cause de, grâce à, à force de.

7.1.3. Finalitat: pour, afin de.

7.1.4. Manera: à, de, par, en, avec, sans, selon.

7.1.5. Pertinença: à, de.

7.1.6. Oposició: contre, malgré.

7.1.7. Excepció: sans

7.1.8. Agent: par, de.

7.2. Modificació i complementació del nucli

7.2.1. SPrep.; p.e.. il revient de chez elle

7.3. Funcions sintàctiques del sintagma: CAg.

7.3.1. Revisió case general amb preposició "par"

7.3.2. CAg. Amb preposició "de".

Continguts del Nivell 2B1

1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1. Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició

1.1.1. Oració declarativa: afirmativa i negativa

1.1.1.1. Complexa

1.1.1.1.1. Suj. + (ne +) V + (ni +) Frase de relatiu o completiva (ni + frase)

1.1.1.1.2. Mise en relief: Ce qui/que...c'est

1.1.2. Oració interrogativa: afirmativa i negativa

1.1.2.1. Interrogatives parcials

1.1.2.1.1. Qu'est-ce qui / Qui est-ce qui + V (+ Atrib.) (+ OD) (+ OI) (+ CC)

1.1.2.1.2. Qu'est-ce qui/ Qui est-ce qui + Pron. (OI + OD/*OD + OI) / en / y + V (+ CC)

1.1.2.1.3. Qui est-ce que + Suj. + (OI pron. +) (y +) V (+ OI) (+ CC)

1.1.2.1.4. Prep. + qui/ combien/ quand/ où/ quoi / lequel + Suj. + V (+ OD) (+ OI) (+ CC) (Suj.)

1.1.2.1.5. Prep. + qui / combien / quand / où / quoi / lequel + Suj. + Pron. (OI + OD / OD + OI) / en / y + V (+ CC) (Suj.) (S'inclouen les variants amb els elements interrogatius posposats)

1.1.3. Oració exclamativa: afirmativa i negativa

1.1.3.1. (Ce) Que (est-ce que) / combien / comme + Suj. + V (+ Atrib./ OD / CC)

1.2. Fenòmens de concordança

1.2.1. Pron. relatiu qui; p.e. vous êtes une personne qui sait

1.2.2. Elements interrogatius: qui? Combien?

1.2.3. Suj amb Atrib.; p.e. c'est eux

1.2.4. OD amb Part. Pas.; p.e. cette tâche est plus difficile que je ne l'avais pensé

1.2.5. Suj. col·lectiu: la police, els gens, l'armée

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

2.1. Expressió de relacions lògiques. Coordinació i subordinació

2.1.1. Oposició: pendant que, contrairement à (+nom/*pronom), au lieu de +infinitif.

2.1.2. Concessió: quoique, malgré (+ pronom/nom), avoir beau (+ infinitif).

2.1.3. Comparació: comme si / pour / quand

2.1.4. Condició: si + plus-que-parfait $\rightarrow$ conditionnel passé, à condition que, pourvu que, en attendant que, au cas où, dans le cas où,

2.1.5. Causa: sous prétexte que, grâce à, à cause de (+substantif)

2.1.6. Finalitat: pour que, afin que, de manière, de peur/ crainte que,

2.1.7. Conseqüència: si ben que, de manière / sorte / façon que, tellement de, tellement que, tellement (+Adverbe/adjectif)

2.1.8. Relacions temporals: avant que, jusqu'à ce que, depuis que/dès que, aussitôt que

2.1.9. L'estil indirecte.

2.1.9.1. Amb verb introductor en passat

2.1.9.1.1. En la frase declarativa

2.1.9.1.2. En la frase interrogativa i exclamativa

2.1.9.1.3. En la frase imperativa

2.2. Ordre de les oracions

2.2.1. Subordinada + Principal

2.2.2. Principal + Subordinada

2.2.3. Principal (1ª part) + Subordinada + Principal (2ª part)

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1 Gènere

3.1.1.1.1. Amb oposició

3.1.1.1.1.1. Lexemes diferents més usuals. P.e.: cheval/jument

3.1.1.1.1.2. Feminització dels noms de professió i variants diatòpicas. P.e.: auteur/auteure

3.1.1.1.2. Sense oposició: substantius amb doble gènere i amb un sol gènere

3.1.1.2. Nombre

3.1.1.2.1. Amb oposició: Préstecs i substantius compostos

3.1.1.3. Grau

3.1.1.3.1. Positiu relatiu: sufix i adverbis; p.e. maisonnette; on est très amis

3.1.1.3.2. Superlatiu: absolut i relatiu

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Determinants

3.2.1.1. Articles: indeterminats amb indefinits. P.e. un tel, un autre.

3.2.1.2. Quantificadors; p.e. un autre, une foule de, pas mal de, trois fois plus de, je ne sais combien de, j'en ai pris quelques-uns

3.2.1.3. Modificacions en l'estil indirecte.

3.2.2. Mitjançant SAdj. ; p.e. toiseul

3.2.3. Mitjançant SN; p.e. ce genre de, une espèce de

3.2.4. Mitjançant SPrep.; p.e. celui de droite

3.2.5. Mitjançant aposició; p.e. en tant que psychologue

3.2.6. Pronoms

3.2.6.1. Indefinites: formes variables i invariables.

3.2.6.2. Relatius variables

3.2.6.3. Modificacions en l'estil indirecte.

3.3. Fenòmens de concordança

3.3.1. Plusieurs, différents, divers, quelques amb N

3.3.2. Det. a nuclis coordinats; p.e. remplissez avec vos nom et prénom

3.3.3. N + Complemente determinatiu de SAdj.; p.e. un groupe de soldats italien / italiens

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1. Nucli

4.1.1. Classes: adjectius i participis (present)

4.1.2. Grau

4.1.2.1. Positiu relatiu: sufixos; p.e. chauffard

4.1.2.2. Superlatiu: absolut (prefix i sufix) i relatiu; p.e. supersympa, richissime

4.2. Modificació del nucli

4.2.1. Mitjançant SAdv.; p.e. presque fini, vachement facile, ni bon ni mauvais

4.2.2. Mitjançant SP; p.e. prêt à tout

4.3. Fenòmens de concordança

4.3.1. SN plural + SAdj. + SAdj.; p.e. les deux cérémonies civile et religieuse

4.3.2. Superlatiu relatiu; p.e. la femme la plus heureuse / c'est en été que cette femme est le plus heureuse

4.4. Funcions sintàctiques del sintagma: CC; p.e. il resta immobile

5. EL SINTAGMA VERBAL

5.1. Nucli del sintagma. Verb.

5.1.1. Classes

5.1.1.1. Transitius i intransitius: revisió i ampliació.

5.1.2. Temps

5.1.2.1. Expressió del passat: participi present, gerundi, present històric i reconeixement del passat simple.

5.1.2.2. Expressió del futur: futur anterior, condicional compost.

5.1.2.3. Subjuntiu passat.

5.1.3. Aspecte

5.1.3.1. Duratiu. Temps verbals: participi present, gerundi, passat simple (reconeixement).

5.1.3.2. Habitual. Perífrasis verbals.

5.1.3.3. Iteratiu

5.1.3.4. Temps verbals

5.1.3.5. Sufixos: -ailler, -iller, -ouiller, -onner, -oter, etc.

5.1.3.6. Puntual. Temps verbals: futur anterior, passat simple (reconeixement)

5.1.3.7. Terminatiu

5.1.3.7.1. Temps verbals

5.1.3.7.2. Perífrasis verbals (finir de, cesser de, arrêter de)

5.1.3.8. Factitiu. Perífrasis verbals: faire + infinitiu (Je ferai venir cet homme)

5.1.4. Modalitat

5.1.4.1. Factualitat : passat simple (reconeixement)

5.1.4.2. Possibilitat. Expressions verbals. P.e.: il se peut

5.1.5. Veu passiva. Casos particulars: passives pronominal i impersonal, complement agent introduït per de.

5.2. Modificació i complementació del nucli.

5.2.1. Règim verbal: revisió i ampliació

5.2.2. Negació (ne...aucun/ nul, ne...ni...ni.)

5.3. Funcions sintàctiques del sintagma: atribut, C.Adj.

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

6.1. Nucli

6.1.1. Formes : adverbis i locucions adverbials

6.1.2. Classes

6.1.2.1. Causa

6.1.2.2. Quantitat. P.e.: autant, petit à petit, tout à fait, à moitié, à peu près, etc.

6.1.2.3. Temps. P.e.: aussitôt, alors, de nos jours, longtemps, puis, quelquefois, soudain, tout à l'heure, de temps en temps, en même temps, tout à coup, etc.

6.1.2.4. Oposició. P.e.: en revanche, etc.

6.1.2.5. Concessió. P.e.: malgré tout, seulement, etc.

6.1.2.6. Exclamació

6.1.2.7. Afirmació/Negació

6.1.2.8. Probabilitat. P.e.: bien sûr, sans doute, peut-être, probablement, etc.

6.1.2.9. Cohesió textual

6.1.3. Grau

6.1.3.1. Relatiu (le mieux, le plus / le moins souvent)

6.1.3.2. Absolut: adverbis prefixos

6.1.4. Modificacions en l'estil indirecte.

6.2 Funcions sintàctiques del sintagma: OD. P.e. on attendra demain

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals; de façon à, faute de, quant à 2.

Funcions sintàctiques del sintagma: Suj., OD, Atrib. P.e. il a entre 2 et 3 ans; il est sans papiers, il est aimé de tous.

COMPETÈNCIA ORTOGRÀFICA

Intermedi 1

Consolidació dels continguts del nivell Bàsic.

1. Representació gràfica de fonemes i sons

1.1. Representació per a un so

1.1.1. Caràcters vocàlics dobles: (balayer, voyager, appuyer,)

2. L'accent ortogràfic francès i els seus valors. Revisió.

3. Paraules al final de línia

3.1. Divisió: Vocal/ Vocal (hiat).

Intermedi 2

Consolidació dels continguts del nivell Intermedi

1. 1. Representació gràfica de fonemes i sons

1.1. Caràcters consonàntics dobles o triples:

1.1.1. Representació per a dossons. Caràcters consonàntics dobles o triples:
(affliger, effrayer, suggérer, pneu, schéma, esthétique, svelte)

1.1.2. Inversió de caràcters vocàlics dobles amb ; p.e. accueillir, cercueil

2. Signes ortogràfics (guió, dièresi)

3. Paraules al final de línia

3.1. Divisió prohibida (apòstrof, després de , davant de consonant + caduca)

COMPETÈNCIA FONÈTIC-FONOLÒGICA

INTERMEDI 1

Consolidació dels continguts del nivell bàsic.

1. Sons i fonemes vocàlics i les seues combinacions: semi-vocals; diftongs i triptongs en combinació amb semi-vocals

2. Sons i fonemes consonàntics i les seues agrupacions: dobles consonants amb valor fonèmic; p.e. éclairait / éclairerait, il a dit / il l'a dit

3. Processos fonològics

3.1. Processos fonològics vocàlics

3.1.1. Obertura de ; p.e. moyen, examen

3.1.2. Pronunciació de caduca en posició final i davant dues consonants; p.e. prends le ressembler; pronunciació de <-emment> i de <-um>

4. Liaison

4.1. Liaison obligatòria després d'adverbis de negació i grau.

4.2. Liaison facultativa després de dont, fort i toujours

5. Accent i atonicitat / patrons tonals en el sintagma: Grups rítmics i entonació.

Nivell B2

Els continguts que marca la normativa per al nivell B2, es distribuïran com segueix per als nivells 1B2 i 2B2.

Continguts del Nivell 1B2

Tots els continguts morfosintàctics d'aquest currículum seran tractats segons el corrent de la lingüística textual que considera el text com una unitat amb valor semàntic propi i autònom. Es guiarà l'alumne en el coneixement de la sintaxi, la semàntica i la pragmàtica, donant a la pragmàtica un pes específic major, ja que l'interès se centrarà en l'ús de la llengua i el seu aspecte comunicatiu, i no tant en la tasca de classificar i estructurar la llengua en si mateixa (estructuralisme), ni en la tasca de retre compte d'una teoria innata i interioritzada de la gramàtica del parlant (generativisme). Es passa de l'estudi de la competència lingüística a la competència comunicativa.

1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1. Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició. Inversió subjecte verb: alguns casos especials (aussi, peut-être, sans doute). P. ex. C' était le centenaire de la mort d'Émile Zola; aussi de nombreuses commémorations ont elles été organisées un peu partout.

1.1.1. Oració declarativa: afirmativa i negativa.

1.1.1.1. Oració completiva. La mise en relief («le» neutre). P.ex. Je crois vraiment qu'il deviendra un bon instituteur ↔ Qu'il devienne un bon instituteur, je le crois vraiment.

1.1.2. Oració interrogativa: afirmativa i negativa. La interrogació directa i indirecta.

1.1.3. Oració exclamativa: afirmativa i negativa: Que, Comme. P. ex. Ta fille, qu'elle est mignonne avec cette robe! Ce beau temps, comme c'est agréable!

1.2. Fenòmens de concordança «Il est >c'est». Il est évident que ce problème ne peut pas être réglé en un jour / Que ce problème ne puisse pas être réglé en un jour, c'est évident.

L'ORACIÓ COMPOSTA

2.1. Expressió de relacions lògiques. Coordinació i subordinació.

2.1.1. Oposició: Quand. P. ex. Nous vivons dans l'opulence quand bien de pays vivent dans la misère. Si. P. ex. Si ce film est drôle, il est également profond. quel (le)s que + être. P. ex. Quelles que soient vos intentions, je suis sûr(e) qu'elles sont honorables.

2.1.2. Concessió: si + adj. o adv. + que; aussi + adj. o adv. + que; pour + adj. o adv. + que; quelque + adj. + que. P. ex. Quelque fragile qu'il paraisse, il a une santé de fer.

2.1.3. Comparació: de même que; plutôt que; ainsi que.

2.1.4. Condició: sauf si; à condition de + inf.; dans la mesure où; même si. 2.1.5.

Causa: étant donné que/du fait que/vu que; sous prétexte que; du moment que;

2.1.6. Finalitat: de sorte que; en vue de + nom; en vue de + inf.

2.1.7. Conseqüència: au point de + inf.; au point que; à tel point que; par conséquent; en conséquence;

- 2.1.8. Relacions temporals: au moment où; lors de + nom; à peine... que; en attendant de + inf.; chaque fois que.
- 2.1.9. Subordinades relatives.
- 2.1.9.1. Subordinades relatives adjectives. (Amb antecedent) qui; que; où; dont; duquel; avec laquelle...
- 2.1.9.2. Subordinades relatives substantives. (Sense antecedent) qui; où. P. ex. Qui dort dîne. Qui m'aime me suive. Ils étaient seuls, où personne ne pouvait les rejoindre. Il se dirigeait où ses pas le guidaient.
- 2.2. L'estil indirecte.

EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Gènere i nombre: Els noms compostos: nom + preposició; verb + nom; (segons la nova ortografia).

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Determinants

3.2.1.1. Articles determinats, indeterminats, partitius i contractes.

3.2.1.2. Possessius: alguns usos particulars dels possessius, l'ús afectiu. P. ex. Elle travaille son anglais.

3.2.1.3. Quantificadors: adverbis: énormément; unitats de mesura: un zest, une pincée; expressions diverses: un tas, pas mal de, trente-six.

3.2.1.4.1. Pronoms Personals: tòncics i àtons.

3.2.1.4.1.1. L'ús i omissió del pronom neutre le.

3.2.1.4.1.2. Pronom en.

3.2.1.4.1.2.1. L'ús i omissió del pronom neutre en. Expressions amb en: ne pas s'en faire.

3.2.1.4.1.3. Pronom y.

3.2.1.4.1.3.1. L'ús i omissió del pronom neutre y. Expressions amb y: s'y faire.

3.2.1.4.1.4. Cas particular: à + pronom tònic. P. ex. Je pense à lui.

3.2.1.4.1.5. De + pronom tònic. P. ex. Il parle souvent d'eux.

3.2.1.4.1.6. Reflexius. El pronom reflexiu soi.

3.2.1.4.2. Demonstratius

3.2.1.4.3. Indefinites: qui que, quel que, un(e) autre /d'autres, chacun(e).

3.2.1.4.4. Relatius. Usos amb el pronom ce. P. ex. Ce à quoi je pense; alguns usos particulars. P.ex. Je fais ce qui me plaît / Je fais ce qu'il me plaît de faire.

3.2.1.4.4. Interrogatius. Complement amb preposició: à qui / à quoi; par qui/ par quoi; avec qui/ avec quoi...

3.2.2. Modificacions en l'estil indirecte.

3.3. Modificació del nucli.

3.3.1. Posició dels elements en la frase.

3.3.1.1. Posició de l'adjectiu. Canvi de significat segons la posició: grand, brave, sale, propre, chic.

- 3.4. Fenòmens de concordança: noms col·lectius: foule; famille; monde; / gens.
3.5. Substantivació. Revisió i consolidació dels continguts de NB i/o Nlsegons les necessitats de l'alumnat.

EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1. Nucli

4.1.1. Gènere: -eur>-eure.

4.1.2. Nombre: excepcions-al>-als

4.1.3. Classes: adjectius, participis (passat) i participis (present).

4.1.4. Grau:

4.1.4.1. Adjectius sense grau: carré, circulaire, double, enceinte...

4.1.4.2. Adjectius semànticament graduats: aîné, favori, principal, prochain, majeur, mineur, unique...

4.1.5. Posició: mi- i demi- (invariables davant del nom, al que s'uneixen amb un guió: une demi-lieue, à mi-voix; però si demi va darrere del nom, va unit amb et, i concorda solament en gènere). Fenòmens de concordança.

4.1.6.1. Diferència de sentit: nom + de + nom / nom + en + nom P. ex. Une chaîne d'argent massif/une chaîne d'argent ravissante. P. ex. Deux robes en soie sauvage / deux robes en soie décolletées.

4.1.7. Construccions adjectives (hostile à; fort en).

EL SINTAGMA VERBAL

5.1. Nucli del sintagma. Verb.

5.1.1. Classes: (Nova ortografia: verbs-eler i -eter).

5.1.2. Temps:

5.1.2.1. Usos i valors de l'indicatiu i el subjuntiu (excepte l'imperfecte i el plusquamperfet de subjuntiu).

5.1.2.2. Usos particulars del condicional i els seus matisos(cortesia, desig, hipòtesi...).

5.1.2.3. Concordances de temps i manera: usos i valors particulars de la concordança.

5.1.3. Aspecte i modalitat: matisos de l'expressió.

5.1.4. Modificació i complementació del nucli: le ne explétif.

5.1.5. Concordança: concordança del participi passat en els verbs pronominals regits per la preposició à. P. ex. Ils se sont téléphoné.

5.1.6. La veu passiva: faire + inf., laisser + inf. P. ex. J'ai fait / laissé examiner mon chien.

EL SINTAGMA ADVERBIAL

6.1. Nucli

6.1.1. Formes: adverbis i locucions adverbials: Preposició + nom, p. ex. à la mi-chemin; à l'envers; preposició + adjectiu, p. ex. au dépourvu; preposició +

verb + complement, p. ex. À tue-tête. Bien +(du, de la, de l' , des) sauf bien d'autres.

6.1.2. Classes: Expressió de circumstàncies de temps: autrefois, rarement, longtemps, tout desuite, de suite, désormais, tout à coup. De lloc: dessus / au-dessus / au-dessous / dessous / dedans, dehors, la, là- bas, ailleurs, partout. De manera: tout, volontiers, exprès, debout, ensemble, plutôt. Els adverbis de quantitat: peu, environ, trop, assez, presque. Diferència d'ús entre tant / autant / tellement / si / aussi. Expressió de l'afirmació: oui / si, évidemment, certainement, vraiment, bien sûr. Dubte: probablement, peut-être. Negació: ne... que, ne... plus, ne... pas encore, toujours pas / pas toujours, Combinacions amb plus, amb du tout. P. ex. plus personne, plus rien. Alternança non / pas: moi pas, pas moi, moi non. Locucions que marquen progressió: de mieux en mieux; de moins en moins; de plus... plus, d'autant plus que.

6.1.3. Grau: per mitjà d'un altre adverbí, p. ex. Tout près; Plutôt froid. Formació del comparatiu

amb plus, moins, aussi; del superlatiu, p. ex. Le plus gentiment possible. 6.1.4. Modificacions en l'estil indirecte.

6.1.4.1. Correlació de les expressions de temps en el discurs indirecte: Hier/ la veille, en ce moment / à ce moment-là, après-demain / le surlendemain. 6.1.5. Modificació del nucli: usos particulars d'alguns adverbis, p. ex. Il est bien plus aimable qu'elle, les arbustes sont tout petits. Matisos de l'expressió amb l'adverbí: adverbis el significat dels quals varia segons el context. P. ex. Il est toujours/ encore fâché; Encore une fois fâché; Cette maison existe depuis toujours.

6.1.5.1. Lloc de l'adverbí en la frase segons la paraula al fet que modifica. P. ex. Elle écrit admirablement bien; Ils ne peuvent pas parler / Ils peuvent ne pas parler. Il l'a déjà fait.

6.2. Insistència en la diferència d'ús entre comment / comme. Ús d'altres categories gramaticals amb valor adverbial Parler fort; Sentir bon. L'adverbialització.

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

7.1. Usos generals. Règims freqüents: adjectius, verbs i adverbis amb preposició. Verbs transitius indirectes, p. ex. Ressembler à. Absència de preposició en el complement directe. Contraccions.

7.2. Insistència en els usos que generen dificultat: pour/par; devant/avant; en/dans; pendant/en/pour; dès/depuis; entre/parmi; chez; dans/en/sur/à.

7.3. Locucions preposicionals: faute de, à cause de, de manière à, de façon à, audehors de, en dehors de, hors de, aux alentours de, le long de, au sein de...

7.4. Repetició o no de la preposició per exigència gramatical o per insistència. P. ex. Il écrit à Pierre et à Jean; École des Arts et Métiers; Réponds-moi seulement par oui ou par non. Quand à leurs objectifs et à leurs attentes.

Variació de significat. P. ex. J'ai reçu une lettre de mon collègue et ami / J'ai reçu une lettre de mon collègue et de mon ami.

7.5. Absència o presència en les construccions nominals. P.ex. Hôtel cinq étoiles; Travail à la chaîne; Mise au point; Vélo tout terrain; Vente aux enchères.

8. COMPETÈNCIA ORTOGRÀFICA

Representació gràfica de fonemes i sons. Insistència en la representació gràfica de fonemes que presenten més dificultat: les semi-consonants p. ex. des yeux/des jeux, i en les grafies amb diferents pronunciacions: -tier, p. ex. initier / chantier; ch, p. ex. orchestre, chocolat.

Ús del pronom "on" darrere de si, que, et, ou, où en funció del registre.

9. COMPETÈNCIA FONETICOFONOLÒGICA

Consolidació dels continguts de nivell intermedi.

1. Processos fonològics. Processos fonològics vocàlics. Processos fonològics consonàntics. Insistència en les oposicions de fonemes que presenten més dificultat: /z/-/s/, nasal / no nasal, x en diferents posicions, p. ex. Examen, texte, dix, xylophone.

2. Accent fònic dels elements lèxics aïllats: accent d'insistència, focalització d'elements i monosíl·labs accentuats. P. ex. J'ai dit le chef est imPASSible; je n'ai pas dit: imPOSSible.

3. Accent i atonicitat / patrons tonals en el sintagma. Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial, p. ex. Chuis, y'a, t'aimes, Chais pas.

4. Transformacions fonètiques en la liaison. P. ex. un grand homme, un bon entourage.

Continguts del Nivell 2B2

1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1. Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.

1.1.1. Oració declarativa: afirmativa i negativa. L'estil indirecte lliure. P. ex. Elle le regarde. Oui, elle l'avait aimé, beaucoup aimé.

1.1.1.1. Oració completiva. La mise en relief. P.ex. Je crois vraiment qu'il deviendra un bon instituteur. Qu'il devienne un bon instituteur, je le crois vraiment.

1.1.2. Oració interrogativa: afirmativa i negativa. Inversió del subjecte. P.ex. Il m'a demandé comment allaient mes parents.

1.1.3. Oració exclamativa: afirmativa i negativa: Pourvu que; Si + adj.

1.2. Fenòmens de concordança. Revisió i consolidació dels continguts de NB2.1 segons les necessitats de l'alumnat.

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

2.1. Expressió de relacions lògiques. Coordinació i subordinació.

2.1.1. Oposició: qui que/ quoi que / où que. P. ex. Qui que tu sois, quoi que tu fasses, où que tu ailles, dis-toi toujours que ta vie t'appartient. Quitte à + inf. P. ex. Quitte à le regretter plus tard, Martine va arrêter ses études. Quitte à ce que + subj. P. ex. Je dirai toute la vérité quitte à ce que beaucoup de gens soient choqués. Sensibilització a la llengua "soutenue" : En dépit de + nom. P. ex. En dépit de certains progrès, les droits de l'enfant sont encore loin d' être universels.

2.1.2. Concessió: quand même / tout de même. P. ex. L'avion a quand même pu atterrir; Quand bien même (concessió + idea d'hipòtesi + condicional), p. ex. Je ne te pardonnerai jamais quand bien même tu te jetterais à mes pieds (=même si tu te jetais à mes pieds); sans que + subj.; encore que + subj. 2.1.3. Comparació: aussi bien que; dans la mesure où; d'autant plus/moins...que.

2.1.4. Condició: comme si; pour peu que + subj. P. ex. Pour peu que j'aie cinq minutes de retard, ma mère s'inquiète. Sensibilització a la llengua soutenue: Excepté si; suivant que. P. ex. Suivant que vous regardez ce tableau de face ou de côté, vous ne voyez pas la même chose.

2.1.5. Causa: tellement, p. ex. On ne pouvait pas entrer au stade de France, tellement il y avait du monde; tant, p. ex. Tous les pays du monde doivent lutter ensemble contre le SIDA, tant ce problème est grave.

2.1.6.; faute de + nom, p. ex. Ils ne sont pas allés aux sports d'hiver faute de temps et d'argent / faute de + inf., p. ex. Faute d'avoir fait renouveler son passeport, il n'a pas pu partir en Russie.

2.1.7. Finalitat: que (darrere d'imperatiu), p. ex. Ouvrez la bouche que je voie votre gorge, a dit le médecin; dans le but de; dans l'intention de.

2.1.8. Conseqüència: du coup, p. ex. Il m'a parlé sur un ton désagréable, du coup je me suis fâché.

2.1.9. Relacions temporals: tant que; à mesure que; au fur et à mesure que/de; à présent que; d'ici (à ce) que + subj.

2.1.9 Subordinades relatives.

2.1.9.1. Subordinades relatives adjectives (amb antecedent) dont, où, qui, que...

2.1.9.2. Subordinades relatives substantives (sense antecedent) qui, où, quoi, quiconque. P. ex. C'est pour quoi nous luttons, en vaut la peine. P. ex. Ils sont dérangés par quiconque passe sous leurs fenêtres (langue soutenue)

2.2. L'estil indirecte.

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Gènere i nombre: Morfologia i casos especials de gènere, nombre i concordança dels substantius (un compagnon / une compagne... mateix

radical amb terminacions diferents); nombre: des timbres ('des timbres pour la poste'), des dépôts-vente ('des dépôts pour la vente), masculí singular > femení plural: un amour fou / des amours fous, quel délice / quelles délices. 3.2.

Modificació del nucli

3.2.1. Determinants

3.2.1.1. Articles determinats, indeterminats, partitius i contractes.

3.2.1.2. Modificació en l'estil indirecte. (Subjecte, complement, possessius, etc.)

3.2.1.3. Possessius

3.2.1.4. Quantificadors: alguns casos particulars d'adjectius indefinits. P. ex. Une table quelconque ; tel ou tel film.

3.2.2. Pronoms 1. Personals: tòpics i àtons.

3.2.2.2. Pronom en. Expressions amb en: en vouloir à quelqu'un. Pronom Y. Expressions amb y: s'y connaître en.

3.2.2.4. Reflexius.

3.2.2.5. Demonstratius: alguns casos especials d'alternança c'est/ il est. P. ex. Les gâteaux au chocolat, c'est délicieux!.

3.2.2.6. Indefinits. Formes invariables: autrui, quiconque, un tel.

3.2.2.7. Relativa; relatiu sense antecedent.

3.2.2.8. Interrogatius.

3.2.3. Modificacions en l'estil indirecte.

3.3. Posició dels elements en la frase.

3.3.1. Posició de l'adjectiu. Canvi de significat segons la posició (grand, brave, sale, propre, chic).

3.4. Fenòmens de concordança: Noms col·lectius: foule; famille; monde; gens.

3.5. Substantivació.

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1. Nucli

4.1.1. Gènere

4.1.2. Nombre

4.1.3. Classes

4.1.4. Grau Posició: substantiu amb doble adjectiu. P. ex. Regarde! Quel beau ciel bleu. P. ex Elle travaillait sur une grande table ancienne. Fenòmens de concordança

4.1.7. Construccions adjectives

4.1.8. L'adjectivació

Revisió i consolidació dels continguts de NB2.1 segons les necessitats de l'alumnat.

5. EL SINTAGMA VERBAL

5.1. Se faire + inf.; Se laisser + inf. Sensibilització a la llengua "soutenue".

5.2. Oposicions formals i funcionals del gerundi i del participi present.

5.3. Modificació i complementació del nucli. NE usat solament. P. ex. Je ne peux (pas)vous renseigner.

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

6.1. Nucli

6.1.1. Formes: adverbis i locucions adverbials.

6.1.2. Classes: reforç i ampliació de l'expressió de circumstàncies de temps: à jamais, auparavant, dorénavant, par la suite, tantôt, sitôt; ús de jamais sense valor negatiu, p. ex. Si jamais vous revenez; de lloc: par-dessus, en arrière, là-dedans, là-dessus, à travers, cicontre; manera: à tort, vachement, carrément, de biais, à propos, expresso. Diferència entre locucions adverbials aparentment pròximes: tout de suite / de suite; tout à coup / tout d'un coup.

6.2. Insistència en la diferència d'ús entre aussi adverbi i aussi conjunció.

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

7.1. Usos generals.

7.2. Canvis de significat segons la preposició, p. ex. profiter à / de; tenir à / de.

7.3. Insistència en els usos que generen dificultat: pour + infinitiu passat per a expressar causa; malgré; durant; sur, jusque + preposició.

7.4. Locucions preposicionals: lors de, en vue de, histoire de, en raison de, à l'égard de, de crainte de, du côté de, à l'écart de, au seuil de.

8. COMPETÈNCIA ORTOGRÀFICA

8.1. Representació gràfica de fonemes i sons. Insistència en la representació gràfica de fonemes que presenten més dificultat: /k/ (aquarelle, saccharine, orchidée, verdict, stocker) i en les grafies amb diferents pronunciacions: -um (curriculum, àlbum); c final (caoutchouc / bouc).

9. COMPETÈNCIA FONETICO-FONOLÒGICA

9.1. Processos fonològics

9.1.1. Processos fonològics vocàlics Processos fonològics consonàntics Insistència en els fonemes que presenten més dificultat: /j/ p. ex. conciliant, deuil, /s/ p. ex. inertie, diplomatie; /w/ - /i/ (Louis / lui).

9.2. Liaison facultativa i la seua relació amb el registre: conversa familiar. P. ex. Je vais / aller / aussi voir des films / anciens, / qui ne sont pas / amusants; conversa formal: p. ex. Je vais aller / aussi voir des films anciens / qui ne sont pas amusants. El paper diferenciador de la liaison. P. ex. Et il partit? / Est-il parti?

9.3. Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial: simplificació de diftongs. P. ex. ben en lloc de bien, pi en lloc de puis; desaparició d'un o més fonemes interiors. p. ex. Çui-là / celui-là; c't enfant / cet enfant; elisió de tu, de qui i de les finals -s o -t, p. ex. Celle qu'aura la fève/ celle qui aura la fève; ces faits donn'à réfléchir / ces faits donnent à réfléchir.

Continguts del Nivell C1

1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1 El subjecte.

1.1.1 El lloc del subjecte: La logique le veut, et la nécessité.

1.2. El verb. Els complements del verb:

1.2.1. Complement d'objecte:

a) Directe: J'allume la lampe.

b) Indirecte: J'indique le chemin au voyageur.

c) Lloc del complement d'objecte: Que dites-vous?

1.2.2. Complement circumstancial:

a) De causa: Agir par jalousie.

b) De manera: Le train part à toute vitesse.

c) De temps: Nous resterons trois mois.

d) De lloc: Je vais au jardin

e) De finalitat: Il fait cela pour son profit.

f) D'instrument, de mitjà: Réussir par la tromperie.

g) D'intercanvi: Rendre le bien pour le mal.

h) De destinació: Il travaille dur pour ses enfants.

i) De preu: Cette voiture coûte 20 000 €

j) De distància: Il recula de deux pas.

k) De pes: Ce paquet pèse trois kilos.

l) De matèria: Peindre avec de l'huile.

m) De mesura: Raccourcir de trois centimètres.

n) De punt de vista: Égaler quelqu'un en vanité.

o) D'oposició: Nager contre le courant.

p) De concessió: Je te vois malgré l'obscurité

q) De propòsit: Discuter d'une affaire.

r) De companyia: Il voyage avec des amis.

s) De freqüència: Il revient tous les jours.

t) De privació, d'exclusió: Vivre sanstravail.

u) De proximitat, de llunyania: Je le suis de près.

v) De conseqüència: Cela m'ennuie à la mort.

w) De suposició: En cas de besoin, appelez le médecin.

x) De relativitat: Pour un savant, c'est une petite erreur.

y) De canvi: Les vers se sont transformés en papillon.

z) De separació: Distinguer entre vrai ou faux.

aa) De condició atmosfèrica: Voyager par la pluie.

bb) Lloc del complement circumstancial.

1.2.3. Complement agent del verb passiu: Les arbres ont été renversés par le vent.

1.3. L'atribut. a) Lloc de l'atribut: Il est élu roi; À l'aise, nous le sommes.

2. L'ORACIÓ COMPOSTA

2.1. Oracions substantives.

2.1.1. Paraules subordinants.

2.1.1.1 Que: p.ex. le malheur est qu'il est trop tard.

2.1.1.2. De ce que, à ce que, en ce que, sur ce que: p.ex. M. de Malesherbes tenait à ce que Jean partît avec François.

2.1.2 Paraules interrogatives: si, comme, comment, etc.; quel, lequel, où, etc.
p.ex: Vous demandez si je suis satisfait; dis-moi quel est ton nom.

2.1.3 Funcions de les oracions substantives.

2.1.3.1 Subjecte: À cela s'ajouta que M. Octave avait reçu la visite du prêtre.

2.1.3.2 Atribut: Le vrai est qu'il y a des abus.

2.1.3.3 Complement d'objecte: Je crois qu'il a raison.

2.1.3.4 Terme completivo: La mort a ceci de bon, qu'elle réconcilie els pires ennemis.

2.1.3.5 Complement d'adjectiu o d'adverbi: Vous serez choisi préférentiellement à quiconque se présentera.

2.1.4 El verb en les oracions substantives.

2.1.4.1 Verbs impersonals: Il faut qu'on obéisse.

2.1.4.2 Verbs d'opinió o de percepció: Je sais que l'entreprise réussira. 2.1.4.3

Verbs de voluntat: Je consens qu'il vienne avec nous.

2.1.4.4 Verbs de sentiment: Je regrette qu'il ait fait cela.

2.1.5. Oracions no introduïdes per « que »: l'oració d'infinitiu: Je l'entends parler; on li vit briser les meubles.

2. 2 Oracions adjectives (relatives).

2.2.1. Paraules subordinants: qui, que, dont, où, quoi, lequel: Les dix ans que ce souverain a régné.

2.2.2 Sentit de les oracions relatives.

2.2.2.1. La causa: Je doute seulement que le ris excessif convienne aux hommes, qui sont faibles.

2.2.2.2 La finalitat: Il voulait un jeu qui anime tout le peuple.

2.2.2.3. L'oposició i la concessió: La mort, qui avait éteint ses yeux, n'avait pas effacé sa beauté.

2.2.2.4. La hipòtesi: Un élève qui remplisse cette tâche, serait reçu.

2.2.2.5. La coincidència: Mes amis sont là qui m'attendent.

2.2.2.6. Relatives determinatives: C'est l'unique poste que vous pouvez remplir.

2.2.2.7. Relatives explicatives: Son cocher, qui était ivre, tomba tout à coup.

2.2.3. Utilització del mode

2.2.3.1. Indicatiu / Condicional: Les seuls traités qui compteraient...

2.2.3.2. Subjuntiu: Il y a peu d'hommes qui soient contents de leur sort. 2.2.3.3.

Infinitiu: Il indique l'endroit où pratiquer la plongée.

2.2.4. Casos particulars.

2.2.5. Oració relativa associada a una substantiva amb funció d'objecte: Cette fille sansparents qu'elle dit qu'elle a vu.

2.2.6. Relatives el·líptiques: C'est un bel arbre que le cerisier

3. EL SINTAGMA VERBAL

3.1. Verb i locució verbal: avoir coutume, fairef ace, ajouter loi, savoir gré, prendre garde, donner lieu, faire long feu, faire montre de...

3.2. Verbs transitius i intransitius. Casos particulars: débiter, disputer, entendre, éviter, hériter, ignorer, observer, etc.: pour que personne n'en ignore..., ils invectivent contre tout..., habiter la province...

3.3. Temps simples. Revisió i usos particulars.

3.3.1. El present. Il chante en ce moment.

3.3.2. L'imperfecte. La cigale chantait en temps chaud.

3.3.3. El futur. Il chantera le mois prochain.

3.3.4. El passat simple. Il chanta alors un romance.

3.3.5. El condicional. Je savais qu'il chanterait le lendemain.

3.3.6. El present de subjuntiu. Il me pria pour que je chante.

3.3.7. L'imperfecte de subjuntiu. Il m'avait prié pour que je chantasse.

3.4. Temps compostos. Revisió i usos particulars.

3.4.1. El passat compost. Il a chanté deux fois cette romance.

3.4.2. El plusquamperfet. Il avait chanté le premier couplet lorsque les murmures s'élevèrent dans la salle

3.4.3. El passat anterior. Dès qu'il eût chanté, il partit.

3.4.4. El condicional passat. Je savais qu'il aurait chanté quand vous arriveriez.

3.4.5. El subjuntiu passat. J'avais peur qu'il n'ait pas chanté.

3.4.6. El plusquamperfet del subjuntiu. Il n'eusse chanté.

3.5. Verbs auxiliars. Usos particulars. Avoir, être, aller, devoir. Être en train de, être loin de, faillir, manquer de, faire, paraître, sembler, venir à, sortir de, etc.:

3.6. Conjugació passiva. Il est aimé.

3.7. Verbs pronominals.

3.7.1. Verbs reflexius: Tu t'imposes une pénitence.

3.7.2. Verbs recíprocs: Les soldats se cherchaient dans les ténèbres.

3.7.3. Verbs subjectius: se pâmer, s'apercevoir, se douter, s'en aller, s'écrouler, se jouer, s'évanouir, se taire, etc.

3.8 Verbs impersonals: c'était midi; il pleut; Casos particulars: il est rappelé au public ; il n'y a pas moyen de ...,

4. EL SINTAGMA ADJECTIU

4.1. Adjectius qualificatius.

4.1.1. Gènere dels adjectius qualificatius.

4.1.1.1. Femenins, casos particulars: bénin/bénigne, coi/coite...

4.1.1.2. Una única forma per als dos gèneres: grand-, chic, bémol...

- 4.1.1.3. Formes específiques en els gèneres: bée, enceinte, philosopale.../ châtain, radin...
- 4.1.2. Plural dels adjectius qualificatius. Casos particulars: snob, bredouille, angora...
- 4.1.3. Graus de significació. Casos particulars: fort large, infiniment aimable; archifou, extrafin.
- 4.1.4 Posició de l'adjectiu epítet: la tragédie cornélienne / les prochains huit jours
- 4.1.5. Concordància dels adjectius qualificatius.
 - 4.1.5.1. Adjectius compostos: des paroles aigres-douces, les opinionssocialesdémocrates,l'avant-dernière page.
 - 4.1.5.2. Adjectius de color: la soie cramoisie, des tissus vert pomme.
 - 4.1.5.3. Casos particulars: avoir l'air, demi/semi/mi, sans égal, meilleur marché...
- 4.2. Adjectius no qualificatius.
 - 4.2.1. Adjectius numerals: un/une, mille. Les deux Corneille, le vingtième siècle... Letiers, le quarteron, le sixain..
 - 4.2.2. Adjectius possessius: casos particulars, concordança, repetició.
 - 4.2.3. Adjectius demostratius: ces gens-là, ce onzième mois...
 - 4.2.4. Adjectius relatius: à quelle époque, auquel jour...
 - 4.2.5. Adjectius interrogatius: quelle ville d'Athènes! quelles gens êtes-vous?
 - 4.2.6. Adjectius indefinits: je ne sais quel..., sans réserve aucune, pas un seul oiseau, quelques bonnes que soient vos raisons, la pitié est le tout de l'homme, tout autre que mon père...

5. LA CONJUNCIÓ

- 5.1. Conjunció i conjuncions locutivas.
- 5.2. Classificació de les conjuncions:
 - 5.2.1. Conjuncions heretades del llatí: et, ou, ni...
 - 5.2.2. Conjuncions de formació recent: au contraire, d'ailleurs, ainsi que, jusqu'à ce que...
- 5.3. Conjuncions de coordinació:
 - 5.3.1. Unió, liaison: et, ni, puis, ensuite...
 - 5.3.2. Causa: car, en effet, effectivement...
 - 5.3.3. Conseqüència: donc, aussi, alors, enfin...
 - 5.3.4. Transició: or, or donc.
 - 5.3.5. Oposició, restricció: mais, au contraire, cependant, toutefois...
 - 5.3.6. Alternativa: ou, soit...soit, tantôt...tantôt, etc.
 - 5.3.7. Explicació: savoir, à savoir, c'est-à-dire...
- 5.4. Conjuncions de subordinació.
 - 5.4.1. Causa: comme, parce que, puisque...
 - 5.4.2. Finalitat: afin que, de peur que...
 - 5.4.3. Conseqüència: de sorte que, de façon que...

- 5.4.4. Concessió, oposició: bien que, quoique, encore que...
- 5.4.5. Condió, suposició: si, au cas où, à condition que...
- 5.4.6. Temps: quand, lorsque, comme...
- 5.4.7. Comparació: comme, de même que, ainsi que...
- 5.5 Lloc de la conjunció.
- 5.6. Repetició de la conjunció: ou, ou bien, soit...; de même, ainsi; ni. Ni l'or ni la grandeur nous rendent heureux.
- 5.7. Ús particular de certes conjuncions:
– Aussi bien: qu'il périsse! aussi ben il ne vit plus pour nous. – Et: j'aime mieux Bergerac et sa burlesque audace. – Ni: je ne veux, ni je puis obéir. – Que: un homme tel que vous; descends que je t'embrasse.
- 5.8. Expressions particulars: – Informer que, avertir que... etc. – Abuser de ce que, es défier de ce que, gémir de ce que, es venger de ce que... etc. – Préférer (suivi d'infinitif)... – Es rendre compte que... – Tâcher que... – Veiller que... – A moins que... – Crainte que... – De façon à ce que ... – De telle sorte que..., en sorte que.. – Malgré que... – Parell contre... – Pendant que, tandis que, cependant que... – Pour autant (que)... – D'autant plus, d'autant moins, d'autant mieux – Quoique, quoi que. Encore que – Si... – Soit. Soit que. Soit ... ou. Soit que... ou que

6. COMPETÈNCIA FONETICOFONOLÒGICA

Revisió general i sistemàtica de les principals dificultats de la fonètica i la pronunciació de la llengua francesa.

– Els fonemes francesos.

6.1 Les vocals.

6.1.1. 12 vocals orals orals :

6.1.1.1. 4 vocals anteriors – [i] lit, stylo, île, mais, meeting – [i] télé, Parler, nez, pied, messieurs, poignée, volontiers – [ɛ] règle, chienne, merci, jouet, mais, maître, payer, treize, être, Noël, volley – [a] sac, à, femme

6.1.1.2. 4 vocals centrals. – [y] lune, sûr, eu (avoir en prétérít perfecte) – [ə] je – [ø] feu, noeud, jeûne – [œ] fleur, coeur, club

6.1.1.3. vocals posteriors – [u] poule, où, goûter, football, août – [o] vélo, landau, bateau, drôle – [ɔ] pomme, album, alcool, capharnaüm – [ɑ] pâte

6.1.2. 4 vocals nasals: – [œ̃] un parfum – [ɛ̃] lapin, chien, pain, peinture, daim, imparfait, syndicat, sympa – [ɑ̃] gant, dent, jambe, empereur, paon, Caen – [ɔ̃] ballon, ombre, punch

6.2. 3 semivocals: – [J] pied, crayon, sole il, paille, hyène, païen – [ɥ] huit, sueur, suau, ennuyeux – [w] doigt, ouate, wallon, équateur, moelle, poêle, croît, asseoir (+ nasale : loin)

6.3 18 consonants: - 10 oclusivas

6.3.1. Bilabials – [p] pile, appartement – [b] bol, abbaye – [m] mur, flamme

6.3.2. Dentals – [t] table, datte – [d] done, addition – [n] noeud, anniversaire – [ɲ] ligne, manière

- 6.3.3. Vetlars – [k] cadeau, qualité, képi, accord, orchestre, tiquet, coq – [g] gâteau, bague, aggraver, second, ghetto – [ŋ] parking 6 fricatives
- 6.3.4. Labiodentals – [f] flûte, phare, affaire – [v] valise, wagon – [s] soleil, poisson, citron, garçon, démocratie, science, asthme, six
- 6.3.5. Dentals – [z] maison, zoo, deuxième, blizzard – [ʃ] xat,short, schéma, fasciste
- 6.3.6. Palatals – [ʒ] jupe, girafe 2 vibrants
- 6.3.7. Vibrants: – [l] lampe, doble ela – [R] roue, beurre
- 6.4. Pronunciació particular: - Paraules irregulars - Paraules estrangeres – Noms propis – Paraules adaptades, préstecs

7. FONOLOGIA

7.1. Fenòmens fonològics:

7.1.1. La distribució complementària.

7.1.2. Els trets distintius:

- a) la vibració (vibrant versus no vibrant)
 - b) la nasalidad (oral versus nasal)
 - c) la anterioritat (anterior versus posterior)
 - d) l'arredoniment (arredonit versus no arredonit)
 - e) els diferents llocs d'articulació
- 7.2 El rendiment de les oposicions. Els parells mínims.

7.3 Reaccions fonològiques en la cadena

- a) L'elisió
- b) L'encadenament
- c) L'enllaç

7.4. L'accent

- a) L'accent final
- b) L'accent d'insistència
- c) L'entonació

8. ORTOGRAFIA

– Revisió general i sistemàtica de les principals dificultats de l'ortografia de la llengua francesa.

- 1. Vocals finals: acàcia, voici, clou...
- 2. Vocal + i muda en final i i muda en els noms en –ment: baie, argutie, licenciement...
- 3. La /e/ oberta [ɛ] i la seua nasalització: raide, seize, train, coin...
- 4. Com escriure [ã]: an o en: épouvante, danse, absence, envie...
- 5. Les /s/ i /x/ en final: repas, souris, voix...
- 6. Les lletres /t/ i /d/ en final: syndicat, toit, défunt, bond...
- 7. La /r/ final sonora: avatar, vair, supérieur, trésor...
- 8. Final en –re: guitare, sulfure, victoire...

9. /r/ pronunciada + consonant muda et redoblament de /r/: art, brouillard, fourré, arrosoir...
10. f, ff o ph; d o dd ; g o gg: office, rafle, emphase; adoption, reddition; agrégat, agglutiné...
11. Com escriure elso [k]: chaos, quai, tiquet, écho, anorac, chic...
12. // o ll: légal, bulle, fiole, ail, abeille, balai, accueil...
13. m o mm, n o nn: idiome, immense, somme, zone, inné...
14. t o tt: suspect, trust, natte, strate, sottise...
15. p o pp b o bb: trop, frappe, myope, appareil, épée...
16. Els paranys en l'escriptura: a) Accent circumflex sí o no?: égout, zone, due... b) Redoblar o no redoblar la consonant?: nominal, sonore, potier.../sifflement, ballade, trappeur...
17. Les formes del femení dels adjectius: aiguë, franque, gentille, fausse, carde...
18. Les formes del plural: exprès, univers, lynx, gaz, vitraux, festivals, pneus, ébats, mœurs...
19. Les sibilants sonores(s,z) i sordes(s, ss,sc, c, ç): alizé, zoo, visage, pouce, océan, boisson, audace, notice, onze, promesse, russe...
20. La concordança de les finals [sjõ], [sjø]: -sion, -ssion, -tion, -xion: -cieux, -tieux: tension, percussion, prévention, solution, flexion, option, captieux, cieux, ...
21. L'accent agut: velouté, pygmée, bouchée, témérité, élève, intérêt, éclat, ennemi, examen, sécheresse.
22. L'accent greu: voilà, cèdre, plèbe, tiède, crème, cèpe, dièse, grève, aloès...
23. L'accent circumflex: câpre, tâche, bête, gîte, maître, surcroît, voûte, dûment, icône, tôle...
24. La h interior o final: menhir, cohorte, véhicule...: el contacte de vocals: cruel, poésie, truand...; « le tréma »: aïeul, païen, laïcité...
25. Els contactes amb les/y/: oxyde, tympan, tricycle, bruyant, soyeux, rayon, scintillant, maquillage, caille...
26. Els redoblaments múltiples de consonants i els originals irreductibles: uniment, amarre, tyrolienne, maisonnette, passionnelle, paresseusement...
27. Els homònims: aller/hâler, tacher/tâcher, teinter/tinter, serre/ sert, père/paire/perd, sot/sceau/saut, voie/voit/voix...
28. Ocupació del guió: vis-à-vis, sur-le-champ...
29. Ocupació de les majúscules: Jupiter, la Noël, Sa Majesté, le Sénat...

Tots estos continguts es començaran a treballar en 1C1 i es profunditzaran en 2C1.

Pel que fa a la seqüenciació d'estos continguts durant el curs escolar, tant en el 1C1 com en el 2C1, el professor que impartisca estos nivells aplicarà la

distribució temporal que considere més oportuna, tenint en compte el manual i materials complementaris emprats a l'aula.

LA MEDIACIÓ

NIVELL B1

Objectius. Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica. Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlin a poc a poc i clarament, i pugui demanar confirmació. Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es pugui preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti i que els participants parlin a poc a poc, articulin amb claredat i facin pauses freqüents per facilitar la interpretació. Mitjançar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació. Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts. Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xerrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli d'una manera senzilla i s'articuli amb claredat en una varietat estàndard de la llengua. Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original. Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguin escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

Competència i continguts interculturals. Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta, posada en relació; respecte.

Criteris d'avaluació. Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recorri a l'estereotip. Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant. Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faci de manera fluida. Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer. Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per tenir-la disponible. Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors. Fa preguntes simples però rellevants per obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

NIVELL B2

Objectius. Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils. Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional). Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits

personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites

culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls. Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti. Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seves opinions respecte a això amb claredat i amabilitat i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació. Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, una conversa o un debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes de l'interès propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional. Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit. Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, les opinions i els arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional. Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre. Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

Competència i continguts interculturals. Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta, avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

Criteris d'avaluació. Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les

cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació. Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, amplificació o condensació de la informació). Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia. Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que sigui necessari. Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors. Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió. Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants. És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

NIVELL C1

Objectius. Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e. assajos o conferències). Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis. Mitjançar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (p. e. en reunions, seminaris, taules rodones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls

necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits. Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguen estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estigui familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs. Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional). Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi. Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interès propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

Competència i continguts interculturals. Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

Criteris d'avaluació. Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtils i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seva competència intercultural juntament amb les convencions de les seves pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extreure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia. Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les

postures originals. Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font. Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e. en un text acadèmic). Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris. Gestiona amb flexibilitat la

interacció entre les parts per procurar que flueixi la comunicació, indicant la seva comprensió i l'interès; elaborant, o demanant a les parts que elaborin, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

Cal esmentar que la seqüenciació i temporització dels continguts, objectius i activitats de cada nivell és, en un principi orientativa, perquè les necessitats i el ritme d'aprenentatge poden modificar la planificació inicial, serà sempre el grau d'assoliment dels coneixements impartits el que decidirà si cal reforçar o ampliar algun aspecte o bé passar a l'estudi de nous continguts.

Nivell 1A2

El manual emprat per a aquest nivell és ***Inspire 1*, Ed. HACHETTE**. Consta de 8 unitats. Durant el primer quadrimestre, d'octubre a gener, s'estudiaran els continguts de les unitats 0 a 4. Les unitats 5 a 8 seran vistes entre febrer i maig.

Nivell 2A2

El manual emprat per a aquest nivell és ***Inspire 2*, Ed. HACHETTE**. Consta de 8 unitats. Durant el primer quadrimestre, d'octubre a gener, s'estudiaran els continguts de les unitats 0 a 4. Les unitats 5 a 8 seran vistes entre febrer i maig.

Nivell 1B1

El manual emprat per a aquest nivell és ***Édito B1 (3ème édition)*, Ed. DIDIER FLE**. Consta de 12 unitats, però en aquest nivell sols s'estudien les 6 primeres unitats (les 6 restants seran vistes en el curs següent). Durant el primer quadrimestre, d'octubre a gener, s'estudiaran els continguts de les unitats 1 a 3. Les unitats 4 a 6 seran vistes entre febrer i maig.

Nivell 2B1

El manual emprat per a aquest nivell és ***Édito B1 (3ème édition)*** Ed. **DIDIER FLE**. En aquest nivell s'acabaran de veure les 6 unitats que queden. La temporització serà la següent: les unitats 7 a 9 en el primer quadrimestre, d'octubre a gener. Entre febrer i maig s'acabarà de completar l'estudi de les unitats 10 a 12.

Nivell 1B2

El manual emprat per a aquest nivell és ***Édito B2 (4ème édition)***, Ed. **DIDIER FLE**. Consta de 12 unitats, però en aquest nivell sols s'estudien les 6 primeres unitats (les 6 restants seran vistes en el curs següent). Durant el primer quadrimestre, d'octubre a gener, s'estudiaran els continguts de les unitats 1 a 3. Les unitats 4 a 6 seran vistes entre febrer i maig.

Nivell 2B2

El manual emprat per a aquest nivell és ***Édito B2 (4ème édition)***, Ed. **DIDIER FLE**. Com s'ha comentat en l'apartat anterior, en aquest nivell s'acabaran de veure les 6 unitats que queden. La temporització serà la següent: les unitats 7 a 9 en el primer quadrimestre, d'octubre a gener. Entre febrer i maig s'acabarà de completar l'estudi de les unitats 10 a 12.

Nivell 1C1

El manual emprat per a aquest nivell és ***Édito C1 (2ème édition)***, Ed. **DIDIER FLE**. Consta de 12 unitats, però en aquest nivell sols s'estudien les 6 primeres unitats (les 6 restants seran vistes en el curs següent). Durant el primer quadrimestre, d'octubre a gener, s'estudiaran els continguts de les unitats 1 a 3. Les unitats 4 a 6 seran vistes entre febrer i maig.

Nivell 2C1

El manual emprat per a aquest nivell és ***Édito C1 (2ème édition)***, Ed. **DIDIER FLE**. Com s'ha comentat en l'apartat anterior, en aquest nivell s'acabaran de veure les 6 unitats que queden. La temporització serà la següent: les unitats 7 a 9 en el primer quadrimestre, d'octubre a gener. Entre febrer i maig s'acabarà de completar l'estudi de les unitats 10 a 12.

Continguts dels cursos complementaris per a la pràctica de l'Expressió Oral

NIVELL A2

El curs complementari d'expressió i comprensió oral de francès de nivell A2 està pensat per ajudar l'alumnat a guanyar seguretat en l'ús oral de la llengua. L'èmfasi recau en la pràctica comunicativa en situacions quotidianes, en la comprensió de missatges senzills i en la millora de la pronunciació i la fluïdesa.

Les sessions són dinàmiques i participatives: inclouen activitats de conversa, jocs de rol, comprensió de diàlegs, pràctica de la fonètica i exercicis d'interacció en grup o parelles. L'objectiu principal és oferir un espai pràctic on l'alumnat pugui expressar-se amb més confiança i comprendre millor els parlants nadius en contextos reals.

Avaluació del curs

L'avaluació és contínua i es basa en la assistència i en la participació activa de l'alumnat en les activitats proposades. Es valorarà especialment la implicació en les tasques orals, l'esforç per comunicar-se i la progressiva millora en la pronunciació i la comprensió.

NIVELL B1

El desenvolupament de les destreses orals en B1 té com a finalitat reforçar les habilitats comunicatives orals, tant de comprensió com de producció, mitjançant els recursos que podem trobar a la xarxa i el material aportat pel professorat, així com a través de la realització d'activitats pràctiques.

La metodologia general és activa, participativa i flexible, adaptant-se a les característiques del grup i als moments en què es desenvolupen les diferents activitats formatives. La metodologia d'aprenentatge promou activitats de producció d'emissions orals i d'escolta de documents sonors contextualitzats, amb l'objectiu de captar el compromís i la motivació de l'alumnat amb l'ús i el contacte real amb la llengua.

La producció de continguts orals per part de l'alumnat retroalimentarà la generació de noves emissions i facilitarà la interacció de l'alumnat amb la llengua, de manera que s'afavorirà un aprenentatge actiu, dinàmic i motivador. S'integraran diferents mitjans de comunicació oral a la classe de formació complementària de destreses orals per tal d'oferir a l'alumnat contextos socials autèntics i promoure la comunicació real entre individus.

Es tractaran el coneixements lingüístics de la llengua francesa a través de diferents activitats i jocs:

- Producció oral i interacció: funcions comunicatives en llengua francesa mitjançant diferents activitats (presentacions orals individuals i/o en grup).
- Pràctica i consolidació de la pronunciació dels grups consonàntics i vocàlics de la llengua francesa (lectures adaptades).
- Continguts lèxics en francès.
- Continguts gramaticals de la llengua francesa a través d'activitats i tasques.
- Comprensions orals en francès (cançons, podcasts, vídeos, curtmetratges).
- Cultura i civilitzacions franceses (coneixement de la societat francòfona).
- Aprofundiment en el coneixement de la llengua francesa.

Avaluació del curs

L'avaluació serà contínua, mitjançant l'assistència presencial i la participació activa a les classes, per la qual cosa serà necessària una assistència mínima del 75% per a l'obtenció de la qualificació d'«apte». No es realitzarà una avaluació final, sinó una valoració o *feedback* en cada tasca de producció o interacció oral a les classes. La qualificació s'expressarà en termes d'«apte» o «no apte».

NIVELL B2

Descripció del curs

El curs complementari d'expressió i comprensió oral de francès de nivell B2 està pensat per consolidar i aprofundir les competències comunicatives de l'alumnat. L'èmfasi recau en la fluïdesa, la precisió lèxica i gramatical, així com en la capacitat per argumentar, expressar opinions i reaccionar de manera espontània en diverses situacions de la vida quotidiana, professional o acadèmica.

Les sessions són dinàmiques i participatives, amb activitats variades com debats, jocs de rol, exposicions orals, comprensió de documents audiovisuals i simulacions de situacions reals. També es treballa la pronunciació, la prosòdia i les estratègies discursives per millorar la naturalitat en la comunicació.

Avaluació del curs

L'avaluació és contínua i es basa en la participació activa, la regularitat en l'assistència i la implicació en les activitats orals proposades. Es valorarà especialment la capacitat d'argumentació, la riquesa del vocabulari, la coherència del discurs i la millora progressiva en la comprensió i expressió orals.

L'objectiu final és que l'alumnat sigui capaç de comunicar-se amb seguretat i espontaneïtat, demostrant una autonomia lingüística pròpia del nivell B2 del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MECR).

NIVELL C1

Descripció del curs

El curs complementari d'expressió oral de nivell C1 està adreçat a l'alumnat que desitja perfeccionar la seua competència oral i aconseguir una comunicació fluida, precisa i natural en contextos formals i informals. Es treballaran les estratègies d'interacció i producció oral pròpies del nivell avançat, amb especial atenció a la coherència discursiva, la riquesa lèxica i la correcció gramatical.

Les sessions es basaran en activitats comunicatives variades: debats, presentacions orals, jocs de rol, comentaris de textos audiovisuals, exposicions espontànies i simulacions d'exàmens orals. També es farà èmfasi en la pronunciació, la entonació i els recursos expressius propis de la llengua per millorar la naturalitat i l'eficàcia comunicativa.

L'objectiu principal és oferir un espai d'aprenentatge pràctic on l'alumnat puga expressar idees complexes amb claredat, defensar opinions argumentades i adaptar el seu discurs a diferents registres i situacions comunicatives.

Avaluació del curs

L'avaluació serà contínua i es fonamentarà en l'assistència, la participació activa i la implicació de l'alumnat en les activitats proposades. Es valoraran especialment:

- La fluïdesa i la coherència en les intervencions orals.
- L'amplitud i la precisió lèxica.
- L'adequació al registre i a la situació comunicativa.
- L'evolució en la correcció gramatical i la pronunciació.
- L'actitud col·laborativa i l'esforç per millorar.

4. Orientacions didàctiques

a) Metodologia general i específica de l'idioma

L'ensenyament i l'aprenentatge de llengües en les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana es basen en els fonaments metodològics següents:

- **Enfocament orientat a l'acció:** en l'àmbit de l'aula, hi ha diverses implicacions derivades de la implementació de l'enfocament orientat a l'acció. Considerar l'alumnat com a agents socials significa implicar-los en el procés d'aprenentatge mitjançant els descriptors com a mitjà de comunicació. També

comporta el reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i de l'ús de la llengua, així com de la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge. La consideració de l'alumnat com a usuaris de la llengua implica un ús extensiu de la L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).

A més, la concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals implica permetre'ls utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari i animar-los a descobrir similituds i equivalències, així com diferències entre llengües i cultures. En essència, l'enfocament orientat a l'acció implica tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua per si mateixa. Si el focus principal de la tasca no és la llengua, aleshores cal que hi haja un altre producte o resultat (com ara planificar una eixida, fer un cartell, crear un blog, dissenyar un festival, entre altres). Els descriptors serveixen per a ajudar a dissenyar aquestes tasques i també per a observar i, si es desitja, (auto)avaluar l'ús de la llengua per part de l'alumnat durant la tasca.

Tant el caràcter descriptiu del MECR com l'enfocament orientat a l'acció posen en pràctica la construcció conjunta del significat (mitjançant la interacció) al centre del procés d'ensenyament i aprenentatge, cosa que té implicacions per a l'aula. De vegades, aquesta interacció es produeix entre professorat i alumnat, però sovint té un caràcter de col·laboració entre els mateixos estudiants. Cal buscar un equilibri clar entre aquestes dues perspectives, de manera que al final del procés prevalga aquesta interacció col·laborativa entre alumnes en grups reduïts o amb tota la classe. En la realitat de les societats actuals, cada vegada més diverses, la construcció del significat té lloc entre llengües, mitjançant l'ús dels repertoris plurilingües i pluriculturals dels usuaris.

Autonomia d'aprenentatge i aprenentatge estratègic:

l'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat d'assumir la responsabilitat del propi aprenentatge. D'aquesta manera, l'alumne autònom desenvolupa l'habilitat de fixar-se els seus objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica una reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, cosa que es tradueix en un aprenentatge significatiu, ja que l'alumne passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Així doncs, l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües en les escoles oficials d'idiomes han de preveure el desenvolupament de les destreses d'estudi de l'alumnat, així com l'acceptació de la responsabilitat del propi aprenentatge:

- simplement com a producte de l'aprenentatge i de l'ensenyament de la llengua, sense cap planificació ni organització especials;

- transferint gradualment la responsabilitat de l'aprenentatge del professorat a l'alumnat i animant-lo a reflexionar sobre el seu aprenentatge i a compartir aquesta experiència amb altres alumnes;
- despertant de manera sistemàtica la consciència de l'alumne respecte als processos d'aprenentatge o d'ensenyament en què participa;
- animant l'alumnat a participar en l'experimentació de diverses opcions metodològiques;
- aconseguint que els alumnes reconeguen el seu estil cognitiu i que desenvolupen, en conseqüència, estratègies d'aprenentatge pròpies.

Aprenentatge mitjançant les noves tecnologies: les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) aplicades a l'ensenyament d'idiomes tenen com a objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminades a l'aprenentatge al llarg de la vida. La seua implementació didàctica no ha de ser aleatòria, sinó raonada, d'acord amb el context concret d'aprenentatge, i s'ha de dur a terme tant a l'aula com fora d'ella, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica, de manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es farà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i d'aprenentatge col·laboratiu que ofereixen les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. D'aquesta manera, es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

Avaluació integral: l'avaluació de l'alumnat ha de ser vàlida, fiable i viable. Cal equilibrar l'avaluació del rendiment (centrada en el centre educatiu i en l'aprenentatge) i l'avaluació del domini lingüístic (centrada en el món real i en el resultat), tenint en compte tant l'actuació comunicativa com els coneixements lingüístics. Així mateix, els resultats de l'aprenentatge s'han de calibrar en relació amb nivells i criteris definits (referència a un criteri), i les

qualificacions i avaluacions s'assignaran segons el nivell corresponent (referència a la norma). Per tant, serà necessari desenvolupar un enfocament integrat de l'avaluació formativa en relació amb nivells interconnectats i les definicions dels criteris. A més, caldrà implicar l'alumnat en l'autoavaluació referida als descriptors definits de tasques i en aspectes de domini en diversos nivells, així com en l'aplicació d'aquests descriptors en —per exemple— l'avaluació massiva.

Metodologia específica de l'idioma

El Departament de Francés, en particular, privilegia un enfocament orientat a la comunicació i a l'acció, dins dels diversos enfocaments metodològics que s'han vingut a anomenar “enfocament comunicatiu”, “enfocament per tasques” i, més recentment, “enfocament orientat a l'acció”.

Es podria dir que aquests diversos enfocaments conviuen en la nostra pràctica docent.

Des de l'enfocament comunicatiu i “per tasques”, l'ensenyament de l'idioma s'orienta cap a l'ús de la llengua, de manera que aquesta s'ensenyi dins d'un context i a partir de tasques i activitats que procuren imitar amb fidelitat la realitat de fora de l'aula. Es privilegien, per tant, les activitats que possibiliten l'ús autèntic i significatiu de la llengua per part de l'alumnat.

Aquestes tasques comprenen la comprensió i l'expressió de textos tant orals com escrits. Aquestes destreses es treballen des del principi i s'aborden de manera integrada al llarg de tot el procés d'ensenyament-aprenentatge.

Altres característiques d'aquest enfocament serien les següents:

- L'instrument de comunicació a l'aula és la pròpia llengua objecte d'aprenentatge.
- Sempre que siga possible, es proposen materials autèntics.
- La gramàtica s'introdueix en funció de les necessitats de la llengua com a instrument de comunicació.
- Es prioritza la fluïdesa sobre la correcció gramatical sempre que la comunicació no es veja interrompuda.
- L'error es converteix en un element important en el procés d'aprenentatge, a partir del qual és possible la millora, la progressió en l'adquisició de la llengua i la reflexió lingüística per part de l'alumne.
- Es dona molta importància al context sociocultural.

- Es fomenta l'adquisició d'estratègies i habilitats que afavorisquen l'autonomia de l'alumne.
- La presentació dels continguts és "cíclica" i en espiral, és a dir, que els...

b) Activitats i estratègies d'ensenyança i aprenentatge

Existeixen diverses classificacions en didàctica de les llengües sobre les estratègies d'aprenentatge. Una de les més rigoroses és la dels autors O'Malley i Chamot (*Estrategias de aprendizaje en la adquisición de una segunda lengua extranjera*, 1990).

D'acord amb el que postulen aquests autors, en l'àmbit que ens ocupa es donarà una importància especial, a l'aula, a les estratègies d'aprenentatge anomenades socioafectives, principalment:

- **la cooperació i la col·laboració entre l'alumnat**, treballant per parelles o en xicotets grups. La realització de tasques en grup afavoreix l'aprenentatge en la mesura que es genera suport entre iguals, participació i escolta actives, així com un clima de respecte i ajuda mútua.
- **la dimensió afectiva**, en la qual s'ajuda l'alumne perquè se senta motivat i amb confiança, sense por a l'error, amb disposició a intervindre, a prendre la paraula, a fer-se escoltar... Es tracta, així mateix, d'afavorir allò que podríem anomenar "*le plaisir d'apprendre*" (el plaer d'aprendre). Les activitats lúdiques poden tindre un ampli espai dins d'aquesta concepció de l'aprenentatge.

D'altra banda, existeixen les anomenades "estratègies cognitives" (citades pels mateixos autors), que serien les tècniques específiques per a resoldre un problema o dur a terme una tasca d'aprenentatge concreta. El professorat facilitaria l'aprenentatge dels seus alumnes, guiant-los en l'ús d'aquestes estratègies d'aprenentatge. La **Resolució de 4 de juliol de 2018** estableix el repertori següent d'estratègies cognitives que ha de desenvolupar l'alumnat per a cadascuna de les diferents destreses:

Comprensió de textos orals

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts

principals, detalls rellevants).

- Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i el context.
- Deducció i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics, en textos i enunciat de longitud molt reduïda sobre temes quotidians o de necessitat immediata.
- Hipòtesis sobre el significat de paraules clau a partir del sentit general del text.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous i del llenguatge no verbal.

Producció i coproducció de textos orals

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i del text (per exemple, presentació o transacció...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar allò que pot sobreentendre's.
- Concebre el missatge amb una certa claredat i distingir sovint la idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, al context i al canal, aplicant en general el

registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

- Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat, etc.).
- Expressar el missatge amb una certa claredat, ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzant allò que realment voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (per exemple, demanar ajuda), assenyalar objectes o utilitzar d'íctics, emprar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o utilitzar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant la petició i l'oferiment d'aclariments i la reparació de la comunicació.

Comprensió de textos escrits

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i el context.
- Deducció i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió

d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (il·lustracions, format, etc.).

- Verificació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Producció i coproducció de textos escrits

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i del text (per exemple, escriure una nota, un correu electrònic, etc.).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar allò que pot sobreentendre's.
- Concebre el missatge amb una certa claredat i distingir, de vegades, la idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, al context i al canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Aprofitar, de vegades, els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat, etc.).
- Localitzar i utilitzar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).

- Expressar el missatge amb una certa claredat, ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzant allò que realment voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant la petició i l'oferiment d'aclariments i la reparació de la comunicació.

5. Avaluació

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

L'avaluació dels ensenyaments d'idiomes té com a objecte determinar el progrés realitzat per l'alumnat, així com la seua competència comunicativa, de manera que permeta adoptar les estratègies adients per aconseguir els objectius acadèmics proposats.

L'alumnat serà avaluat prenent com a referència els objectius, les competències i els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2 i avançat C1 en els currículums corresponents.

L'avaluació de l'alumnat tindrà en compte el progrés de cada estudiant en cadascuna de les activitats de llengua definides en el currículum corresponent de cada nivell.

b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.

Avaluació en els cursos curriculars no conduents a prova de certificació

Els cursos de 1A2, 1B1, 1B2 i 1C1 s'avaluaran mitjançant avaluació contínua, que consisteix a valorar el procés d'aprenentatge en el seu conjunt.

Al llarg de tot el curs es realitzaran controls que implicaran la recollida sistemàtica d'almenys dues qualificacions en cadascuna de les activitats de llengua, distribuïdes al llarg del curs, i el professorat informarà l'alumnat del seu progrés. Independentment d'aquests períodes d'avaluació, el professorat podrà recollir notes de qualsevol activitat o tasca realitzada a classe o a casa sense avís previ (proves, comprensions orals i escrites, redaccions, produccions orals, llibres de lectura, presentacions orals, exercicis, etc.).

Per obtenir la qualificació final d'APTE mitjançant avaluació contínua i quedar exempt de l'avaluació final, l'alumnat haurà d'aprovar totes les activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50 % en cadascuna d'elles i obtindre un percentatge global mínim del 60 %, sempre que la seua progressió haja sigut positiva.

L'alumnat que no siga considerat apte en alguna o en totes les activitats de llengua, així com aquell que haja perdut l'escolaritat, podrà realitzar una avaluació extraordinària, comuna per a tots els grups del mateix nivell, elaborada pel coordinador o la coordinadora didàctica del departament de francès, en la qual s'avaluarà el grau d'assoliment dels objectius del curs.

La convocatòria extraordinària es durà a terme del 22 al 30 de juny de 2026.

Avaluació del curs curricular conduent a la certificació del nivell 2A2

L'alumnat de 2A2 s'avaluarà mitjançant avaluació contínua.

Al llarg de tot el curs es realitzaran controls que implicaran la recollida sistemàtica d'almenys dues qualificacions en cadascuna de les activitats de llengua, distribuïdes al llarg del curs, i el professorat informarà l'alumnat de la seua progressió. Independentment d'aquests períodes d'avaluació, el professorat podrà recollir notes de qualsevol activitat o tasca realitzada a

classe o a casa sense avís previ (proves, comprensions orals i escrites, redaccions, produccions orals, llibres de lectura, presentacions orals, exercicis, etc.).

Per a obtindre la qualificació final d'APTE mitjançant avaluació contínua i quedar exempt de l'avaluació final, l'alumnat haurà d'aprovar totes les activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50 % en cadascuna d'elles i obtindre un percentatge global mínim del 65 %, sempre que la seua progressió haja sigut positiva.

La convocatòria ordinària es durà a terme del 18 al 26 de maig de 2026.

L'alumnat NO APTE en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %. Les proves corresponents a l'avaluació extraordinària es realitzaran del 22 al 30 de juny de 2026.

Les parts orals d'aquestes proves ordinàries i extraordinàries podran ser gravades.

La superació del nivell 2A2 donarà dret a l'obtenció del certificat de nivell bàsic A2.

Avaluació en els cursos curriculars conduents a les PUC dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2 i Avançat C1.

Aquestes proves corresponen a l'alumnat que estiga cursant el segon curs dels nivells B1, B2 i C1.

Al llarg de tot el curs es realitzaran controls que implicaran la recollida sistemàtica d'almenys dues qualificacions en cadascuna de les activitats de llengua, distribuïdes al llarg del curs, i el professorat informarà l'alumnat del seu progrés. Independentment d'aquests períodes d'avaluació, el professorat podrà recollir notes de qualsevol activitat o tasca realitzada a classe o a casa sense avís previ (tests, comprensions orals i escrites, redaccions, produccions orals, llibres de lectura, presentacions orals, exercicis, etc.).

Per a obtindre la qualificació final d'APTE mitjançant avaluació contínua, l'alumnat haurà d'aprovar totes les activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50 % en cadascuna d'elles i obtindre un percentatge global mínim del 60 %, sempre que la seua progressió haja sigut positiva.

La superació de l'avaluació contínua permetrà a l'alumnat promocionar al primer curs de B2 o C1, sense l'obtenció del certificat del nivell, que només s'obtindrà mitjançant la superació de la prova de certificació.

En les PUC, l'alumnat disposarà de dues convocatòries: una ordinària, al mes de juny, i una extraordinària, al mes de setembre. Les notes de les activitats de llengua aprovades en juny es conservaran fins a la següent convocatòria de setembre, de manera que l'alumnat només haurà de presentar-se a les parts no superades.

D'acord amb el **Reial decret 1/2019, d'11 de gener**, la prova de certificació serà de competència general i constarà de cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

Per a obtindre la qualificació d'APTE, l'alumnat haurà de superar les cinc activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50 % en cadascuna i haver obtingut un percentatge global mínim del 65 %. La nota final de la prova serà la mitjana aritmètica de les puntuacions aconseguides.

L'alumnat que haja obtingut la qualificació de NO APTE en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària a les activitats

de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %, i no podrà tornar-se a presentar a les parts en què haja obtingut una nota igual o superior al 65 %.

Si l'alumnat no es presenta en la convocatòria extraordinària a alguna activitat que no tinguera superada (nota igual o superior al 50 % i inferior al 65 %), es conservarà la nota obtinguda en la convocatòria ordinària per a calcular la nota global. L'alumnat oficial podrà matricular-se en la Prova de Certificació de qualsevol nivell, tant superior com inferior al cursat, en modalitat lliure, sense perdre la seua condició d'alumnat oficial en el curs en què està matriculat.

Ús de rúbriques

En els cursos curriculars i en les proves de certificació, els criteris de qualificació s'estableixen per garantir una avaluació coherent, justa i alineada amb els objectius d'aprenentatge. Per a això, les rúbriques s'utilitzen com un instrument clau, especialment en l'avaluació de les activitats de llengua productives (com l'expressió oral i escrita).

Aquests són alguns aspectes importants del seu ús:

1. Claredat en els criteris:

Les rúbriques permeten desglossar els aspectes específics que s'avaluaran, com la precisió gramatical, el vocabulari, la coherència i la fluïdesa, entre altres. Així, l'alumnat sap exactament en quins aspectes es centrarà l'avaluació.

2. Transparència i objectivitat:

En disposar de rúbriques, el professorat pot avaluar de manera més objectiva i consistent, reduint la subjectivitat en les activitats productives, on les interpretacions poden variar.

3. Retroalimentació constructiva:

La rúbrica proporciona una base clara per a la retroalimentació, permetent a l'alumnat entendre les seues fortaleces i les àrees de millora en aspectes específics de la llengua.

4. Estàndard en proves de certificació:

En aquestes proves, les rúbriques ajuden a assegurar que tots els avaluadors apliquen els mateixos estàndards, contribuint a la validesa i fiabilitat dels resultats.

Aquests criteris i l'ús de rúbriques permeten una qualificació alineada amb les competències necessàries en cada nivell i garanteixen que l'alumnat siga avaluat en funció de habilitats rellevants per al seu progrés lingüístic.

PROMOCIÓ

L'alumnat que haja obtingut la qualificació global de «no apte» en l'última prova de certificació a la qual s'haja presentat i haja obtingut un percentatge mínim del 50 % en cadascuna de les activitats de llengua avaluades, podrà matricular-se en el curs següent al del nivell de la prova de certificació realitzada. Aquesta situació tindrà la consideració de test de classificació i no tindrà efectes per a l'obtenció del certificat del nivell de llengua.

- L'alumnat que haja obtingut la qualificació global de «no apte» en l'última prova de certificació a la qual s'haja presentat i haja obtingut un percentatge mínim del 50 % en almenys tres activitats de llengua avaluades, podrà matricular-se en l'últim o únic curs conduent a la certificació del nivell no superat.

Aquesta situació tindrà la consideració de test de classificació i no tindrà efectes per a l'obtenció del certificat del nivell de llengua.

Autoavaluació de l'alumnat

- La competència d'aprendre a aprendre, encaminada a potenciar en l'alumnat la seua capacitat d'autoaprenentatge, té una importància decisiva en un procés del qual ha de ser responsable. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumnat no només les seues capacitats innates, sinó també estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació, així com actituds positives envers el procés d'ensenyament-aprenentatge. S'haurà d'ajudar l'alumnat a reconèixer la gran importància d'aquest apartat, ja que les tasques i totes les activitats es centren fonamentalment en l'alumnat i en la seua actuació. El paper del professorat serà el de presentador, impulsor i avaluador de l'activitat, valorant l'ús adequat de la llengua. Caldrà tenir en compte que els errors de l'alumnat són inevitables, i s'han d'acceptar com a producte de la interllengua de transició i, per tant, no s'han de tenir en compte, excepte quan siguen sistemàtics i interferisquen en la comunicació. Això no exclou un anàlisi d'aquests errors amb l'objectiu que l'alumnat reflexione sobre la seua actuació i la millore.

Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

Es practicaràn tres tipus d'avaluació:

Avaluació de diagnòstic:

L'avaluació de diagnòstic té com a objectiu identificar les capacitats i el nivell de competència de l'alumnat al començament del curs, la qual cosa permetrà

al professorat obtenir informació rellevant sobre l'alumnat i desenvolupar mesures pedagògiques adequades que faciliten el seu progrés; al mateix temps, servirà perquè l'alumnat prenga consciència del seu nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge. Aquesta avaluació té caràcter orientador, no comportarà qualificacions, i dels seus resultats se'n donarà compte a l'alumnat i, si escau, als seus representants legals.

Avaluació contínua o de progrés:

L'avaluació contínua o de progrés té per objectiu comprovar el grau d'assoliment dels objectius al llarg del curs acadèmic. Suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació sobre l'evolució de l'alumnat al llarg del curs, amb la finalitat de millorar el procés d'ensenyament i aprenentatge i prendre les decisions oportunes en relació amb la promoció de l'alumnat als diferents nivells i cursos. Aquesta avaluació té un caràcter formatiu.

Avaluació final o de rendiment:

L'avaluació final o de rendiment té per objectiu comprovar el grau d'assoliment

dels objectius aconseguits per l'alumnat al final del període lectiu de cada curs i nivell. Aquesta avaluació serà global i avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

Per a l'alumnat oficial, es recolliran com a mínim dues notes de cadascuna de les activitats de llengua al llarg del curs. Per a obtenir la qualificació d'APTE serà imprescindible obtenir una nota mínima del 50 % en cadascuna d'elles i aconseguir un percentatge global igual o superior al 60 %, sempre que la progressió de l'alumnat siga positiva i demostrable amb ajuda dels instruments d'avaluació que el professorat haja utilitzat durant el curs.

En aquest sentit, tots els instruments utilitzats per a l'avaluació tindran com a referència els continguts de la programació, i la qualificació obtinguda serà el resultat de l'aplicació dels criteris d'avaluació inclosos en la programació del curs. Els instruments utilitzats per a l'avaluació podran ser, a més dels exàmens pròpiament dits, la recollida de notes de treballs realitzats a classe o a casa, com per exemple: produccions escrites, produccions orals (monòlegs i interaccions), controls de lectura (escrits o orals), proves de gramàtica i/o lèxiques vinculades a la pràctica de les diverses competències, exercicis diversos, comprensions orals i escrites grau de correcció exigida pel nivell en què estiga l'alumnat.

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

La LOE estableix, en el seu article 1, que un dels principis que inspira el sistema educatiu espanyol és el desenvolupament de la igualtat de drets i oportunitats i el foment de la igualtat real i efectiva entre homes i dones. De la mateixa manera, l'atenció a la diversitat és també un dels fonaments bàsics del nostre sistema educatiu i en les EEOOI hem d'impulsar qualsevol mena de mesures educatives que puguin aconseguir l'èxit educatiu de tot el nostre alumnat. El Departament de Francès està sempre atent a les necessitats específiques que pugua requerir l'alumnat. Els alumnes amb dificultat de mobilitat no tindran cap problema per accedir a les aules. Els alumnes amb dificultats de visió o audició es col·locaran en pupitres més a prop del professor/a i se'ls facilitarà material adequat com fotocòpies ampliades, auriculars, etc. També es podran adaptar la duració de les proves i les condicions de realització d'aquestes, depenent del tipus de necessitat. Per a qualsevol altre tipus de necessitat, el Departament de Francès estudiarà cada

cas en concret, fins a adaptacions curriculars que afecten la metodologia didàctica, les activitats i la temporització dels objectius.

7. Foment de la lectura

En l'aprenentatge d'una llengua estrangera la lectura juga un paper fonamental. És per això que, des del primer curs, s'anima l'alumne no solament a llegir els llibres que es comentaran a classe o dels quals es faran controls de lectura (segons el criteri de cada professor/a), sinó també d'altres del mateix grau de dificultat. La lectura ha de ser una font de plaer que ajude a descobrir la llengua d'estudi, fixant estructures gramaticals i ampliant el lèxic de l'aprenent. Durant el curs, tots els alumnes oficials han de llegir mínim dos llibres, un per quadrimestre. Les professores del departament s'encarreguen de triar les lectures i de treballar els textos de la manera més adient. Aquestes lectures es treballaran a l'aula de diferents formes; en els nivells més inicials farem un control de lectura de comprensió escrita i de vocabulari, i en la resta, aprofitarem la lectura per animar un club de lectura a l'aula, on cada alumne tindrà un rol assignat que haurà treballat prèviament.

Les lectures del curs 2025-2026 són les següents:

Nivell 1A2:

- *La Parure*, G. de Maupassant, Éd. CLÉ International.
- *C'est chouette la vie !*, Giovanna Tempesta, Éd. CLÉ International.

Nivell 2A2:

L'alumnat tindrà la llibertat de triar mínim dues lectures entre un llistat de llibres proporcionat pel professorat.

Nivell 1B1:

- *Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran*. Eric Emmanuel Schmitt, Éd. Le livre de poche.
- *La Tresse*. Laetitia Colombani, Éd. Le livre de poche.

En la resta de nivells, a saber de 2B1 fins a C1, l'alumnat tindrà la llibertat de triar mínim dues lectures entre un llistat de llibres proporcionat pel professorat.

A continuació, s'inclouen els llibres que es recomana llegir en cada nivell:

Nivell 1A2

Colecció "Lectures en Français Facile A1", Editorial HACHETTE - Enquête capitale+CD AUDIOMP3 (DECOURTIS)

- *La dernière nuit au phare*+CD AUDIOMP3 (PAOLI)
- *Mystère sur le vieux port*+CD AUDIOMP3 (PAOLI)
- *Le coffret mystérieux*+CD AUDIOMP3 (C.ETA. VENTURA)

- *Si c'était vrai*+CD AUDIOMP3 (BATAILLE)

- *New-York 24h chrono*, Nicolas Ancion
- *La nuit Blanche de Zoé*+CD AUDIOMP3
- *Rémy et le mystère de Saint-Péray*+CD AUDIOMP3
- *Le blog de Maïa*+CD AUDIOMP3

Nivell 2A2

Colecció "Lectures en Français Facile A2", Editorial HACHETTE

- *Le sortilège de Merlin*+CD AUDIOMP3 (GUERRIER)
- *La chasse au trésor*+CD AUDIOMP3 (GUERRIER)
- *La ville souterraine*+CD AUDIOMP3 (GUERRIER)
- *La disparition*+CD AUDIOMP3 (GUTLEBEN)
- *Peur sur la ville*+CD AUDIOMP3 (ROY)
- *La citée perdue*+CD AUDIOMP3 (LAMARCHE)
- *Le prisonnier du temps*+CD AUDIOMP3 (ROY)
- *Le trésor de la Marie-Galante*+CD AUDIOMP3 (LEBALLEUR)
- *Mystères dans le show biz*+CD AUDIOMP3 (R. BUTÉGÈGE, S. LONGO) Coll
"Lire ets'entraîner"
- *Le petit Nicolas*(SEMPÉ-GOSCINNY)

Nivell 1B1

MUSSO, Guillaume.- *Seras-tu là?* Paris: Xo Éditions, 2006. ISBN.

978-2-266-24579-1

SAINT-EXUPÉRY, Antoine de.- *Le Petit Prince*. Paris: Éditions Gallimard, 1979.

Folio Junior. ISBN: 2-07-051328-9

SCHMITT, Eric Emmanuel.- *Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran*. Paris.

Éditions Albin Michel, 2001. Le livre de Poche. ISBN: 978-2-253-16663-4

ANCION, Nicolas.- *La cravate de Simenon*, Paris, Éditions Didier, 2012 ISBN:

978-2-278-07248-4

LABRO, Philippe.- *Des cornichons au chocolat*, Éditions Jean-Claude Lattès

ISBN: 978-2-253- 12198-5

Nivell 2B1

FLAUBERT, Gustave.- *Madame Bovary* + CD. Recanati: Editorial ELI, 2011.

Lectures Seniors. Niveau 4 ISBN: 978-88-536-0663-1

ROCHEFORT, Christiane.- *Les petits enfants du siècle*. Paris: Editions

Bernard Grasset, 1961. ISBN. 2-253-00294-1

ROMAINS, Jules.- *Knock*. Paris: Editions Gallimard, 1983. Collections Folio.

ISBN: 2-07-036060-1

SIJIE, Dai.- *Balzac et la Petite Tailleuse chinoise*. Paris: Editions Gallimard,

2000. Collection Folio. ISBN: 978-2-07-041680-6

ZOLA, Émile.- *Au Bonheur des Dames*.- Paris: Éditions Larousse, 2009. Petits

Classiques. ISBN: 978-2-03-584442-2

Nivell 1B2

DEFORGES, Régine.- *La bicyclette bleue*. Paris: Éditions Fayard, 1992. Le livre de Poche. ISBN: 2-253-03383-9

JOFFO, Joseph.- *Un sac de billes*. Paris. Éditions Jean Claude Lattés, 1973. Le livre de Poche. ISBN: 978-2-253-02949-6

LANZMANN, Jaques.- *Le fils de l'Himalaya*. Paris: Éditions Ramsay. 1997. Le livre de Poche. ISBN: 2-253-14530-0

PAGNOL, Marcel.- *La femme du boulanger*. Paris: Éditions de Fallois, 1989. ISBN: 2-87706-061-6

PAGNOL, Marcel.- *Manon des sources*. Paris: Éditions de Fallois, 1988. ISBN: 2-877-06055-1

Nivell 2B2

BEN JELLOUM, Tahar.- *L'enfant de sable*. Paris: Éditions du Seuil, 1985. Points. ISBN: 2- 02-009907-1 R. 2808

BEN JELLOUM, Tahar.- *La nuit sacrée*. Paris: Éditions du Seuil, 1987. Points. ISBN: 2-02- 010795-3 R. 2812

CAMUS, Albert.- *L'étranger*. Paris: Éditions Gallimard, 1942. ISBN: 2-07-036002-4 R. 3831

MAALOUF, Amin.- *Les Identités meurtrières*. Paris: Éditions Grasset, 1998. Le livre de Poche. ISBN: 2-253- 15005- 3 R. 16569

MOLIERE.- *Le Malade imaginaire*. Paris: Éditions Larousse, 1998. Petits Classiques. ISBN: 2-03-871666-8 R. 183

TOURNIER, Michel.- *Vendredi ou la vie sauvage*. Paris: Éditions Gallimard, 2000. Folio Junior. ISBN: 2- 07-051329-7 R. 2513

VIAN, Boris.- *L'écume des jours*. Paris: Éditions Pauvert, 1998. Le livre de Poche. ISBN: 2- 253-14087-2 R. 2508

VOLTAIRE.- *Candide*. Paris: Hachette, 1991. ISBN: 2-01-07875-0 R. 4186

Nivell C1

BARBERY, Muriel.- *L'élégance du hérisson*. Paris. Éditions Gallimard, 2006. Folio. ISBN: 978-2-07-039165-3 R. 13069

BRADBURY, Ray.- *Fahrenheit 451*. Paris: Denoël, 1995. Folio. ISBN: 978-2-07-041573-1R. 13113

GARY, Romain.- *Les cerfs-volants*. Paris: Éditions Gallimard, 1980. Collection Folio. ISBN: 978-2-07-037467-0 R. 13104

PANCOL, Katherine.- *Les yeux jaunes des crocodiles*. Paris: Éditions Albin Michel, 2006. Collection Le livre de Poche. ISBN: 978-2-253-12120-6 R. 13079

PENNAC, Daniel.- *Chagrin d'école*. Paris: Éditions Gallimard, 2007. Collections Folio. ISBN: 978-2-07-039684-9 R. 16760

- Henri Bosco, *L'enfant et la rivière*.
- Romain Gary, *La vie devant soi*.

- Anna Gavalda, *Ensemble c'est tout*.
- Amadou Kourouma, *Allah n'est pas obligé*.
- Pierre Lemaître, *Cadres noirs*.
- Yasmina Khadra, *Les agneaux du seigneur*.
- Daniel Pennac : *Comme un roman* ; *Chagrin d'école* ; *Messieurs les enfants* ; *Au bonheur de lire* ; *Le dictateur et le hamac* ; *Monsieur Malaussène*
- Yasmina Reza, *Adam Hadarberg*.
- Amin Malouf : *Le périple de Baldassare* ; *Origines* ; *Les Échelles du Levant* ; *Le premier siècle après Béatrice*.
- Patrick Modiano : *Les boulevards de ceinture* ; *Remise de peine* ; *Un pedigree* ; *Dora Bruder*.
- Philippe Claudel : *Petite fabrique* ; *Meuse l'oubli* ; *Le Café de l'Excelsior* ; *Parle-moi d'amour* ; *Le bruit des trousseaux*.
- Delphine de Vigan, *Rien ne s'oppose à la nuit*.

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

Les Noves Tecnologies formen ja part de la vida de tots i les hem integrat també en la nostra activitat professional com a ensenyants. Al professor se li obrin, amb les TIC, enormes possibilitats d'actuació a l'aula tenint en compte, a més, que es tracta d'eines capaces de motivar l'alumne amb molt més vigor que les estratègies convencionals. Les eines que ofereix Internet, pel que fa a l'aprenentatge del Francés Llengua Estrangera, són nombroses: diccionaris en línia, recursos didàctics, premsa escrita, recursos àudio/vídeo (documents sonors, ràdio, televisió...) i una llarga llista en la qual tampoc falten els jocs. Recursos didàctics complementaris que el professor empra en funció dels nivells que imparteix.

Tal i com desenvolupem en l'apartat següent, el professorat del departament de francès utilitza un manual interactiu en tots i cadascun dels cursos impartits, per consegüent, l'ordinador i el projector constitueixen unes eines fonamentals en el desenvolupament normal de les classes. Evidentment, totes les aules estan equipades amb una connexió Internet. El fet de poder integrar en el mateix llibre enllaços que ens donen accés directe a qualsevol pàgina web, agilitza el treball d'explotació del document en qüestió. D'altra banda, el professor selecciona les adresses URL que considera rellevants per a l'autoaprenentatge dels alumnes: diccionaris monolingües i bilingües, de conjugació verbal, exercicis autocorrectius de lèxic, d'ortografia, de fonètica, de gramàtica, activitats per a reforçar la comprensió oral i escrita així com l'expressió oral i escrita, el coneixement de la civilització, etc. I com les fa

arribar als alumnes? En aquest cas, la plataforma Aules i Teams constitueixen un transmissor d'informació ràpid: l'alumne sols ha de clicar damunt l'enllaç enviat pel professor i automàticament accedix a la pàgina en qüestió. També farà servir aquesta eina per a enviar tota mena de documents escrits en format word o pdf. Igualment, aquestes plataformes també ofereixen la possibilitat d'intercanviar missatges entre el professor i els alumnes, entre el professorat o entre els propis alumnes.

Finalitzarem aquest apartat mencionant que la biblioteca de l'EOI de Gandia disposa, no solament de connexió wifi, sinó també d'una xicoteta sala amb uns quants ordinadors amb connexió Internet que permetran a l'alumne continuar la seua formació en francès llengua estrangera fora de l'aula.

A continuació, un llistat exhaustiu de recursos en línia per treballar les diferents destreses:

APRENDRE

Repasar

<http://www.lepointdufle.net>

Àudio / Cançons / Karaoke / Civilització / Comprensió escrita / Jocs / Ortografia / Fonètica / Situacions / Vocabulari

Gramàtica

Qüestionaris en línia per a principiants

<http://fog.ccsf.cc.ca.us/~creitan/grammar.htm#1>

Vocabulari

http://fis.ucalgary.ca/repst/langue_vocabulaire.htm

<http://exercices.free.fr/francais/voc/index.htm>

Principiant:

<http://platea.pntic.mec.es/~cvera/exfrances/exercicesvoc.html#debutante>

Intermedi:

<http://platea.pntic.mec.es/~cvera/exfrances/exercicesvoc.html#moyen>

Avançat:

<http://platea.pntic.mec.es/~cvera/exfrances/exercicesvoc.html#avanzo>

Gramàtica, vocabulari, comprensions, expressions figurades, situacions

<http://www.bonjourdefrance.com/n7/cremaillere.htm>

<http://www.bonjourdefrance.com/index/indexgram.htm>

CANTAR

<http://platea.pntic.mec.es/~cvera/hotpot/chansons/index.htm>

COMPRENDRE la cultura

Les institucions : <http://www.premier-ministre.gouv.fr>

Els emblemes de França:

http://fr.wikipedia.org/wiki/embl%C3%A8mes_de_la_France

CONJUGAR

<http://www.leconjugueur.com/>

<http://www.polarfle.com>

<http://www.verbnet.net/verbnet-francais/verbnet-francais.htm>

ESCOLTAR LA RÀDIO

El diari en francès fàcil de Radio France Internationale

<http://www.rfi.fr/>

Escoltar, llegir + exercicis de llengua en format PDF

<http://www.podcastfrancaisfacile.com>

ESCRIURE

<http://www.lepointdufle.net/productionecrite.htm>

PRONUNCIAR

<http://phonetique.free.fr>

Trobàreu altres enllaços al mateix lloc web.

LLEGIR la premsa francesa

Le Canard enchaîné – <http://www.lecanardenchaîne.fr>

Le Figaro – <http://www.lefigaro.fr>

Le Monde – <http://www.lemonde.fr>

Le Parisien – <http://www.leparisien.fr>

Libération – <http://www.libération.fr>

20 minutes – <http://www.20minutes.fr>

Femme actuelle – <http://www.femmeactuelle.fr>

Le Nouvel Observateur – <http://hebdo.nouvelobs.com>

L'Équipe – <http://www.lequipe.fr>

Télérama – <http://www.telerama.fr>

VEURE la televisió

Aprendre el francès al canal francòfon TV5

<http://www.tv5.org>

Hi trobareu tota mena d'activitats i d'eines complementàries d'aprenentatge, com ara diccionaris (de definicions, sinònims, traducció).

Us recomanem també el programa **7 jours sur la planète**, on podreu triar el vostre nivell.

<http://www.tv5.org/tv5site/7-jours/>

Podcasts d'ARTE. També trobareu podcasts als llocs web d'altres canals:

<http://www.arte.tv/fr/blogs-forums-video/1397762.html>

9. Recursos didàctics

Els manuals emprats en els diferents nivells i cursos són els següents:

Nivell 1A2 *Inspire 1*, Ed. Hachette

Nivell 2A2 *Inspire 2*, Ed. Hachette

Nivell 1B1 *Édito B1 (3e édition)*, Ed. DIDIER FLE

Nivell 2B1 *Édito B1 (3e édition)* Ed. DIDIER FLE

Nivell 1B2 *Édito B2 (4e édition)* Ed. DIDIER FLE

Nivell 2B2 *Édito B2 (4e édition)* Ed. DIDIER FLE

Nivell 1C1 *Édito C1 (2e édition)*, Ed. DIDIER FLE

Nivell 2C1 *Édito C1 (2e édition)*, Ed. DIDIER FLE

Es tracta en tots els casos de manuals interactius per al professor. És a dir, els continguts del llibre es projecten mitjançant el projector a la pissarra blanca. Aquesta eina permet una classe més dinàmica i interactiva tant per al professor com per a l'alumne (amb manual de paper). És també una classe molt més visual. A més, el sistema del llibre interactiu permet d'incloure tot tipus de documents complementaris (gramàtica, lèxic, documents sonors, enllaços directes a Internet, etc), la qual cosa facilita la tasca del professor i agilitza la classe. Els manuals s'acompanyen d'un quadern d'activitats que també és interactiu, i el quadern d'activitats és autocorrectiu.

En funció del nivell, s'empraran materials complementaris diversos: textos escrits de la premsa o d'Internet, documents àudio/vídeo sobre tot

descarregats d'Internet i corresponents a informatius o a reportatges televisius o de la ràdio francesa.

A banda dels manuals, també es fan servir gramàtiques i lèxics complementaris i que es recomanen als alumnes. A continuació s'exposa, per nivells, la bibliografia recomanable:

Nivell A2:

- Gramática de la lengua francesa. G. Capelle y otros. HACHETTE. • Diccionario bilingüe. LAROUSSE.
- Diccionario de Francés para principiantes. SUSAETA • Le nouveau Bescherelle de la conjugaison. HATIER.
- Grammaire: entraînez-vous. CLÉ INTERNATIONAL.
- Premiers exercices de grammaire. HATIER.
- Grammaire en action. A1 CLÉ INTERNATIONAL
- Gramática esencial de francés CLÉ INTERNATIONAL
- 450 exercices. Niveau élémentaire SGEL.

Nivell B1 :

- 450 nouveaux exercices. SGEL.Niveau intermédiaire
- Premiers exercices de grammaire. HATIER.
- Nouveaux exercices de grammaire. HATIER.
- 350 exercices de français. Grammaire - niveaux élémentaire et moyen. SGEL.
- Entraînez-vous. Grammaire - niveaux débutant et intermédiaire. CLE INT.
- Nouvelle grammaire française de Grevisse. DUCULOT.
- Grammaire progressive du français. 500 exercices. CLE INTERNATIONAL. • Grammaire utile du français(exercices). HATIER-DIDIER.
- L'exercisier.PUG-FLE.
- Précis de grammaire française de Grevisse. DUCULOT.
- Nouvelle grammaire française de Grevisse. DUCULOT.
- Grammaire utile du français. HATIER-DIDIER.
- Grammaire du français. Cours de civilisation de la Sorbonne. HACHETTE.
- Bescherelle, l'art de conjuguer.
- Le Larousse de la conjugaison. LAROUSSE.

Nivell B2 i C1

- Cahier d'exercices
- 350 exercices de grammaire - niveau supérieur I et II. HACHETTE.
- 350 exercices de vocabulaire - niveau supérieur I et II. HACHETTE.
- Gammes. CLE INTERNATIONAL.
- L'expression écrite.

- Nouveaux exercices de grammaire. DUCULOT.
- Exercices de grammaire - perfectionnement. HACHETTE.
- Précis de grammaire française. DUCULOT.
- Grammaire du français contemporain. LAROUSSE.
- Grammaire utile du français.

10. Activitats culturals complementàries

Tradicionalment el departament celebra la Candelària amb la realització de crêpes al mes de febrer. El proper dilluns 24 de novembre vindrà al centre un contacontes camerunés a contar-nos contes africans. Igualment, volem organitzar una visita guiada al MUVIM en francès, a més d'una eixida al cinema per a vore una pel·lícula francesa en V.O.S.E. i potser fer una degustació de formatges francesos i suïssos per a Nadal.

Des del departament volem fomentar activitats culturals i de promoció de l'idioma estretament relacionades amb l'aprenentatge de l'idioma. Així, fa tres cursos vam optar per estrenar una activitat nova: un concurs d'ortografia en

francés; «La Grande Dictée». Vam proposar un dictat per a cada nivell (un per A2, un per a B1 i un altre per a B2/C1). Òbviament, la dificultat i el nombre de paraules van en augment quan més avançat és el nivell. A l'alumnat els donàrem una sèrie d'instruccions per a la realització del dictat : apagar els telèfons mòbils, escriure amb bolígraf, fer bona lletra (o com a mínim, que no coste de llegir), no copiar! En cada dictat dos docents hi estaven presents. I com que es tracta d'un concurs, un diploma de guanyador per nivell va ser repartit. Cada participant va rebre igualment un diploma de participació així com un marcapàgines de l'EOI de Gandia. Aquest curs tornarem a realitzar l'activitat; una primera edició a principi de desembre i una altra cap al final de curs, per a que l'alumnat puga apreciar la seua evolució i millora en ortografia. Es tracta d'una activitat cultural i d'aprenentatge, molt popular a França i en els països francòfons, ja que degut a la gran dificultat de l'ortografia del francès s'organitzen tota mena de concursos d'ortografia (a la televisió, en els instituts, a les ciutats, pobles, etc). De fet, es va córrer la veu i el des d'altres EOI es van posar en contacte amb nosaltres interessant-se per l'activitat, ja que havien decidit incidir en l'ortografia i tenien en ment organitzar-la al seu centre. Per a futures edicions podríem organitzar aquesta activitat a diferents escoles d'idiomes, i fer un concurs d'ortografia inter escolar.

A banda de participar en les activitats organitzades pel vice director o altres departaments, el departament de francès té en ment realitzar activitats del tipus:

- Expressions idiomàtiques en diferents idiomes.

- Espectacle interactiu de cançó en francès.
- Seguir amb la creació d'una biblioteca de còmic francobelga a la mediateca del centre.
- Conjuntament amb altres departaments, realitzar una activitat al voltant dels falsos amics i/o de frases fetes en diferents idiomes.